ferꝫ Sanctū quātū in ſe formaliꝫ ꝛ
effectiue obedietibꝰ ꝛ terribile ino
bedietibꝰ nomē eiꝰ qꝛ ipſe ē iudex
viuoꝝ ꝛ mortuorū Vñ ad philip.ij.
Dedit illi nomē qđ eſt ſupra oē no/
mē Et ꝑ ꝙ timorē dei declinat oīs a
malo. ꝓuerb.xv. Ideo ſubdiꝫ Initiū
ſapiē timor dñi qꝛ recedens a malo.
accedit ad bonū ſibi oppoſitum Hu.
Eſt aūt q̄druplex timor. ſcȝ mūdanꝰ
Iſte eligit peccare ne ꝑdat bona ter/
rena Et eſt timor humanꝰ Iſte refu/
git peccare ne ledaꝫ in corporali vita
Eſt ꝛ timor ſeruilis Iſte timet pec/
care ne puniaꝫ tormētis gehēne Eſt
et timor filialis Iſte timet peccare: ne
ꝑueꝫ dei amore. ꝛ eiꝰ incurrat offēſaȝ.
de q̄ diciꝫ eccle.i. Timor dñi expellit
pctm̄ Et qꝛ ſunt multi q̄ ſe putāt eſſe
ſapientes: qꝛ ſunt intelligētes: licȝ nō
habeāt vitā bonā Ideo ſubdiꝫ In
tellectꝰ bonꝰ ſupple eſt oībꝰ facietī/
bus eū .i. q̄ faciūt ea q̄ facienda eſſe
intelligūt Nā nō facietibꝰ: intellectꝰ
malꝰ eſt ꝛ nociuꝰ: qꝛ ſicut diciꝫ lu.xij.
Seruꝰ ſciens volūtatē dñi ſui ꝛ nō
faciens plagis vapulabit .i. verbera/
biꝫ multis Et qꝛ oē bonum a deo ha
beꝫ Ideo laude eſt dignꝰ Unde ſub/
diꝫ laudatio eiꝰ manet in ſeculū ſecu
li. Caſ. Ecce intētio pſalmi tota de/
clarata eſt. populꝰ iſte fidelis a diabo/
lica prauitatē liberatꝰ grās agēs deo
ſnīam religioſe mētis expreſſit. qđ et
hi facere debēt q̄ deuoti ſunt. ꝛ in illa
celeſti hieruſalē a beatis ꝯſtat eē pa/
gendū Laudatio eiꝰ nullo claudiꝫ ter
mino: qꝛ nec finē habȝ vel habere pt
eiꝰ beneficiū Hic laudaꝫ. qꝛ pctōres
liberat Ibi predicaꝫ. qꝛ deuotos co/
ronat Merito ergo alleluia in titulo
pſalmi iſte cognoſciꝫ ſuſcepiſſe: qꝛ a
laude dñi noſtri ieſu xp̄i fecit initiuȝ.
et finitus eſt in laude chriſti qui ē be
nedictus in ſecula ſeculorum Amen

Beatus vir qui timet.

Titulꝰ alleluia Ni. cu
ius expoſitio dicta eſt ſupꝛ ps° cx°.
In aliq̄bꝰ tn̄ libris addiꝫ: chāi allelu/
ia reuerſiōis aggei ꝛ zacharie. ſȝ h̄ n̄
eſt in hebreo. neq̄ȝ in trāſlatōe hiero/
nymi Et ideo additū eſt ſub aliq̄ ex/
poſitōre ꝓ volūtate ſua Hu. Iſti ve
ro ꝓphete aggeꝰ ꝛ zacharias nō fue/
rūt tpe dauid qui hūc pſalmū ꝯpoſu/
it. ſed multo tpe poſt eum Au. quia
ambo prophetare īceperūt infra vnū
annū poſt tranſmigrationem babylo
nis. inter quaȝ et tempus dauid q̄ttu
ordecim generationes inueniūtur. ſi/
cut Mathēꝰ euangeliſta teſtaꝫ. Ni.
Ad intellectū vero huiꝰ pſalmi ſciē/
dum: ꝙ licet beatitudo ſit reddenda
ꝓ ōpibus virtuoſis. generaliter tn̄ ꝑ
quādam appropriationem diciꝫ reddē
da ſpecialiter pro operibus mīe. Vñ
dicit ſaluator Math.xxv. Venite be
nedicti patris mei poſſidete paratum
vobis regnū a conſtitutione mundi.
Eſuriui et dediſtis mihi mādúcare ꝛc̄
et propter hoc in preſenti pſalmo di/
citur reddenda felicitas pro operibꝰ
miſericordie Sed ſciendum ꝙ feli
citas que poteſt haberi in vita pre/
ſenti principaliter conſiſtit in bonis
exterioribus: prout ſunt ipſis virtuo
ſis quedam inſtrumenta virtutū. ſcȝ
ꝙ ait Ambroſiꝰ ſuper Lucam dicēs
Sicut diuitie impedimenta ſunt re/
probis: ita ꝓbis ſunt adiumenta vir
tutis Et ideo pſalmiſta in hac parte
ꝑmixtim loquiꝫ de iſtis ꝛ de illis di.
Beatus vir ſcȝ ſpe beatitudinis
futurē Hu. Dicit enim bea/
tus vir. et non beata mulier: quia vir
eſt caput mulieris. Ergo quod đ ipō
dicitur. hoc de ipſa dictum intelli/
gitur Sequitur qui timet dominuȝ
Ni. timore filiali quo q̄s formidat

offendere deū Ideo ſubdit in mā=
tis eius volet nimis .i. cupit nimis:
Iſtud nimis nō importat vitiū: ſꝫ de
ſideriū inteſuꝫ ad implendū dn̄i pce
ptū potētiſſime in opib⁹ mīe Caſ.
Conſequenter beati viri timētis deuꝫ
et pcepta ei⁹ adimplere deſiderantis
pmia deſcribit di. Potens in terra
ſcꝫ viuētiū: vbi non diuitie humane.
nec honores tpales faciūt potētes: ſꝫ
ꝯtēplatio dn̄i ⁊ ſine fine laudatio. ibi
potēs erit ſemen ei⁹ Au. Semē fu
ture meſſis opa mīe apoſtol⁹ eē teſta
tur di. Qui parce ſemīat parce ⁊ me/
tet Quid aūt frēs potenti⁹ ꝙ̄ vt re/
gnū celoꝝ nō ſolū zache⁹ emat dimi/
dio rerū ſuaꝝ. ſed ⁊ vidua duob⁹ mi
nutis. ⁊ tātundē ibi vterqꝫ poſſideat
Quid potēti⁹ ꝙ̄ vt idē regnū ⁊ the/
ſauris diuiti. ⁊ calice aq̄ frigide pau/
peri valeat generatio rectoꝝ bn̄di/
cet .i. opa eoꝝ q̄ ſunt recti corde Re
ctū eſt aūt coꝛ nō reſiſtere patri emē/
danti. ⁊ credē pollicēti Hu. Et qꝛ ſi
cut dicit̄ puer. x. Benedictio dn̄i di/
uites facit Ideo ſeqtur Gloria .i.
teſtimoniū bone ꝯſcie Un̄ dicit apo
ſtol⁹. ij. ad choꝛ. i. Gloria nr̄a hec eſt:
teſtimoniū ꝯſcie nr̄e et diuitie vir/
tutū q̄ de mādatis dn̄i veniūt in do
mo ei⁹ .i. in corde ei⁹ Nic. ⁊ iuſti/
cia ei⁹ .i. meritū ſue iuſticie manet i
ſeculū ſeculi .i. in eternū Supra di/
xit bona beati: nūc oſtendit vnde be/
at⁹ eſt di. Exortū eſt in tenebris lu/
men rectis corde. qꝛ recti ⁊ boni i h
ſeculo viuētes inter pctōres tanqꝫ in
tenebris illuminant̄ ſpūalit̄ a deo lu
mine ſue grē ꝑ quā inhabitat mētes
fideliū Et iſtud lumen eſt ipſe de⁹ il/
lumināns mentē: q̄ eſt miſericoꝛs in
natura. ⁊ miſeratoꝛ in actu ⁊ iuſt⁹
Quia ſꝑ iuſticia cuꝫ mīa ꝯcurrit in
diuinis operib⁹ Au. delectat ꝙ eſt
miſericoꝛs ⁊ miſeratoꝛ: ſed terret foꝛ
taſſe ꝙ iuſt⁹ eſt dn̄s Nulla deſpera/
tione formides beate vir qui times
dn̄m Caſſ. Qui illū confitent̄ habēt
eū miſericordē: q̄ illū ꝯtemnūt iuſtuꝫ
ſine dubio ſuſtinebūt Hu. Hic etiā
verſicul⁹ de aduētu incarnatiōis dn̄i
pt intelligi. qm̄ chr̄us domin⁹ q̄ ē lu/
men de lumine venit rectis corde q̄
in tenebris infidelitatis erāt .i. ad vti/
litatē eoꝝ qui corda ſua direxerūt ad
deū ꝑ fidem ⁊ miſericordiā Quā mi/
ſericoꝛs de⁹ habebat i natura: nobis
miſeratoꝛ exhibuit in actu: qm̄ ꝓ no/
bis ſuam carnē ſumere voluit. vt te/
nebras noſtras gratia ſue miſeratio/
nis illuſtraret Et addit iuſt⁹ qꝛ ipſe
deus factus hō. pro homine ſatiſfecit
ne diabol⁹ aliter ꝯqueri poſſet. ꝙ in/
iuſte hominē aliter liberādo. ipſe hō
ei ablat⁹ eſſet. Conſequenter oſtēdit
qm̄o dei miſericordiā quis ꝯſequitur
dicens Caſ. Iocūdus homo id ē
deo acceptus eſt et hominib⁹ q̄ mi/
ſeretur id eſt qui egentib⁹ de ſuo lar
gitur et cōmodat gratis mutuādo
ſua. vel cōmodat quando homo dat
pauperibus temporalia recepturus
eterna. Unde Prouer. xix. Fenera/
tur dn̄o qui miſeretur pauperi Sed
licet vtraqꝫ hec ad manuales videan
tur operas pertinere: tm̄ non ſolū de
pecunia miſerendū dicit pauperi aut
ſperantib⁹ cōmodandū. ſed de omni
beneficio quo indigere cognoſcitur
deſtitutus. vnde impigri debem⁹ fa/
cere omne hoc quo poſſimus alteri
proficere Hu. videlicꝫ ſubueniendo
dando: compatiendo: delictum condo
nando: aut ignorantem docendo Et
etiā qui dei miſericordiā conſeq̄ deſi
derat ipſe diſponet ſermones ſuos
id eſt preparabit opera ſua bona que
pro ſe reſpondebunt in iudicio ſcꝫ
extremo: in quo domin⁹ de operibus
miſericordie ſuam tenebit diſputa/

tionē. de qua habet Math. xxv. Eſu
riui ⁊ dediſtis mihi manducare. Et
merito vir iuſtꝰ mō diſponet ſic quia
ꝓpter hec in eternum nō cōmouebi
tur. i. nō ſeparabit a deo cū illis im
miſericordibꝰ: quibꝰ dicet Ite ĩ ignē
eternū. ſed In memoria eterna ſcʒ
corā deo erit iuſtꝰ Caſſ. qui vocat
ad premiū ab auditiōe mala qua di
cet impijs Nō noui vos nō timebit
Cauſam ſubiūgit di. Paratū ē cor
eius ſperare in dño vt promiſſa ipſi
us ꝑcipiat cū illis q̄ a dexteris erunt.
quibꝰ dicturꝰ ē Venite benedicti pa
tris mei: ꝑcipite regnū confirmatū
eſt cor eiꝰ videlʒ recte mētis affectꝰ
Ni. in bono ꝑ habitū virtutis ⁊ grē
Caſ. Dum nulla iam ſeculi felicitate
molleſcit Et ideo deſpectis terrenis
Ni. nō ꝯmouebit a ſtabilitate vir
tutis: deo ipm ꝯſeruāte donec exi
ſtens in terra viuentiū deſpiciat ini
micos ſuos i. ſpūs malignos: q̄ tūc
ab homine deſpiciuntur: qñ de eis hʒ
plenū triūphum Et ꝙ predicta mere
tur hō ꝑ opa miſericordie oſtēdit di.
Diſperſit ob amorē dei dedit li
beraliter abſqʒ ſpe retributōis terre
ne: non hiſtrionibꝰ: nō adulatoribus.
nō diuitibꝰ: ſed paupibus ꝯhīm re
preſentātibꝰ. iuxta illud Math. xxv.
Qd̄ vni ex meis minimis feciſtis: mi
hi feciſtis Iuſticia eiꝰ i. merces mi
ſericordie quā fecit manet in ſeculū
ſeculi qꝛ premiū eſt eternum Caſſ.
cornu i. poteſtas eius exaltabit ĩ
gloria Glo. Qui enī hic humilis fu
erit: ipſe ibi p̄tātē habebit. Cōſeqñt
ꝯcludit pſalmuʒ de impioꝝ afflictiōe
di. Hie. Peccator videbit videlʒ
gloriā quā ſci habebūt in futuro ⁊
tūc iraſcet ꝯtra ſe ipm: eo ꝙ nō fe
cerit hic bona dentibꝰ ſuis fremet ĩ
inferno: vbi eſt fletꝰ ⁊ ſtridor dentiū
Caſ. Sicut ille qui ſe dentibus ſuis
mordet. ac ſe ꝓprio dolore caſtigat ⁊
tabeſcet in fetoribꝰ inferni Ni. vbi
pctōres torq̄buntur: non ſolū de pe
na ſibi inflicta: ſʒ etiā de iuſtoꝝ gloria
Hie. ſup lucā Infideles in imo poſi
ti, ante diē iudicij fideles ſup ſe in re
quie attendūt: quoꝝ gaudia poſt con
tēplari nō poſſunt De q̄bus di. ſapiē
v. Videbūt ſcʒ gloriā iuſtoꝝ. ⁊ tur
babunt timore horribili ⁊ mirabūtur
in ſubitatiōe inſperate ſalutis: gemē
tes pre anguſtia ſpūs: dicentes intra
ſe penitētiā agentes. Hi ſunt q̄s ali
qñ habuimꝰ in deriſum ⁊c. Caſ. Vi
debūt eī ſe preſumpſiſſe de gloria ca
duca: de poteſtate fugitiua: alioſqʒ be
atitudinē accipe: et iraſcent Ira iu
ſta: indignatione vera. ſed non profi
cua tpibꝰ vltionis Poterant enī ibi
non indignari: ſi hic ſuis vitijs red
derent infenſi: id eſt irati. Adiecit qꝫ
deſideriū peccatorū peribit Ni.
Peccatores enī diu deſiderant ꝑma
nere in tpali proſperitate. ſed iſta ſecu
li felicitas deficit eis in morte Caſ.
Nā ſicut illic vota beatoꝝ in regno
dñi plantata florebunt. ita pctōꝝ deſi
deria ĩ morte ſucciſa marceſcūt Col.
Audientes chariſſimi horribilia ge
henne tormenta pctōribꝰ preparata:
omni diligentia ſtudeamus fugere a
ventura ira iudicis: atqʒ opibꝰ miſe
ricordie illa ꝑpetue felicitate gaudia
q̄ iuſtis parant in celo mercari Naʒ
queqʒ vnuſquiſqʒ paupibꝰ ob amorē
dei largit in terra: ꝓcul dubio multi
plicit recipiet in vita beata. Nec ſe
q̄ſqʒ propter inopiā facultatis terre
ne excuſet: cū etiā calicē aque frigide
pauperibus largienti premiū ꝓmit
tat in celo. Et ſi nulla aſſit facultas:
nullatenꝰ tñ abſit volūtas: qꝛ non ſo
lum opꝰ ſed etiā bonaʒ voluntatem
deus coronat Sic qʒ poterimꝰ libera
ri a penis eternis q̄ impijs parantur.

et puenire ad illam ppetue felicitatis patriā in q iuſti ſine fine gaudebunt cū dn̄o noſtro ieſu chr̄o. cui ē honor et gloria in ſecula ſeculoꝝ Amen.

Laudate pueri

Titul⁹ Alleluia: ſic s. dcm̄ ps⁹. cv. Alleluia īterptaṫ laudate do minū Et ita incipit ps. iſte Caſ. Un̄ ꝓpheta dauid pſalmi textū ſub breui tate trāſcurrēs. prima parte ꝯmonet deuotos vt laudes dn̄o iugiter exol uāt. ⁊ in toto orbe predicare nō deſi nant Unde dicit.

Laudate pueri dn̄m Ni. Non accipiunṫ hic pueri rōne etatis. diſcretione carentes: ſʒ accipiunṫ hic pueri ꝓ ſubiectis. ⁊ miniſtris humili bus. ⁊ puris. ſicut Achimelech dixit ad dauid. i. Re. xxi. de viris q cuʒ co erāt Si mundi ſunt pueri. maxime a mulierib⁹ mādu cēt Et hoc mō freqn ter loquiṫ ſcriptura Caſſ. Merito ergo ꝓpheta ꝯmonet laudes dn̄o de bere cantare. qui corde puro ad eas accedūt. q: eccle. xv ij. dicit. Nō ē ſpe cioſa laus in ore pc̄ōris Dn̄m ei lau dat q ſe ꝓbabili actōe ꝯmēdat Sequi tur Hu. laudate nomē dn̄i opera ei⁹ virtuoſa pdicando Hoc fecerunt pueri hebreoꝝ dicētes Mat. xxi. oſan na filio dauid: Benedict⁹ q venit in noīe dn̄i Sit nomē dn̄i benedictū id ē ſicut eſt ī ſe ipſo benedictū: ſic be nedicaṫ a ſubditis bn̄dictiōe laudis ⁊ grāꝝ actōis ex hoc ex quo ceperūt hoīes credere in deū: ⁊ ipm̄ laudare nūc in preſenti ⁊ vſqʒ in ſeculū id ē ſine fine A ſolis ortu vſqʒ ad occaſū i. ſc̄m oēm extenſionē diſtan tie localis Hie. Uel ab initio fidei ac ſcē vite. vſqʒ ad morteʒ laudabile nomē dn̄i Ni. Deinde ſubdit q̄re ſit laudandū nomē dn̄i: di. Excelſus ſup oēs gentes dn̄s qūcūqʒ ſint

magne ⁊ diuerſe ⁊ ſup celos i. ſup angelos q ſunt ciues celeſtes gloria ei⁹ q: de hoīb⁹ ⁊ angelis ad ſuā glo riā ordinaṫ ⁊ diſponit Ideo ſubdiṫ Hu. Quis ſicut dn̄s de⁹ nr̄ q̄ſi di cat: null⁹: q in altis habitat in ange lis et in excelſis creaturis: videlʒ in ſcīs: q ſunt alti ꝑ vitā ⁊ meritū ⁊ hu milia reſpicit Ni. ꝑ ſuā ꝓuidentiaʒ in celo q: ſupbientes angelos de iecit: ⁊ humiliṫ ſibi adherentes ī glo ria ꝯfirmauit ⁊ in terra Hie. Iu xta illud Sup quē reſpiciā: niſi ſup humilē ⁊ trementē ſermones meos? Quare nō dixit: in humilib⁹ habitat: ſʒ humilia reſpicit? Ideo: q: vbi reſpi cit ibi habitat: ⁊ ibi habitat vbi reſpi cit Caſſ. Sic in celo ⁊ in terra humi litas deo placita reperiṫ: ſicut ſuper bia ꝓbaṫ exoſa ꝑ quā diabol⁹ cecidit. ꝑ quā hoīes in tartari penetrali. i. in interiori ꝓfundo merguntur Erube ſcāt elati et ſe ipſi accepta rōne ꝯuin cant Nec mirū ſi dn̄s reſpicit humi les. qui eſt etiaʒ Suſcitās a terra. h eſt a deſiderijs terrenis inopē id ē virtutib⁹ carentē et de ſtercore i. a vitijs carnis erigens ꝑ ſuā grām pauperē ſicut erexit filiū pdigum cu⁹ oēm ſbam ſpūalēʒ ignis luxurie ꝯſumpſerat: vt habeṫ L u. xv. Glo. Ad qd erigit? Ut collocet eū cū pn̄ cipib⁹ i. cū angelis cū pn̄cipib⁹ po puli ſui i. cū apoſtolis Ad hoc eniʒ erigit pauperē. vt addat eū ordinib⁹ celi: q ſunt ex angelis ⁊ hoīb⁹ Caſ. Cū ipſis ei collocanṫ: q poſt pc̄ā do largiente ꝓbabili ꝯuerſatiōe deo pla cuerūt Hec oīa operaṫ dn̄s de⁹ noſter Ni. Qui habitare facit ſterilē id ē gentilitatē pus idolatrie deditā nō ꝓ ferentē opa bona. Hanc ꝯuerſā per apoſtoloꝝ pdicationeʒ habitare facit Hu. in domo i. in ecclia catholica. de iudeis ⁊ de gentib⁹ collecta. quaꝫ

fecit matrē filioꝝ multoꝝ: videlicꝫ
fideliū Caſ. letantē partu ꝛ nume
roſitate ſcoꝝ: inter q̄s in illa beatitu/
dine celeſti pmū locuꝫ tenēt apoſtoli:
ſcd̄m ꝓphete: tertiū martyres: q̄rtum
infantes poſt baptiſmū rapti: q̄ntum
virgines: ſextū recte penitētes Hoc
videt apl̄s notare cū dicit Alia cla/
ritas ſolis: alia claritas lune: ꝛ alia
ſtellaꝝ Et alibi Stella differt a ſtella
in claritate: ſic erit ꝛ reſurrectio mor
tuoꝝ Col. Nos igit chariſſimi deuo
ta mente orem⁹ dn̄m vt ꝑ ſuā gratiaꝫ
nos in p̄ſenti ſic illuminare dignet q̄
ten⁹ hic ſcē ꝯuerſatōis opib⁹ laudare
cū ſcis oīb⁹ ī futuro laude ꝑenni glo
rificare mereamur ip̄m dn̄m noſtruꝫ
ieſū chr̄m q̄ ē benedict⁹ in ſe. ſe. Amē

In exitu iſrael de

Titul⁹ Alleluia Ni. In iſto pſalmo
inuitat ꝓpheta iudeos lr̄alit ad lau/
dandū deū ꝛ recolēduꝫ dei beneficia
ſibi facta dicens
In exitu videlꝫ populi iſrael d̄ egy
pto De q̄ exitu habet exo. xiij. do
m⁹ iacob i. eiuſdē populi deſcēden/
tis de iacob q̄ alio noīe dict⁹ eſt iſra/
el Gene. xxxij. de populo barbaro
id ē de populo egypti Oēs eī popu
li dicūt barbari: exceptis hebreis gre
cis. ꝛ latinis. q̄ꝛ alia idiomata dicunt
barbara Bl. Acſi dicat: cū populus
iſrael exiret de egypto. tūc Facta eſt
iudea ſcificatio ei⁹ i. ſcificat⁹ eſt po/
pul⁹ ille in iudea. i. in terra ꝓmiſſiōis
colendo verū deuꝫ. q̄ terra an̄ erat ꝑ
idolatriā polluta. ꝛ iſrael ptās ei⁹
id ē ille popul⁹ iſrael fact⁹ eſt potens
in illa t̄ra: q̄ in egypto fuerat ſeruus
Mare ſcꝫ rubꝝ vidit i. ad modū
videntis obediuit ꝛ fugit quia ſe in
partes diuiſit vt popul⁹ iſrael tranſ
iret ſicco pede. ſicut dr̄ exo. xiiij. Ior
danis ꝯuerſus eſt retrorſum Ni. S

fuit in exitu de deſerto. vt habet Io
ſue iij. q̄ꝛ aq̄ iordanis deſcendētes: ſte
terūt eleuate ad modū collis vt dict⁹
popul⁹ trāſiret Montes exultauerūt
vt arietes. ꝛ colles: ſicut agni ouiū
hoc eſt cām exultatōis dederūt filijs
iſrael: q̄ꝛ in trāſitu fluuij arnon. ſcopu
li. i. rupes ardue ex vna parte inclina
ti ſunt vſqꝫ ad ripā fluminis oppoſi/
tā. ꝛ ſic prebuerūt tranſitū filijs iſra/
el. vt habet Nume. xxi. Quid ē tibi
mare q̄ fugiſti. ꝛ tu iordanis q̄ꝛ ꝯuer
ſus es retrorſuꝫ? Quaſi dicat. Vn̄
venerūt iſta miracula in mari rubro:
et in iordane: ꝛ in collib⁹ vt dictū eſt?
Et rn̄det A facie dn̄i mota ē terra:
a facie dei iacob Quaſi dicat. a diuina
voluntate ꝓceſſerūt iſta: cui obediūt
etiā inſenſibilia. q̄ꝛ ſicut ad dei nutuꝫ
mota eſt terra q̄n abſorbuit Dathan
et Abyron Ita aq̄ ꝛ colles in p̄di/
ctis Vn̄ et ſubdit aliud mirabile fa/
ctū q̄d fuit in deſerto: cū dr̄ Qui cō
uertit petrā in ſtagna aquaꝝ dando
abūdantiā aq̄ de petra: vt habet exo.
xvij. et rupem in fontes aquaꝝ de
q̄ dicit Nume. xx. Cūqꝫ moyſes ele/
uaſſꝫ manū: ꝑcutiēs virga bis ſilicꝫ
id ē: lapidē (ex q̄ excutit ignis: teuto
nice: id ē leye) egreſſe ſunt aq̄ largiſſi
me De q̄bus oīb⁹ laus et gloria ē deo
ſoli attribuēda Vn̄ ſubdit Non no
bis dn̄e nō nobis et cetera Col.
Cetera plana ſunt iuxta lr̄am vſqꝫ ī
finē pſalmi ¶ Et q̄ꝛ ſicut apoſtol⁹ ait
hec in figura ꝯtingebant illis: ſcripta
ſunt aūt ad correctionē nr̄am in q̄s fi
nes ſeculoꝝ deuenerūt Hie. Pſal/
mus iſte vocē ꝯtinet ꝓphete oſtēden
tis: vt q̄ in his hiſtorice narrant: ſpūa
lit dicta intelligant Caſ. Eſt ei in/
tentio pſalmi iſti⁹ vt ab initio hebrai
ci populi ꝑ magna miracula chriſtuꝫ
mūdo miſſum nūciaret: ꝑ q̄rū miracu
loꝝ ſimilitudines hodie vnūqueqꝫ

liberari approbat chꝛianū Ni. Expo
nitur ergo hic pſalm⁹ moꝛalit̃ de dei
beneficio exhibito circa quēlibꝫ chꝛi
ſtianū de pc̄tis egreſſum: hoc modo:
In exitu iſrael de egypto id eſt
chꝛiſtiani de tenebꝛis pc̄toꝝ: aū
cui⁹ oculos timoꝛ dei eſt dom⁹ iacob
i. eiuſdē populi chꝛiani luctātis cō
tra vitia ꝛ exeūtis de populo barba
ro i. de peccatiū numero Facta eſt
iudea ſcificatio ei⁹ Hu. i. ſanctifica-
tur in ꝯfeſſiōe q̄ purgat̃ Nā iudea cō
feſſio int̃pꝛetat̃ iſrael poteſtas ei⁹
Iſrael vidēs deuꝫ interpꝛetat̃ Acſi
dicat: habendo deū p̄ oculis ꝛ recog
noſcendo ꝙ oīa videt: efficit̃ potens
ad reſiſtendū diabolo ꝛ ad bonū faci
endū Vñ Aug⁹. ait Magna nobis i
dicit̃ bene faciendi nc̄itas: cū āte ocu
los verſamur iudicis cūcta cernētis
Vñ dicit q̄dam hos verſus Cū q̄d
turpe facis q̄ͦ me ſpectāte ruberes. i.
erubeſceres Cur ſpectāte deo nō ma
gis ipe rubes Propter hoc dixit da
uid ſ. Prouidebā dñm in conſpectu
meo ſp. Hoc etiā notat cum ſubdit
Mare i. peccatoꝛ mūdan⁹ Caſ. qui
moꝛe vndarū tumidis cogitatiōib⁹
fluctuat vidit Hu. deū iudicē ſuū
oculo coꝛdis ꝛ fugit de pc̄tō ad de
um iozdanis interpꝛetat̃ riu⁹ iudi-
cij: p q̄ͦ ſignificat̃ peccatoꝛ q̄ ſe iudi-
cat ꝛ humiliat Hic cognoſcens pc̄tā
ſua ꝯuerſus eſt retroꝛſum a ꝯſuetu
dinib⁹ ſuis prauis ad deū Et de iſta
ꝯuerſiōe Montes i. prelati q̄ excel
ſi eſſe debent p altitudinē vite: ſic̄ ſūt
p culmen dignitatis ꝛ poteſtatis Hi
exultauerūt vt arietes qꝛ gregē ſu
um ad caulas dñi diuino auxilio pdu
cunt ꝛ colles i. minoꝛes ſacerdo-
tes exultāt etiā de ꝯuerſiōe pc̄tōꝝ: q̄
ſunt ſic̄ agni ouiū i. ſimplices edo-
cti a prelatis ꝛ paſtoꝛibus magnis.
Quid eſt tibi mare i. peccatoꝛ ꝙ
fugiſti? a pc̄tō ad deū ꝛ tu iozdanis
i. penitēs qꝛ ꝯuerſus es retroꝛſū?
i. Cur veſtras ꝯſuetudies dimiſiſtis?
Unde vos Montes exultaſtis ſicut
arietes ꝓtegentes ꝛ ducentes gregē
ſuū ꝛ colles ſicut agni ouiū? Pro
pheta p ſe ipſum interrogat: ꝛ ſic re-
ſpondet di. A facie dñi mota ē tra
i. a reſpectu diuine mīe peccatoꝛ cō
uerſus eſt a terrena ſua cōuerſatione
ad pnīam a facie dei iacob qꝛ ipſe ē
de⁹ luctantiū ꝯtra vitia. Nā iacob in
terpꝛetat̃ luctatoꝛ vel luctans: ocioſi
vero q̄ non luctant̃ ꝯtra vitia: ſꝫ ſe
eis ſubijciūt habentes deos alienos:
vt ſunt luxurioſi ꝛ guloſi De quib⁹
dicit apoſtol⁹ ad philip. iij. Quoꝝ de⁹
venter eſt Qui ꝯuertit petrā i. du
ra coꝛda pc̄toꝝ in ſtagna aquaꝝ i.
in abundantia lachꝛymaꝝ. ſicut de pe
tro negante dñm. et de maria magda
lena: ac alijs multis legim⁹ et rupeꝫ
in fontes aquarū Sꝫ ꝙ q̄ſqꝫ deflet
pc̄tā ſua hoc nō habꝫ a ſe: ſꝫ a diuina
gratia Vñ ſubdit̃ Non nobis dñe n̄
nobis attribuat̃ gloꝛia ꝺ ꝯuerſiōe no
ſtra ſꝫ noī tuo da gloꝛiā Caſſ. Cu-
ius gratia penitem⁹. vnde ſubditur
Sup mīa tua ꝛ veritate tua ꝓdice
tur tibi gloꝛia. ꝛ nō ſup ope vel meri
to noſtro. q̄ſi dicat De ꝯuerſi ſum⁹: de
tua mīa eſt. ꝛ ꝙ agim⁹ penitētiā. veri
tas q̄dem eſt aut iuſticia q̄ delicta coꝛ
rigit: nō tñ eſt noſtra veritas ſed tua.
qui operaris in nobis velle ꝛ pficere
ꝓ bona volūtate. ſicut dicit apoſtol⁹
ad philip. ij. Et hec facis dñe ne q̄n
dicant gentes vbi eſt de⁹ eoꝝ? Caſ.
Ideo dñs rogat̃ preſtare ſuis fideli-
bus dona mīe ſue: ne impij habeant
occaſionē blaſphemandi Petit ergo
nefandā imputationē amoueri quam
ī iſto ſeculo patiunt̃ creberrime chꝛi
ſtiani Nā quotiens martyꝛū coꝛpo-
ra diuerſis ſupplicijs affligūt̃. ipa vox

eſt tyrānorū ⁊ gentiliū Ubi eſt deus
eoꝝ:q̄ſi de⁹ non poſſit eripere q̄s vt
coronet: tormenta patit̄ ſuſtinere Re
ſpondeant fideles ipſis ꝑuerſis ⁊ in
fidelib⁹ ⁊ dicant Deus aūt nr̄ i celo
Au. Non in celo vbi ſolē ⁊ lunaꝫ
vident gentiles: videlꝫ opa dei q̄ co/
lunt. ſed in celo ſurſum qd̄ trāſgredit̄
oīa corpora celeſtia Ni. Ubi magis
relucet ſua poteſtas: verūtn̄ ſe exten
dit ad iſta inferiora Quia oīa q̄cun
q̄ꝫ voluit fecit Caſ. vt eū oīpotētē
agnoſcas: dū vbiq̄ꝫ effectū ſue volun
tatis oſtendit Deinde ad litterā irri
denda dicit idola q̄ ad humanitatis
formā ſunt cōpoſita ⁊ corporeis ſen/
ſibus carentia Sꝫ qꝛ vt dictū eſt hec
lrālit̄ manifeſta ſunt Ideo iuxta mo
ralem ſenſuꝫ eſt intelligendū hoc qd̄
ſubdit̄ Hu. Simulacra gētiū id ē
hominū gentiliter ⁊ beſtialit̄ viuen/
tiū argentū ⁊ aurū hoc verū eſt de
cupidis ⁊ auaris: qꝛ auaricia eſt ido/
loꝝ ſeruit⁹: vt dicit Apoſ. ad epħ. v.
Ipſi eni adorant ⁊ colūt ⁊ ſuper oīa
diligunt aurū ⁊ argentū opa manuū
hominū videlꝫ pecuniā Nā ſic dicē
beat⁹ Aug⁹. Qd̄ quiſq̄ꝫ pl⁹ diligit: de⁹
ei⁹ eſt Os habent ⁊ non loqnt̄ ꝯfi/
tendo pctā ſua oculos habēt aper/
tos ad vanitates hui⁹ ſeculi Ni. ⁊
non videbūt celeſtia: ſed terreſtria
Aures habent ⁊ nō audient dīna
mandata: ſaltē ad opandū nares ha
bent .i. diſcernēdi ſenſuꝫ ⁊ nō odo
rabūt eligendo bonū Man⁹ habēt
et non palpabūt: pedes habent ⁊ nō
ambulabūt in via moꝝ non clama/
būt in gutture ſuo deuote orando
Similes illis fiant in pena q̄ faci/
unt ea .i. q̄ eos ad hoc inducunt et
oēs qui confidūt in eis .i. in p̄dictis
diuitiarū ſimulacris Hu. Cōſeq̄nt̄
ꝓpheta oſtendit vtilitateꝫ chriſtiane
religionis di. Dom⁹ iſrael .i. eccīa
fideliū chriſtianoꝝ ſperauit in dn̄o
et n̄ in auro vel diuitijs t̄renis Et iō
adiutor eoꝝ in bonis faciendis ⁊
ꝓtector eorum eſt in malis vitādis
Domus aaron ſperauit in dn̄o ad/
iutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ eſt Caſſ.
Qd̄ priore verſu generalit̄ dixit. hoc
nūc de ſacerdotib⁹ decora iteratione
retexuit: vt excelſus ordo pontificū.
nō in generali ꝯmemoratōe: ſꝫ ſpēali
preconio laudaret̄. Aaron enī in po/
pulo iudeoꝝ p̄m⁹ ſacerdos electus eſt.
cui⁹ ꝯmemoratōe ipſe ordo merito de
claraī Hu. Et ne ſpes omniū fideli
um chr̄ianoꝝ preſumptio videat̄: oſtē
dit ꝙ ſpes eoꝝ nō eſt ſine timore: di.
cens Qui timent dn̄m timore filia/
li ſperauerūt in dn̄o Ni. ſpe forma
ta charitate: q̄ eſt expectatio future
beatitudinis ex meritis ⁊ gratia ꝑ/
ueniens. ꝓpter qd̄ adiutor eoꝝ ⁊ ꝓ/
tector eoꝝ eſt q̄ntū ſpectat ad ſalutē.
ideo poſſunt dicere Domin⁹ memor
fuit noſtri nobis bona faciendo et
benedixit nobis in ſpūalibus bonis
nos multiplicādo Hu. Benedixit
domui iſrael videlicꝫ omni populo
chriſtiano benedixit domui aaron
ordini videlꝫ ſacerdotū Benedixit
omnib⁹ deū colentib⁹ q̄ timēt dn̄m
puſillis cū maiorib⁹ ſaltē benedicti
one ſiniſtre cūctis bona tpalia largiē
do Un̄ ſapie vi. dicit̄ Puſillū ⁊ ma/
gnū fecit ipſe et equaliter eſt ei cura
de omnib⁹ Cōgaudens ꝓpheta bn̄di
ctionib⁹ fideliū q̄ ſunt in ſtatu gratie.
optat eis benedictionis augmentum
di. Adijciat dn̄s ad hoc bonum qd̄
habetis iam ſup vos ſuā grām au/
gmentādo ſup vos meritū multi/
plicando ⁊ ſup filios veſtros id ē
ſup imitatores vr̄os: quos verbo do
ctrine aut exemplo bone vite genui/
ſtis vel ſup opa veſtra q̄ ꝑ deſideriū
deuotionis adquiſiſtis Ni. Bene/

dicti vos a dño. p ꝯſecutionē gratie in preſenti ⁊ glorie in futuro. Qui fecit celū et terrā. ꝓpter qḋ pt dare ſuā be nedictionē in preſenti vita: q̄ p terrā deſignat̄. Et benedictionē glorie in futuro: cū dicet Venite benedicti pa tris mei pcipite regnū. q̄ p celum ſi gnat̄. Qḋ adhuc amplius declarat di. Celū celi dño. hoc eſt celū empyre um qḋ eſt ſupra firmamentū ꝯpetit ſpēaliter dño: quia ibi magis relucet ſua gloria in angelis ſanctis. Terram aūt dedit filijs hominū. i. habitatiōi eoꝝ ꝑ vita preſenti in q̄ ſi debite vi uāt atq; deū colunt aſſumunt̄ ad ha bitationē celeſtē cū angelis: ſm q̄ dr̄ Math. xxij. In reſurrectiōe erūt ſic angeli dei in celo. Poſtq̄ oſtendit q̄ deus eſt colend⁹: ꝯſeq̄nt̄ oſtēdit de q̄ bus et loquit̄ de cultu meritorio di. Non mortui laudabūt te dñe. q: am pli⁹ non faciūt opa meritoria ad lau dē tibi ⁊ ad meritū ſibi: q: ſunt extra ſtatū merendi. neq; oēs q̄ deſcēdunt in infernū. q: nō eſt in inferno deo laus: ſ; magis blaſphemia. Sed nos fideles chr̄iani. q̄ viuim⁹. habētes fidē in vita preſenti. benedicim⁹ dño meritorie. q: ſtat⁹ meriti durat vſq; ad mortē. Hie. Ex h. ſc; tpe quo i ceperim⁹ intelligē bonū et malū. nūc. Ni. vincētes. et vſq; in ſeculū. i. q̄ diu hoc ſeculū durabit: q: tūc deficiet temp⁹ meriti: ꝑmanebit tñ laus ſcōꝝ in p̄ria. ſicut in pſalmo lxxxiij. dictū ē Beati q̄ habitāt in domo tua dñe: in ſecula ſeculoꝝ laudabūt te. Caſ. Cō monemur in hoc pſalmo p ſimilitudi nē veteris populi vanitatē ⁊ ꝯcupi ſcētiā hui⁹ mundi q̄ſi egyptiacā dña tionē relinq̄re: vt poſſim⁹ ad terram ꝓmiſſiōis chr̄ianitatis itinere pueni re. Feſtinem⁹ intrepidi: aduētu enim domini aduerſitates noſtre ſolute ſunt: mare. i. amaritudo pctōꝝ fugit a fidelib⁹ Iordanis retro timore: cō uerſus eſt. Simulacra gentiū: q̄ſi me talla inſenſata: cōtēpta ſunt. Dñi nr̄i gloria vbiq; celebrat̄ ⁊ predicatur: et ideo iuuāte dño pſalmorū virtutes ſtudioſiſſime pq̄ram⁹ q̄ño ſe fidelib⁹ aperiūt. ⁊ incredulis ſp abſcondunt. Col. Dona nobis eterne rex glorie arcana ſacra ſcripture fidelit̄ intelli gere: vt p ea tue volūtati inceſſanter obediam⁹. q̄ es bn̄dict⁹ in ſe. ſe. Amē.

Dilexi quoniā

Titul⁹ Alleluia. Expoſitio ei⁹ pceſſit in ps⁹ cv. Hie. Hic ps. vocē ꝯtinet fidelis aīe a deo peregri nātis in regiōe vitioꝝ: ſicut ille filius ꝓdig⁹: de q̄ loquit̄ Lu. xv. Qui p⁹ lō gos labores ⁊ errores ab eo ſuſcipit̄. Hu. de hac reductiōe ḋ vitijs ad v̄tu tes: ⁊ de ipſa peregrinatōe ad requiē fidelis anima gratias agit dicens

Dilexi. nō dicit q̄d: ad inuendū q̄ nihil eſt diligendū niſi de⁹ aut ꝓpter ipm. Ni. q̄m exaudiet dñs. id eſt exaudiuit. vocē oronis mee. futurū ponit ꝑ preterito: q̄ mod⁹ lo quēdi freq̄ns eſt in ꝓphetijs: et maxi me in canticis metrice ſcriptis: q̄lis ē pſalm⁹ iſte in hebreo. Et lic; deus ſit de ſe diligendus: tñ cū exaudit depre cantē occaſionē ſibi dat vt feruētius eū diligat. Vñ ſubdit̄. Quia inclina uit. dñs. aurē ſuā mihi. exaudiens me: in preterito. ſepi⁹ ſicut et hic ꝓphe ta loquit̄ de deo more humano. Vñ auris inclinatio non ē aliud q̄ exau ditio. et in dieb⁹ meis inuocabo. ſpe rans exaudiri in futuro. Circūdede rūt me dolores mortis. i. tentatiōes pctī mortalis. et pericula inferni in uenerūt me. niſi a te dñe fuero adiu tus in tentatōe. Hie. dolores mor tis. i. male cogitationes ſunt picula inferni. Opera mala ſunt q̄ñ anima

cogitat ⁊ peccare deſiderat vicina eſt
morti Hu. Et hec pericula inferni
cupiens euadere Tribulatiõem in
corpore ꝑ multas huiꝰ vite penalita/
tes ⁊ dolorẽ cordis inueni .i. pro
bona inuentiõe reputaui tanq̄ reme/
diū ꝯtra dicta inferni pericula Unde
ait Gre. Sancti penas tꝑales liben
tiꝰ tolerant: qꝛ ꝑ eas euadere nõ for/
midãt eternas Ipſe aūt pene cogunt
hoīem ad deū refugere ⁊ ab ipſo au/
xiliū poſtulare Uñ ſubdit ⁊ nomen
dñi inuocaui qꝛ Johel.iij. di Ois q̄
inuocauerit nomẽ dñi saluꝰ erit Fi/
delis itaqꝫ enumeratis paſſiõibꝰ ſuis
exclamat ad dñm vt aīa eiꝰ a pctõꝝ
ꝓfunditate liberet di. O dñe libera
aīam meã de corpore mortis huiꝰ: in
q̄ ſicut in carcere captiua tenet Uñ
dicit apoſtolꝰ ad Ro.vij. Infelix hõ
quis me liberabit de corpore mortis
huiꝰ? hãc aūt liberationẽ firmit̄ ſpe/
rans ſubiūxit miſericors dñs Hu.
qꝛ inclinauit aurẽ ſuã mihi ⁊ iuſtꝰ
qm̄ corripuit ⁊ caſtigauit pctõrẽ ad
veniã requirẽdã ⁊ deꝰ nr̄ miſeret
flagellãdo filiū quẽ recipit Hu. vñ
Augꝰ. ait Magna mīa eſt in preſenti
mīam nõ ꝯſeq Cuſtodiẽs paruulos
.i. humiles dñs Itaqꝫ paſtor eximiꝰ
q̄ gregẽ ſuū ab incurſiõe diaboli de/
fendit Hie. Si qs magnꝰ eſt ⁊ ſupbꝰ
hūc nõ cuſtodit dñs Hu. Et qꝛ do
minꝰ humiles cuſtodit Ideo humi/
liatꝰ ſum in pnīa ⁊ flagellis eiꝰ et
ſic liberauit me a laqueis diaboli.
Uñ legitur in vita beati Antonij qꝛ
oſtẽſi ſunt ei laquei multi ⁊ ſtupefactꝰ
q̄ſiuit: dñe qs euadet oẽs iſtos laq/
os? Et reponſum ẽ ei Humilitas ſo
la Uñ aūt liberatꝰ eſt hõ a pctīs tūc
debꝫ vacare deo ⁊ ſibi Uñ bñ addit
Conuertẽ aīa mea in requiẽ tuã
Hie. Mūdus iſte locus tribulatio/
nū ẽ ⁊ lachrymaꝝ vbi nuſqꝫ eſt requies

In deſerto ſunt ſcorpiones: in mari
pirate .i. raptores ⁊ tempeſtates: i ci/
uitatibꝰ oculꝰ meretricis q̄ eſt ꝑditio
hoīs Ni. Requies tua eſt in deo: te
ipm ꝯuertere ꝑ grarū actionẽ in quo
ſolo mens humana q̄etat: ſm q̄ dicit
Augꝰ. in libro ꝯfeſſ. Inq̄etuꝫ eſt cor
nr̄m dñe donec q̄eſcat in te qꝛ dñs
bene fecit tibi liberãs te a periculo
grauis pctī. vñ ſubdit Quia eripuit
aīam meaꝫ de morte .i. a pctõ qđ eſt
mors aīe Et ꝑ hoc oculos meos a
lachrymis qs oportꝫ fundere ꝓ pec
catis Hie. Ploraui ad tempꝰ vt in
ſempitnū gaudeam Qui in pñti non
plorat: in futuro lachrymabit. Unde
ſaluator ait Ue vobis q̄ nūc ridetis:
qm̄ flebitis Ni. Quõ aūt aīa libera/
ta ſit a morte declarat di. pedes me/
os inquã eripuit a lapſu vt nõ ca
derẽ in foueã pctī de via iuſticie. atqꝫ
ꝑ hoc Placebo dño Hie. Quare
nõ dicit iuſtꝰ: placebo Rñdet qꝛ non
p̄t hic eẽ ꝑfectꝰ Uideor hoībꝰ eẽ iu/
ſtus: ⁊ ſcio qꝛ opa bona nõ habeo. vi
deor hoībꝰ eẽ ſanctꝰ ⁊ ꝯſcīa mea nõ ẽ:
qꝛ opa bona nõ habeo Ego aūt noui
ꝯſciam meã. ſcio qualibꝰ cogitationi/
bus cor meū fluctuat: ſcio q̄nte mihi
libidines veniūt. video aliã legem re
pugnãtẽ menti mee ⁊ captiuãtẽ me
in lege pctī Nolo cogitare mala ⁊ tñ
cogito: qꝛ inuitꝰ ⁊ captiuꝰ in malã co
gitationẽ trahor Ergo dico Ab oc/
cultis meis munda me dñe: ꝓpterea
nūc longo ſermõe vſi ſumꝰ. qꝛ in ꝑ/
ſenti ſeculo ꝑfectus iuſtꝰ nemo p̄t eẽ.
qꝛ nemo mūdꝰ eſt a pctõ Nec ſi vnīꝰ
diei fuerit vita eiꝰ ſup terrã Hu. iſti
autẽ vltimi tres verſus magis ꝓprie
exponi poſſunt anagogice .i. ꝑ locuti/
onẽ de ſupnis de ipſis morientibꝰ mor
te corporis: q̄ tūc poſſunt dicere Cõ
uertere aīa mea in requiẽ tuã Hoc ẽ
in vitã eternã: qꝛ dñs bene fecit tibi

remittendo pctā tua: et te ad gloriaꝫ
eternā vocando Quia eripuit aīam
meā de morte. de q̄ dicit̄ apoc. ij. Qui
vicerit nō ledet̄ a morte ſcd̄a: oculos
meos a lachrymis: qꝛ in vita eterna
nō eſt luct⁹: ſꝫ gaudiū. pedes meos. i.
intellect⁹ et affect⁹ animi mei a lapſu.
qꝛ in chr̄o fundati ſunt eterna ſecuri
tate. Placebo dn̄o in regione viuo/
rū. ſine fine gratias ei agēdo in pr̄ia
celeſti q̄ eſt viuoꝝ regio Caſ. Salu/
taris pſalmi iſti⁹ intentione tractata
ꝯtra mūdi dolores: animi fortitudinē
debem⁹ ei obijcere Nō eni abijciēd⁹
eſt dolor q̄ perducit ad requiem: nec
dur⁹ eſtimandus eſt flet⁹: qui eterna
gaudia subminiſtrat. Intēdam⁹ non
ad h̄ qd̄ patimr̄: ſꝫ qd̄ ſperam⁹: qꝛ tpa
le malū ſine dubitatione molleſcit. cu
ius proſperrim⁹ intenditur finis Ro
gemus ergo oīpotētiā chriſti vt per
ipſius adiutoriū illa nobis non fiant
aſpera: que nūc vidētur auſtera Ipſi
profecto in regione viuorum place/
bim⁹: ſi in hoc ſeculo mortificare no/
ſtra corpora pro ipſius amore feſtine
mus Cui cum patre ⁊ ſancto ſpū eſt
honor ⁊ gloria ī ſecula ſeculoꝝ Am̄.

Credidi prop.

Titul⁹ Alleluia Caſſ. Per
totum hūc pſalmū inuictorum marty
rum verba referunt̄ Unde populus
ille martyrū reuerendū ordineꝫ recte
fidei ſeruans ait

Credidi propter qd̄ locut⁹ ſuꝫ.
Prius ſe dicit credidiſſe: ⁊ poſt
ea fuiſſe locutū: qꝛ poſt veram fidem
ſancta debet venire cōfeſſio Hu.
Nec ſufficit fides niſi ſequat̄ confeſ/
ſio qn̄ oportet. vnde Luc. ix. Qui me
erubuerit. videlꝫ confiteri. vel ſermo
nes meos: hūc filius hominis erube/
ſcet cū venerit in maieſtate ſua: ex q̄
confeſſione fidei Ego aūt humiliat⁹
ſum nimis. id eſt multas tribulatio/
nes paſſus ſum a tyrannis. Et dicit
nimis: ad denotandum immēſitatem
tormentorū in quibus ex humana in/
firmitate pauebant ſancti martyres
Caſ. Et ne quis putaret hanc verā
fidei confeſſionē viribus mortalium
applicandā. cui propria et infirma hu
manitas profitetur dicens Ego di/
xi in exceſſu meo. ad ſupernā cōtem/
plationē p exceſſum mentis euectus.
qn̄ aīa a ſorde corporea purgata cau/
ſas rerū manifeſtis ſpeculatiōib⁹ in/
tuet̄. Mēte igit̄ rapta ad eterna dixi
Oīs hō mendax. Au. Quātū ei ad
ipm hominē ptinet mendax eſt. ſicut
petrus: qui de ſe preſumpſit nō nega/
re dominū: mēdax inuentus ē Hie.
Quid ei veritatis poteſt eſſe in hoc
mūdo: cum vmbra ſit vita noſtra ſup
terram? Caſ. Quapropter hec nos
regula certa conſtringat: vt quando
carnis fragilitate mendaces ſum⁹ no
ſtrum eſſe fateamur: quando veraces
diuinis muneribus applicem⁹ Hie.
Uerum dicit dauid an mentitur? Si
vero eſt oīs homo mendax: et hoc q
dicit: oīs hō mendax. verū eſt: ergo ⁊
ipſe mentitur et verū dicit Inuene/
rūt eni ph̄i ſua deceptione paralogiſ
mos propria arte: quo in eodem ſer/
mone et vera quis dicat et mentiat̄:
propter qd̄ dicit apoſtolus. Uidete
ne quis vos ſeducat per ph̄iam et va
nam deceptionem hominū Quādiu
hoīes ſumus mentimur: qn̄ fuerim⁹
dij. deſinem⁹ mētiri. Si qs ſcūs ē. de⁹
efficit̄. et deſinit eē hō carnalia ſapiēs
et amans. ⁊ iam non mentitur homo
peccato ſuo mendax: dono dei verax
et ideo iā nō hō Hoc itaqꝫ cōſiderās
deuot⁹ populus fidelium. et videns
grā dn̄i ſe factū veracē ꝯſequent̄ ſub/
iungit dicens Quid retribuam dn̄o
pro oībus q̄ retribuit mihi. Hu.

Dñs primo tribuit nobis corpus ⁊
aïam in creatõe: ⁊ retribuit.i.iterum
tribuit nobis ſemet ipm in creatione
fact⁹ hõ: ceſus alapis: iudici tradit⁹:
flagellis verberat⁹: ⁊ crucifixus Hec
fuit retributio.i.iterata tributio Quid
reddã ꝓ illa: ſequit Calicẽ videlꝫ
paſſiõis et mortis: ⁊ hoc q̃ ad marty
res Acſi dicat Chr̃s ꝓ nobis paſſus
eſt: ⁊ ego ꝓ noĩe ei⁹ patiar Aliud nõ
habeo qđ ei retribuã Vel calicẽ ſa
lutaris accipiã .i.corporalis penitẽ/
tie auſteritatẽ Vel calicẽ ſanguinis
ſalutaris.i.chr̃i ieſu In hebraico ita
habet Calicẽ ieſu accipiam.necꝫ hoc
qđ offerã, aut mortis calicez, aut pñie
hoſtiam eſt mee virtutis: ſed gr̃e dei.
ꝓpter qđ nomẽ dñi inuocabo ꝑ hu
milẽ orõnẽ: eius grãm ⁊ mĩam poſtu
lando Ni. Vota mea dño reddaꝫ
implẽdo ꝓmiſſiões deo factas corã
oĩ populo ei⁹ vt exẽplo meo alios
ꝓuocẽ ad laudẽ dei.iuxta illđ Mat.
v. Sic luceat lux v̈ra corã hominib⁹
vt videãt opa veſtra bona. ⁊ glorifi/
cent patrẽ veſtrũ q̃ in celis eſt preci
oſa in cõſpectu dñi mors ſcõꝝ ei⁹ qꝛ
ꝑ illã veniũt fideles ad regnũ celorũ
Nã Sapiẽtie iiij. Iuſt⁹ ſi morte p̃/
occupatus fuerit: in refrigerio erit
O dñe cõfiteor cõditionẽ meã quia
ego ſeruu⁹ tu⁹ ſum empt⁹. ⁊ redẽpt⁹
ſanguine tuo ego ſeru⁹ tu⁹ ꝑ ſuſce/
ptionẽ baptiſmi: in quo ſeruire tibi
ꝓmiſi et fili⁹ ancille tue .i.eccie, que
eccia qꝛ ſeruit hic humilit: dicit ancil
la Ni. In futuro erit ſponſa. q̃ndo
erit in amplexu ſponſi chr̃i Et qꝛ in
martyrio dimittunt oĩa pctã: ideo ſbi/
iũgit Dirupiſti vincula mea .i.pec
cata qb⁹ ligabar Iuxta illud ꝓuerb.
v. Funib⁹ pctõꝝ ſuoꝝ cõſtringit qſqꝫ
Nic. Quicũqꝫ ſcũs morit ſua morte:
qui miſericordias opat⁹ eſt: licꝫ ſit ſã/
ctus: ⁊ fecerit ſigna: demones eiece/

rit: nõ vadit ſecur⁹ ad dñm: horreſcit
ei⁹ cõſcientia qñ videt dñm: martyr aũt
etſi poſt baptiſmuꝫ peccauerit: tñ ex
ſcđo baptiſmate martyrij ablut⁹ ſecu
r⁹ vadit ad dñm Nu. Et accepta a te
dñe pctõꝝ meoꝝ remiſſione tibi ſa/
crificabo hoſtiã laudis mactãdo me
in pñia cũ grãꝝ actiõe et nomẽ dñi
inuocabo ne de tuis beneficijs mihi
collatis ſim aliqñ ingrat⁹ Caſſ. No
tãdũ aũt ꝙ iſte verſus tãtã virtuteꝫ
credit⁹ eſt habere. vt a nonnullis ho/
minib⁹ diceretur poſſe pctã dimitti ſi
eũ in fine vite ſue certa cõfeſſiõe cõge/
minẽt Nu. Iſte aũt fidelis grãrum
actionẽ replicãs ſbiũgit Vota mea
dño reddã in cõſpectu oĩs populi ei⁹
videlꝫ in atrijs dom⁹ dñi hoc ẽ in
ſancta eccia militãte: q̃ eſt dom⁹ orõ/
nis, in ipſa pſoluã que ꝓmiſi dño Et
deinde laudabo te dñe in medio hie
ruſalem O hieruſalẽ celeſtis patria.
in q̃ diruptis vinculis humane fragi
litatis ſancti eterne pacis viſiõe fruũ
tur Col. Rogem⁹ dñm ieſum vt ꝑ
ſuã gratiã cõpreſſo in nobis bello car/
nali: charitatis ſue nobis pace largi/
ta: filijqꝫ ſui effecti hieruſalẽ celeſtis.
etſi nõ meremur martyrio coronari:
ſaltẽ in ſtudijs ſimilib⁹ poſſum⁹ inue
niri: ⁊ poſt hui⁹ vite terminũ miſeri/
corditer adiungi ipſi dño noſtro ieſu
chr̃o: cui cũ patre ⁊ ſpũſancto eſt ho/
nor et gloria in ſecula ſeculoꝝ Amẽ

Laudate domi.

Ni. Pro titulo p̃mittit huic
p̃s⁹. alleluia: qđ ſignat laudare deũ In
h̃ eñ p̃s⁹. iducunt oẽs populi tã iudei
q̃ꝫ gẽtiles ad laudẽ dei đ aductu ipſi⁹
xpi. q̃ iſtituit vnã ecciam de iudeis ⁊
gẽtib⁹ ad đi gloriã ⁊ honorẽ: ⁊ h̃ mõ
allegat apl̃s ſcpturas hui⁹ p̃s. ad ro.
xv. dicens Dico enim ipſum Ieſum
chriſtum miniſtrum fuiſſe circumci

ſionis :id eſt populi iudaici Et iterū
Laudate dominum omnes gentes:
et magnificate eū oēs populi:q̄d acci
piē ex pncipio hui⁹ pſalmi Iſta autē
preuidens dauid in ſpū ait

Laudate dn̄m oēs gentes .i.om
nes gentiles ad fidē vocando L
laudate eū oēs populi Hie. qui ex
iudeis fuerūt puerſi: q̄d titul⁹ ille p̄
nūciauit quē ſup crucē dn̄icam pila/
tus poſuit ſcriptū hebraice grece ⁊ la
tine.ad denotandū q̄ chr̄s eſſz rex tā
iudeoꝝ q̄ȝ gentiū ad ei⁹ fidē venientiū.
q̄ h ad chr̄m laudandū inuitant Ni.
Et nota q̄ gentiles p̄ponit iudeis h
Quia pauci de iudeis p̄mo credide/
rūt: ⁊ multi de gētib⁹: ſm q̄ dic apo
ſtol⁹ ad Ro.xi. Cecitas ex parte cō/
tigit in iſrael donec plenitudo gētiuȝ
intraret vt ſic oīs iſrael ſalu⁹ fieret.
q: iudei puertent circa finem mūdi ⁊
ideo hic inuitantur ad laudē poſt gē
tiles Cui⁹ laudis rōnē ſubdit dicēs.

Quoniā ꝯfirmata eſt ſup nos tam
iudeos q̄ȝ gentiles puerſos mīa ei⁹
Loquit de futuro p modū preteriti
ꝓpter certitudinē ꝓphetie Hu. Hec
dn̄i mīa fuit in ei⁹ incarnatione: ⁊ cō
firmata eſt in ei⁹ paſſiōe Unde dixit
Jo.xix. Cōſummatū ē ⁊ veritas do
mini .i.ipſe chriſt⁹ q̄ dicit de ſe ipſo
Jo.xiiij. Ego ſū via.veritas. ⁊ vita:
manet i ętnū ſm q̄ dicit apl'us ad
hebre.xiij. Jeſ⁹ āt heri ⁊ hodie:ipe ⁊
in ſecula Uel veritas dn̄i manet i ęt
nū:in eis q̄ pmiſit iuſtis: ſiue i eis q̄
minat⁹ eſt ipſis Caſ. Paru⁹ q̄dē ps.
pleniſſima breuitate ꝯcluſus ē Quid
ei ampli⁹ pt dici.q̄ȝ vt creator debeat
toto orbe laudari? O dulcis āmirāda
pſalmoꝝ diuerſitas:mō paucis ſentē
tijs ſalutaria dicē:mō magnalia diffu
ſa orōne narrare: vt tedioſa mortali/
tas nec i ipſa cura ſuſtineret faſtidiū.
cui preſtat amena varietas appetituȝ

Etiā p hoc nobis futuri regni ſtat⁹
ſignatur: vbi diuerſa merita ſancto/
rum pro actuū qualitate fulgebunt.
cum tamen omnibus vna beatitudo
et ſuauitas eterna preſtetur Hie.
Nos igitur dominū ſupplices depce/
mur: vt ſe laudandi tribuat efficaciā.
et confirmet ſuper nos miſericordiā
ſuam mittens in nobis ſpiritumſan/
ctum: qui exurens noxia illuminet
profutura Cui cum patre et ſpiritu/
ſancto eſt honor et gloria in ſecula ſe
culorum Amen

Confitemini do

Titulus Alleluia:patȝ eius
expoſitio in cv.pſalmo Hu. In pre
cedenti pſalmo egit propheta de con
firmatione miſericordie dei In iſto
oſtendit per quid fuerit confirmata:
videlicet per myſterium incarnatio/
nis et paſſionis chriſti Eſt enim hic
pſalmus vnus eorum qui dicuntur
de primo aduentu chriſti Ni. Unde
ſaluator Math.xxi.loquens de ſeipſo
iudeis reprobando allegat litteram
huius pſalmi dicens eis Nunquid le
giſtis in ſcripturis Lapidem quem
reprobauerunt edificantes, hic fact⁹
eſt in caput anguli? Item Actuum
iiij. Petrus oſtendens principibus
ſacerdotū chriſti glorificationē poſt
eius paſſionem: de eo dicit. Hic eſt
lapis qui reprobatus eſt a vobis edi
ficantibus :qui factus eſt in caput an
guli .Et non eſt in aliquo alio ſalus.
Ex quibus patet q̄ pſalmus iſte ad
litteram loquitur de chriſto Col.
Preſertim ab illo loco:lapidem quē
reprobauerūt ſupradicto. et citra po
teſt idem pſalmus moraliter exponi.
Caſſiodor⁹. Fidelis itaq̄ȝ popu/
lus peccatorum nexibus abſolutus
in prima parte generaliter hortatur
ad laudādū dominū cuȝ dicitur

Confitemini dño. Au. ꝯfeſſiõe
laudis: ⁊ ꝓpter hoc dño. qm̄ bo
nꝰ. ſi ſe naturalit. ⁊ etiam qm̄ bonos
nos facit ꝑ ſuã grãm. Au. Nõ potu/
it laus dei breuiꝰ explicari ꝗ̃ vt di/
ceret. qm̄ bonꝰ. Quid ſit grandiꝰ iſta
breuitate non video: cũ ſit ꝓpriũ deo
ꝙ bonꝰ eſt. qm̄ in ſeculuȝ mĩa eius.
Au. qꝛ ſꝑ ſubuenit deuote eũ reqrẽ/
tibꝰ. Et qꝛ q̃ in hac vita nõ requirit
mĩam dei preueniendo: certe in futu/
ro nõ inueniet eã: ſed potiꝰ irã: ꝓpter
qꝺ ſubdit. Dicat nũc. i. in p̃ſenti vi
ta dũ adhuc tempꝰ eſt merendi. iſrael.
i. populꝰ chřianꝰ vidẽs deũ ꝑ fideȝ.
qm̄ bonus. qm̄ in ſeculũ mĩa eiꝰ. qꝛ
poſt hanc vitã tribuet bonis miſeri/
corditer vitã eternam. Et ſi ꝯmunis
populꝰ chriſtianꝰ debȝ dñm laudare:
multo fortiꝰ ſacerdotes ⁊ miniſtri ec
cleſie. Vñ ſubdit. Dicat nũc domus
aaron qm̄ bonꝰ eſt dñs: qm̄ in ſeculũ
mĩa eius. In his duobꝰ verſibꝰ po/
nitur domꝰ ꝓ familia. Ri. Et qꝛ nõ
eſt ſpecioſa laus in ore pc̃tõris. Ecc.
xv. Ideo circa predictos ad laudem
dei inuitatos. oſtendit q̃r laus ẽ deo
accepta. di. Dicant nũc q̃ timẽt dñm.
timore filiali: q̃ timẽt offẽſam pr̃is.
qm̄ bonꝰ: qm̄ in ſeculũ mĩa eiꝰ. q̃ gra
tis mĩe ſue dona ꝯcedit. Deinde ad/
ducit rõnes inducẽtes ad dei laudeȝ
di. Au. De tribulatõe. cordis vel
corporis. inuocaui dñm. petẽdo au
xiliuȝ. et exaudiuit me in latitudine
dñs. Hoc fit qñ in tribulatiõibꝰ pa/
tiẽtiã p̃ſtat: ⁊ in latitudine: hoc eſt: in
ſpe p̄miorꝫ eternorꝫ ſuos fideles ꝯfor
tat. Nec tm̄ d̾ tribulatõe liberat dñs
fideles ſuos: ſȝ adiuuat in bonis ꝑfi/
ciendis. vñ ſubdit. Dñs mihi adiu/
tor nõ timebo q̃d faciat mihi hõ. i.
q̃libȝ inimicꝰ carnalis q̃ viſualit̃ reli
gioſorꝫ ꝓpoſitũ ꝑſequitur. Dñs mihi
adiutor ⁊ ego deſpiciã inimicos me/

os. videlȝ mũdũ: carnẽ: atq̃ diabolũ.
Mũdũ quẽ debemꝰ deſpicere ꝓpt̃ ſuã
vanitatẽ. diabolũ ꝓpter ſui malignita
tẽ: carnẽ ꝓpter ſui vilitatẽ. Et qꝛ hi
inimici nõ humano: ſȝ dei auxilio de
uincunt̃: ideo ſubdit. Ri. Bonũ eſt
ꝯfidere in dño. q̃ nõ deficit in nc̃ita/
te. q̃ꝫ ꝯfidere in hoĩe. q̃ nihil ex ſe p̃t.
Vñ hiere. xvij. Maledictꝰ vir q̃ cõ/
fidit in hoĩe: ⁊ ponit ſpẽ carnẽ brachij
ſui et a dño recedit cor eiꝰ. Hie. Bo
nũ eſt ſperare in dño. q̃ vitaȝ largit̃
eternã. Spes enĩ eſt certa expectatio
future beatitudinis. q̃ꝫ ſperare in p̄n
cipibꝰ. quorꝫ poteſtas cũ hoc mũdo
labit̃ ⁊ euaneſcit. Au. Omnes gen
tes. i. oĩa vitia q̃ faciũt hoĩes gẽtilit̃
viuere. circuierũt me. obſidẽtes me
tentatione. ⁊ in noĩe dñi. hoc ẽ i au
xilio dñi fugati ſunt a me inſultꝰ de/
moniorꝫ. quia vltus ſum in eos. am
putãdo capita corꝫ: hoc eſt: p̄mos mo
tus tentationuȝ: quia eis non prebui
ꝯſenſum. Circũdantes circundede/
rũt me. ſcȝ inſultus viciorũ tam cogi
tatione q̃ꝫ locutione. ⁊ in noĩe domi
ni. vici eos. quia vltus ſum in eos.
vindictã per mortificationem carnis
de eis faciendo. Circũdederũt me ſic
apes. quia vitia ⁊ tentationes vitio
rũ pretẽderũt mihi delectationẽ mel
leã ⁊ dulcẽ: ſȝ ꝯſideraui finem quo pũ
gunt per eterne mortis obligationeȝ
ſicut apes gerũt mel in ore: ⁊ aculeũ
in cauda q̃ pũgũt. qꝛ multi ſunt q̃ bñ
dicũt ꝙ pc̃tã ita pũgũt: ſȝ tñ ſe ꝯfiden
tes nõ curãt vitare occaſiones ex q̃/
bus ſurgũt tentationes ardentes in
ꝯcupiſcentia. Ideo ſubdit. ⁊ exarſe
rũt ſicut ignis in ſpinis. qĩ dicat. Nõ
p̃t eẽ ꝙ vitet̃ pc̃tm̄ ſi occaſiõibꝰ q̃s
ſe exponat: ꝓpter qꝺ dicitur eccle. ix.
Auerte faciẽ tuã a muliere compta:
propter ſpecieȝ mulieris multi perie
runt. et ex hoc ꝯcupiſcentia q̃ſi ignis

erardeſcit in cogitatione. Impul-
ſus. a tentatōe. euerſus ſum. nō va
lens p me reſiſtē tētatōi. vt caderē.
in pctm̄. 7 dn̄s ſuſcepit me. Hie. q2
pſidēs i eū: ipm ſolū adiutorem q̄ſiui
Ipſe enī eſt Hu. Fortitudo mea. p
quē fortis ſum in bello ꝯtra vitia. 7
laus mea. q2 ꝙ bon⁹: caſtus: humilis
ſum: hoc eſt ab ipſo q̄ me laudabilē fe
cit. 7 fact⁹ ē mihi in ſalutē. p quē ſe-
culi hui⁹ pericula euadere valeo. 7 et
nā vitā adipiſci Ipſe ei ē fortitudo et
laudatio 7 ſal⁹ eterna beatoꝝ a q̄ ſci
magnū habēt gaudiū Iō ſbdit Uox
exultatōis. ſpūalis 7 ſalutis. i. ꝙ
ſalui facti ſunt. eſt i tabernaculis iu-
ſtoꝝ. i. in ꝯſciētijs vbi ſci ſp leti ſūt:
q̄uis forinſec⁹ affligant. vn̄ aplus. ij.
ad chorn. i. Gloria nr̄a hec ē teſtimo
niū ꝯſcie nr̄e. Et vt cognoſcēs vnde
illud gaudiū venit: ꝯſeq̄nter ſubiūgit
Dextera dn̄i. i. chr̄s Hu: fecit
virtutē. Iō q̄ ſubdit. Dextera dn̄i ex-
altauit me. de luto vitioꝝ eleuās me
ad ſtatū gr̄e. 7 Dextera dn̄i fecit vir-
tutē. cuſtodiēdo me in eodem ſtatu
Caſ. Quid ei potētt⁹ q̄ꝫ pctōrib⁹ da-
re beatitudinē: de infirmitate pfectio
nē: de hoſte fortiſſimo infirmis ꝯfer-
re victoriā! Tāta ergo fiducia de do-
no dei accepta fidelis popul⁹ ꝯſeq̄nt
dicit Non moriar. Hu. morte cul-
pe nec gehēne. ſꝫ viuā. vita gr̄e in p̄-
ſenti: 7 glorie in futuro 7 narrabo
opa dn̄i. ipm de p̄dictis bn̄ficijs cū
grāꝝ actōe laudādo Deincte oſtēdit
cām q̄re nō morit morte et̄na dicēs
Caſtigās caſtigauit me dn̄s. Hec
geminatio notat vtilitatem caſtigati.
vn̄ ſbdit 7 morti. videlꝫ culpe nō
tradidit me. acſi dicat A morte pctī
eripuit me p caſtigationē Caſ. Ille
enī morti nō tradit: cui⁹ hic vitia cō-
miſſa purgant Hie. Caſtigat nos
dn̄s ad ꝓbationeꝫ multis verberib⁹
vt probatos eruat a morte perpetua

Hu. Deinde dicit aīa iuſti egrediēs
de corpe Aperite mihi portas iuſti-
cie. q̄ſi dicat. ſic t̄ra apit corpꝛ ita ce
lū apiat aīe Propt qd̄ iſte verſ⁹ canit
in exeqis mortuoꝝ Et bn̄ dicit por
tas iuſticie: q2 tūc n̄ ē tēp⁹ mie: ſꝫ iuſti
tie Vn̄ fatuis virginib⁹ tūc dicētib⁹
illud Mat. xxv. Dn̄e dn̄e api nobis
Rn̄dit Amē dico vobis, neſcio vos
Qui āt hic iuſticiā fecerit ſcē viuēdo.
tūc ſecure dicē poterit Aperite mihi
portas iuſticie. igreſſus i eas. qn̄ di
ctū fuerit Intra i gaudiū dn̄i tui. tūc
ꝯfitebor dn̄o. q2 i pr̄ia ē ꝯfeſſio lau
dis ſempit̄na. hec porta dn̄i. ſuppl
ē iuſticia: p quā iuſti itrabūt. celū. i
eā. i. p eā Vel pt hic verſicul⁹ expo-
ni allegorice h̄ mō Apite Ni. Circa
qd̄ ſciēdū ꝙ ſaluatio generis hūani
facta ē p fidē xp̄i paſſi 7 glorificati. p
pter qd̄ dauid loq̄ns in pſona gen̄is
hūani illud p̄mo Apite ſibi igreſſum
hui⁹ fidei dicens Apite mihi portas
iuſticie. i. ſacr̄a noue legis qb⁹ iuſtifi-
cant fideles: 7 igreſſ⁹ in eas. i. illis re
ceptis: ꝯfitebor noī tuo: ei grās agen
do Et q2 oīa ſacr̄a habent efficaciā a
chr̄o: eo ꝙ oīa fluxerūt de latē ei⁹ in
cruce dormientis Ideo ſubdit Hec
porta. i. chr̄s fili⁹ dn̄i dei patris. Acſi
dicat Oēs porte p̄dicte. i. ſacr̄a referū
tur ad vnā portā q̄ eſt chr̄s Vn̄ ipſe
dicit Io. x. Ego ſum oſtiū: p me ſi qs i
troierit: ſaluabit Iō ſubdit Iuſti in-
trabūt i eā: p fidē 7 deuotionē: 7 ſic p
eā itrabūt ad gloriā Deinde ꝯuertit
ſermonē ad dn̄m di. Hu. Confite-
bor tibi. ꝯfeſſiōe laudis. qm̄ exaudi-
ſti me. rediſſido me p mortē tuā. 7
ſic factus es mihi i ſalutē. i. me⁹ ſalua
tor Quo āt h̄ factū ſit ꝯſeq̄nt decla-
rat di. Ni. Lapidē. ſcꝫ chr̄s q̄ ēvo
cat⁹ lapis De q̄ di Dan̄. ij. Lapis āt
q̄ pcuſſerat ſtatuā: fact⁹ ē mons ma-
gnus 7 impleuit vniuerſam terram
Hu. et loquitur per figuram que

dicit antitheſis: qñ caſus ponit̃ ꝓ ca/
ſu. Hic aũt ponit̃ lapidẽ ꝓ lapis. Quẽ
reprobauerũt edificãtes. Ni. videlʒ
ſacerdotes iudeoꝝ ad q̃ruʒ ſpectabat
officiũ edificare in fide ⁊ moꝛib⁹ po/
pulũ. hic fact⁹ ẽ in caput anguli. cõ
ſtituens vnã ecclam̃ de iudeis ⁊ gen
tib⁹: cui⁹ ipſe eſt caput ⁊ paſtoꝛ: ꝓpt
qđ dicit Jo. x. Et alias oues habeo
q̃ nõ ſunt ex hoc ouili: ⁊ illas opoꝛtʒ
me adducere. ⁊ fiet vnuʒ ouile ⁊ vn⁹
paſtoꝛ. Caſ. Et ne lapidẽ iſtũ de ſa/
xeis montib⁹ putares exciſum: ↄſeq̃n
ter adiũxit di. A dño factũ ẽ iſtud.
id ẽ a chꝛo facta eſt iſta vnio. ⁊ ẽ mi/
rabile in oculis nr̃is. Ni. Fideles
eĩ qui ex iudeis crediderũt in chꝛiſtũ.
admirati ſunt qñ viderũt ſpũm ſanctũ
dari ĩ ſigno viſibili Coꝛnelio ⁊ aliis
gentib⁹ q̃ cũ eo erãt. ſicut legit̃ actu.
x. Et obſtupuerũt ex circũciſiõe fide
les q̃ venerant cũ petro: qꝛ in natio/
nes gr̃a ſpũſſancti effuſa eſt q̃ vniuit
gentiles et iudeos in vna chꝛi eccl̃ia
Hu. In oculis etiã ſpũalib⁹ auguſti
ni erat dei clemẽtia multũ mirabilis.
ꝙ de⁹ hõ fact⁹ pati voluit ꝓ ſalute no
ſtra. ſicut de ipſo cantat eccl̃ia Nec ſa
tiabat̃ vllis dieb⁹ dulcedine mirabili.
ↄſiderare altitudinẽ ↄſilii diuini. ſuꝑ
ſalutẽ generis humani Jdẽ ſapiebat
hic ꝓpheta ⁊ ſapit eccl̃ia Vñ ſubdit
Hec dies. Nic. i. tẽp⁹ noui teſtamẽ
ti: qđ vocat̃ dies rõne veritatis reue
late: q̃ latebat ſub figuraꝝ obſcurita/
te. ꝓpter qđ paul⁹ ad Ro. xiij. vocat
vetus teſtamẽtũ nocte: ⁊ nouũ teſta/
mẽtũ diẽ. di. Nox p̃ceſſit: dies aũt ap
propinquabit. quã fecit dñs. A. licʒ eĩ
faciat oĩa tp̃a generalit̃: tñ dicit̃ facẽ
aliq̃d ſpẽalit̃ ꝓpter bonum qđ in illo
ↄtingit ſꝫm modũ vſitatũ loq̃ndi. quẽ
tenet hic ſcriptura loquendo de tp̃e
chꝛiſti Hu. exultem⁹ coꝛpe in opi
bus bonis ⁊ letemur. coꝛde deuo/
tis oꝛonib⁹. in ea. i. ꝓpter iſtã diem.
Jſte verſus cantat̃ multotiens ĩ die
reſurrectõis dñi: q̃ ſpẽaliter ⁊ ꝓprie
dicit̃ dies. eo ꝙ ſol iuſticie chꝛiſt⁹ de⁹
noſter tũc oꝛtus ẽ de ſepulcro. ⁊ tene
bras infidelitatis amouit. in q̃ die dia
bol⁹ ius ꝑdidit: ⁊ mũdus ſalutẽ acce
pit: Deinde popul⁹ chꝛiſtian⁹ oꝛõnẽ
facit ꝓ ſalute eterna obtinẽda dicẽs
O dñe ſaluũ me fac. liberando me d̃
periculis ⁊ malis hui⁹ mũdi. o dñe
bñ proſpare. i. ꝓſperuʒ facito iter il
lud: quo ad te poſt multos laboꝛes
reuertoꝛ Hu. Duo enĩ iſta popul⁹
iſte petit chꝛiſtian⁹. ſcʒ vt hic eripiat̃
a pctõꝝ moꝛte. ⁊ poſt hanc vitã collo
cetur in requie ſempiterna Proſpe/
rare enĩ eſt aliqđ aſperũ facere tran/
q̃llũ: vt ingrata fiant nobis mala p̃te/
rita: q̃ credim⁹ in eterna gaudia ↄmu
tãda. bñdict⁹ qui venit in noĩe dñi.
Ni. i. chꝛs q̃ venit in noĩe patris ꝓ
ſalute mũdi Et hoc mõ cantabãt pu
eri chꝛo ad paſſionẽ venienti: vt di
Math. xxi. Et de illa laude videt̃ b̃
dauid ꝓphetaſſe Hu. Et qꝛ popul⁹
chꝛiſtianus ꝑcepit de benedictõe xp̃i
in participatione ſacr̃oꝝ Jdeo in ꝑ/
ſona epõꝝ ⁊ ſacerdotũ ſacr̃a miniſtrã
tiũ ⁊ loquẽtiũ ad ſubditos: ſubiũgit̃
Benediximᵘ nos ſacerdotes. vo/
bis o ſubditi. de domo dñi. i. de ec
cleſia de qua ſumuntur baptiſm⁹: eu/
chariſtia ⁊ alia ſacr̃a Jn q̃b⁹ bñdictio
id ẽ augmentũ gr̃e dat̃ Sʒ qꝛ iſta be
nedictio nõ eſt a ſacerdotib⁹ licʒ per
eos miniſtret̃ Jdeo ſbiũgit. de⁹ dñs.
i. xp̃s Caſſ. Acſi dicat Jmmo ñ nos
ſʒ de⁹ dñs bñdixit. ⁊ illuxit nobis.
itã maioꝛib⁹ q̃ꝫ minoꝛib⁹ grãm ſue be
nedictõis infundendo Ni. et ſpũm
ſanctũ ↄferendo: ad intelligendũ ſcri/
pturas Et qꝛ eadẽ poteſtas remanet
in rectoꝛibus eccl̃ie Jdeo ad eos ſer
mo dirigit̃. cũ ſubinfert Conſtituite

diē ſolennē.i.dies ſolennes natiui/
tatis ⁊ reſurrectiōis chri.⁊ ꝯſimiles
q̄ ꝯſtituti ſunt p eccīaꝫ in ꝯdēſis.i.
vt popul⁹ fidelis ꝯueniat ad eccīam
in denſitate plebis Trāſlatio hebra
ica habꝫ in ꝯgregatōib⁹ Et trāſlatio
romana habꝫ:in ꝯfreq̄ntatiōib⁹:vi/
delꝫ populi chriſtiani vſqꝫ ad cornu
altaris.ita ꝙ eccīa impleat populo ⁊
clero Gre.ix.moraliū Moralit autē
ſolennē diē dn̄o in freq̄ntatione ꝯſti
tuit:q̄ ſe aſſidue in ei⁹ deſiderio affli/
git Qui nimirū ſolennitatis dies vſ/
qꝫ ad altaris cornu precipit tendi:q2
tā diu neceſſe eſt vt q̄ſquis ſe afficiat.
q̄uſqꝫ ad ſupni ſacrificij altitudinē.i.
ad gaudia ꝑtingat eterna Au. Ubi
nihil aliud dicem⁹ niſi Deus meus
es tu. Ni.dn̄e ieſu chriſte ꝯfitebor
tibi ꝯfeſſione laudis De⁹ me⁹ es tu
et exaltabo te.tua magnalia laudan/
do ⁊ enarrādo. In eccīa ſolet fieri ta
lis ꝯfeſſio:⁊ narratio in p̄dicationib⁹
Confitebor tibi dn̄e. vox eſt eccīe
deū laudātis qm̄ exaudiſti me. dep/
cantē deuote et fact⁹ es mihi in ſalu
tē ꝯfitendo grām in p̄ſenti ⁊ gloriā
in futuro Propter qd̄ inuitant oēs
generalit ad laudē dei:cū ſubinfert
Confitemini dn̄o qm̄ bon⁹ qm̄ i ſe/
culū mia ei⁹. Sicut incipit hūc pſal/
mū:ſic et finit:vt ab initio credulita/
tis noſtre vſqꝫ ad finē vite fiduciam
i dn̄i mia habeam⁹:⁊ ei⁹ laudes ꝑſeue
ranter ꝯfiteamur Gre.ſup euāgeliū
xv. Penſate chariſſimi mīam ꝯdito
ris noſtri Peccare nos videt ⁊ ꝑtu/
lit:q̄ nos ante culpā peccare ꝓhibu/
it:et poſt culpā expectare ad veniam
nō deſiſtit Ecce a nobis ꝯtēpt⁹ eſt.⁊
tn̄ nos nō ceſſat adhuc ſuperbe auer
ſos benigne reuocare Et quia ferire
nos aduerſantes potuit.vt reuerta/
mur:munera ꝓmittit Habete ergo fi
duciā frēs mei de mia ſaluatoris nr̄i
Cogitate q̄ facitis: recogitate q̄ feci/
ſtis:clementiā ſupne pietatis aſpicite
et ad miſericordē iudicē (dum adhuc
expectat) cū lachrymis venite Et ſic
portas iuſticie ei⁹ itrare toto cordis
affectu ſtudete Cōſiderantes vero ꝙ
iuſt⁹ ſit:pctā veſtra nolite negligē Et
ſcientes ꝙ pius ſit:nolite deſperare.
Prebꝫ nanqꝫ apud deū hoīb⁹ fiduci
am ꝙ de⁹ eſt hō q̄ eſt nobis ſpes ma/
gna:q2 aduocat⁹ nr̄ fact⁹ eſt iudex nr̄.
dn̄s ieſus chriſt⁹ cui cuꝫ patre ⁊ ſpū/
ſancto ē honor et gloria in ſe.ſe. Am̄.

Beati imacula-

ti. Titul⁹ Aleph Ambro.
Hoc eſt laus dei In his ei vere lau
dat de⁹:in qb⁹ eſt pctōꝝ remiſſio Ni.
Eſt aūt iſte p̄s.alphabetic⁹ in vigin/
ti duob⁹ capitulis diſtinct⁹. Et q̄dli/
bet capitulū ꝯtinet octo verſus: ⁊ in
p̄ncipio cuiuſlibꝫ capituli p̄ponit pri
ma lr̄a hebraica ſcꝫ Aleph:⁊ ſcd̄o p̄/
ponit ſcd̄a littera ſcilꝫ Beth Et ſic
ꝯſeq̄nt p ordinē de alijs Et q2 trāſla
tor nō potuit trāſferre:ſic ꝙ oēs ver
ſus p̄mi octonarij inciperent ab a:q̄
eſt p̄ma littera alphabeti latini Ideo
p̄mo octonario p̄poſuit Aleph ad ſi/
gnandū ꝙ oēs verſus illi⁹ octonarij
p aleph incipiūt in hebreo Currebat
aūt tūc q̄dā mod⁹ ſpēalis verſificādi
ſm ordinē lr̄arū alphabeti ſicut apud
nos in illo hymno A ſolis ort⁹ car/
dine.in quo verſus incipiūt ordinate
p lr̄as alphabeti latini.incipiendo ab
a:vſqꝫ ad g:incluſiue vt patꝫ intuēti
illū hymnū In quo verſus octo ſuc/
ceſſiue incipiūt a q̄libꝫ littera Et ꝙ
in hoc pſalmo octo verſus ſꝑ icipiūt
a q̄libꝫ littera:nō video aliquā ſigni
ficationē niſi modū verſificandi ſpe/
cialē:loq̄ndo de ſenſu litterali Du.
Spūalit aūt docemur p hanc p̄poſi/
tionē nos eſſe in ſchola chriſti:cū in

ſcripturis preſentis pſalmi diſcimus
vſum ſcē viuēdi Ambro. vt quēad
modū paruuloꝝ ingenia pmis lrarū
elemētis aſſueſcūt aſſumere vſuꝫ di/
ſcēdi Ita etiam nos elemētis hmōi
vſum diſcam⁹ viuēdi Litteris āt ſin
gulis octonos verſus aſcripſit Hu.
ſignificans ꝙ oīa ad vnū deū tēdūt
q̄ oīa regit: ⁊ ꝙ pfecta purgatio erit
ī octaua reſurrectōe Caſ. Eſt eī iſte
pˢ. altiſſim⁹ ꝓfunditate ſenſus: ī quo
velut in apotheca omniū virtutū mo
ralis doctrina tota reſplēdet: q̄ tali/
is pſalmis particulatim relucꝫ Hu.
Nā facile qs verſicul⁹ nō inueniť in
q̄ nō aut vias: aut mādata: aut iuſtifi
catōes: aut eloq̄a dn̄i habeas: aut ali/
q̄d tale qđ eq̄pollēter valeat Au. ab
exordio q̄ppe ſuo pſalm⁹ iſte hortatur
nos ad beatitudinē Beatū q̄ppe eſſe
tā magnū bonū eſt. vt hoc ⁊ boni ve
lint ⁊ mali Nec mirū ē ꝙ boni ꝓpte
rea ſunt boni vt ſint beati: ſꝫ illud eſt
mirū ꝙ etiā mali ꝓpterea ſint mali vt
ſint beati Nā q̄ſquis libidini dedit⁹:
luxuria: ſtupris: corrūpiť In hoc ma
lo beatitudinē q̄rit. ⁊ ſe miſerum pu
tat: cū ad ſue ꝯcupiſcētie voluptates
letitias qꝫ nō ꝑuenit: beatuꝫ ſe vero
q̄ſi nō dubitat iactare cū miſer ad ta/
lia facta ꝑuenit Et q̄ſqꝫ auaricie faci/
b⁹ inardeſcit: ad hōc ꝯgregat q̄cunqꝫ
mō diuitias vt beat⁹ ſit Inimicoruꝫ
ſanguinē fundere q̄cūqꝫ deſiderat: do
minationē q̄ſqꝫ affectat: crudelitateꝫ
ſuā q̄ſqꝫ alienis cladib⁹ paſcit: in oīb⁹
ſcelerib⁹ beatitudinē q̄rit Hos igiť
errātes ⁊ vera miſeria falſam beatitu
dinē req̄rentes reuocat ad verā bea/
titudinē Ni. Que dupliciť habetur
vno mō in re: et ſic habeť tm̄ in pr̄ia
Alio mō in ſpe: ⁊ ſic habeť in via p
bonoꝝ operū merita: ſicut dicit ph̄s
p⁹. eth̄. de felicitate politica q̄ ꝯſiſtit ī
vſu virtutū Pueros beatificam⁹ in
ſpe: qꝛ adhuc nō opanť virtuoſe: ſꝫ ꝙ
videtur bone indolis: ⁊ apti ad ha/
bendū v̄tutes politicas tpe ꝓcedēte
Igiť de beatitudine q̄ habeť in via
loquiť pſalmus iſte q̄ ꝯſiſtit in pfecti
one vite actiue ⁊ cōtemplatiue. vita
vero actiua precedit ꝯtēplatiuā: quia
mens nō pt eleuari libere in ꝯtēplati
one veritatis: niſi paſſiones appetit⁹
ſenſitiui fuerint moderate p exerciti/
um moralis virtutis qđ pertinet ad
vitā actiuā Unde dicit Gre. xi. mo
raliū Dū aliqui ꝯtemplatōis arcem
deſiderāt tenere prius ſe in campo p
exercitiū boni opis probent. vt ſoli/
cite ſciāt ſi nulla iam mala ꝓximis ir
rogant: ſi mala ſibi irrogata ab alijs
eq̄nimiter portent: ſi obtentis bonis
tpalibus nequaq̄ mēs letitia ſoluiť:
ſi ſubtractis non nimio dolore ſautia
tur Hu. Cū itaqꝫ oēs tam boni q̄
mali: vt dictū eſt velint eſſe beati: tm̄
qꝛ q̄dam viaꝫ q̄ itur ad beatitudinem
ignorāt. Ideo in pſona omniū fideli
um loq̄ns: q̄ ſit ad illā vera via diffi/
nit dicens

Beati immaculati. i. carentes ma
cula mortalis pcti in via. preſentis
vite q̄ ambulāt in lege dn̄i. ei⁹ man
mandata ope adimplendo: qꝛ nō ſuf/
ficit declinare a malo: ſed cū hoc req̄/
ritur opari bonū Propter qđ dicit
Grego. omelia xxxij. Min⁹ eſt mala
nō agere: niſi etiā quiſqꝫ ſtudeat bo/
nis opib⁹ inſudare Poſtq̄ oſtendit
pfectionē vite actiue: poſtea oſtendit
pfectionē vite ꝯtemplatiue di. Bea
ti q̄ ſcrutantur teſtimonia ei⁹. i. elo/
quia diuina p ꝓphetas nobis tradita
que ſunt miraculis tanq̄ diuinis te/
ſtimonijs ꝯfirmata. ſicut Marci vlť.
dicit: dn̄o cooperante ⁊ ſermonē ꝯfir
mante ſequētib⁹ ſignis in toto corde
exquirunt eū videlꝫ intellectu ⁊ af/
fectu Differt enī ꝯtemplatio ſcōrum

a ꝯtēplatōe pḃoꝝ Cōtēplatio pḃoꝝ
eſt ꝓpter pfectōem pſone ꝯtēplantis
et ideo ꝯſiſtit in intellectu. Sꝫ ꝯtem
platio ſcōꝝ q̄ eſt ꝯtēplatio theologi/
ca:eſt ꝓpter amorē ipſi⁹ ꝯtēplati:ſcilꝫ
dei:ꝛ ideo nō ꝯſiſtit in intellectu per
cognitionē:ſed trāſit ad affectuꝫ per
amorē dei tanq̄ pncipalit̄ intentum
Caſ. Et vide ordinē ſcē veracis q̄
doctrine Pri⁹ dicit beatos eē q̄ am/
bulāt in lege dn̄i.deinde q̄ ſcrutant̄ ſa
craꝝ teſtionia lr̄aꝝ.q꜡ n̄ eſt digni⁹ iſta
perquirere:niſi qui ſe ꝓbabili actione
cognoſcit̄ tractare Cōſeq̄nt̄ oſtendit̄
q̄ a predicta pfectōe excludunt̄.ſcꝫ de
linq̄ntes:qđ notat̄ cū dicit Non eni
q̄ opant̄ iniq̄tatē:in vijs ei⁹ ambula/
uerūt.i.q̄ opatiōib⁹ pctōꝝ nefanda
delectatōe ꝯſentiunt:hi mādatis dn̄i
nō obediūt.de q̄b⁹ ſbdit̄ Tu māda/
ſti mādata tua cuſtodiri nimis Ni.
id eſt cum magna diligentia ꝛ ſolici/
tudine quā nō habent negligētes. et
ꝑ ꝯſeq̄ns carent impletiōe mādatoꝝ
dīnoꝝ Quoꝝ aliq̄ ꝑtinent ad charita
tē ꝓximi:aliq̄ ad cōtēplationē q̄ dire
cte ꝑtinent ad amorē dei Cōſeq̄nt̄
ſubdit̄ de beatitudinis appetitu: cum
dicit̄ in pſona toti⁹ eccīe Utinā diri
gant̄ vie mee.i.ꝓceſſus cogitationū
et operū ad cuſtodiēdas iuſtificatio
nes tuas.i.mādata tua ad vitā acti/
uā ꝛ ad ꝯtēplatiuā ꝑtinētia: q̄ ꝯtinēt
iuſticiā pfectā Hu. Nō poſſunt aūt
cuſtodiri iuſtificatōes:niſi p̄ ocul' ha
beant̄.vn̄ ſbdit̄ Tunc n̄ ꝯfūdar de
nō cuſtoditis iuſtificatiōib⁹ cū pſpe
xero.i.pfecte inſpexero in oīb⁹ mā
datis tuis ſupple cognoſcēdis. Un̄
Jaco.i. Qui pſpexerit in legē pfectā
ꝛ ꝑmāſerit nō auditor obliuioſus fa/
ctus:ſꝫ factor opis:hic beat⁹ in facto
ſuo erit. Tales ergo laudant̄ a quoꝝ
ꝯſpectu mādata domini nō recedunt
Ambro. Ergo ne ꝯfundamur:cuſto
diam⁹ oīa dn̄i mādata . Nā ſi q̄s vnū
mādatū dn̄i cuſtodiat ꝛ aliud preuari
cet̄:nihil ei ꝓdeſt Cuſtodiuit ſe ali/
q̄s a ſanguine.ꝛ non cuſtodiuit ſe ab
adulterio:vtiq̄ꝫ in vno ꝯuict⁹ punit̄
Etiā in legib⁹ ſecularib⁹:nec prodeſt
ei alteri⁹ criminis abſtinētia.ſi in al/
tero fuerit deprehenſus Ni. Et q꜡
ad cuſtodiendū mādata dn̄i requirit̄
illuſtratio ꝛ directio dei:ideo ſubdit̄.
Confitebor tibi .i.laudabo te pre
dicādo ꝛ legēdo .i. directōe cordis
ita ꝙ directio cordis mei ad intelligē
dū pdicta ſit a te Glo: Quia ei feci/
ſti cor directū:ideo te laudabo in co
ꝙ didici a ſcīs patrib⁹ iudicia iuſti
cie tue qb⁹ nunc ꝛ in futuro iudicat̄
mūdus Au. Nunq̄d mihi ꝓderit ꝙ
ita didicerim.ſi corde ꝑuerſo vias ha
beo prauas?nō eni letabor in eis: ſed
accuſabor ab eis.ꝛ idcirco Iuſtifica
tōes tuas Ni.i.mādata tua cuſto
diā ope adimplēdo Et q꜡ ad hoc re
quirit̄ aſſiſtentia diuine gratie q̄ facit
op⁹ meritoriū. Ideo ſubdit̄ nō me
derelinq̄s vſquequaq̄ꝫ q̄ſi diceret Si
me ad momentū dimiſeris: nō pote/
ro cuſtodire mandata tua.

IN quo corrigit ad
oleſcētior Beth Hu.

Octonario
predicto ꝑpoſita ē lr̄a aleph q̄ inter/
ꝑtat̄ doctrina Huic aūt ſcđo capitu/
lo ſeq̄nti ꝑponitur lr̄a Beth q̄ inter/
ꝑtat̄ ꝯfuſio Et hoc bene ꝯgruē q꜡ a
doctrina intelligit hō ꝛ cognoſcit de/
um ꝛ ſe ipm̄:et exinde ꝯfundit̄ ſuper
pctīs ſuis atq̄ꝫ reuertit̄ ad correctio/
nem de qua ſubditur cū dicitur
In quo corrigit adoleſcētior viā ſuā
.i.prauā ꝯſuetudinē ſuā Licꝫ eni i
oī etate q̄ntūcūq̄ꝫ ſera vtile ſit corrigi.
tn̄ vtili⁹ eſt in adoleſcētia anteq̄ꝫ cō/
ſuetudo praua ꝑualeat ī hoīe Unde
poeta ait Principijs obſta :ſero me/

dicina paꝝ Cū mala ꝑ lōgas ꝯtrahiꝝ
moras.q2 ꝓuer.xxij. Adoleſcens iu/
xta viā ſuā gradiꝝ: eē cū ſenuerit nō
recedet ab ea Etiā ī adoleſcētia hō ē
ꝓnioꝛ ad pctm̄: vn̄ magis tūc nc̄aria
eſt correctio Per hoc eī ꝙ dicit ad/
oleſcētioꝛ:arguūꝝ ſenes:īueterati die
rū maloꝝ q̄ difficile corrigūꝝ.Sꝫ iſte
quēadmodū correxit viā ſuā.ſub ſe/
quēti reſponſione ꝯfirmat di. In cu/
ſtodiēdo ſermones tuos Non dicit
in audiendo vel ſcribendo: ſed cuſto
diēdo ſermones tuos.i.precepta tua
Iuxta illud ad Ro.ij. Nō enī audi
toꝛes legis iuſti ſunt apud deuꝫ:ſꝫ fa/
ctoꝛes legis iuſtificabūtur .et idcirco
In toto corde meo exq̄ſiui te. Vn̄
eccle.i. Nō acceſſeris ad illuꝫ duplici
corde.q2 ſicut ait Aug⁹. ꝓ q̄nta par/
te aliud q̄ris:deū nō q̄ris Ne repel/
las me a mādatis tuis Caſ.tanq̄ꝫ i/
dignū bn̄ficijs tuis: vt quē tu feciſti
toto corde petere:tu etiā digneris au
dire Repellit enī a mādatis ſuis ſb/
dole ſe rogantes Unde ſalomon ait
Spūſſanct⁹ diſcipline effugiet fictuꝫ.
et ſubtrahet ſe a cogitatōib⁹ q̄ ſunt ſi
ne intellectu Rogat ergo ne ab intel
ligentia legis diuine repellaꝝ ſicut in
dign⁹:vt agnoſcam⁹ hāc intelligētiā
nō mereri niſi eos q̄ noſcūtur toto
corde deꝓcari Hu.et q2 intelligens
diuina mādata in eis delectaꝝ Iō ſbi
diꝝ In corde meo abſcōdi eloq̄a tua
.i.i memorie ꝯmēdaui.ꝛ indignis ea
nō dixi vt nō peccem tibi Ni.quia
mādata dei ſic abſcondita.preſeruant
hoīeꝫ ab offenſa dei Et q2 talis debꝫ
eē grat⁹ erga deū Ideo ꝑ modū grā
rū āctōis ſubdiꝝ Benedict⁹ es dn̄e
de bono qd̄ in me cepiſti Doce me iu
ſtificatōes tuas .i.iuſticie factiōes:
ꝑficiēdo qd̄ inchoatū eſt Acſi dicat
Au.Quia eī in corde meo abſcondi
eloq̄a tua vt nō peccē tibi legē dediſ

ti:da etiā benedictōeꝫ grē vt facien/
do diſcā.qd̄ itimādo iuſſiſti Ni.et q2
habens notitiā mādatoꝝ.vult alios
venire ad cognitionē coꝝ Ideo ſub
diꝝ In labijs meis ꝓnūciaui alijs
indicando oīa iudicia oꝛis tui no/
bis per apoſtolos ꝛ ꝓphetas reuela
ta vt intēdāt ſue correctōi Hu.Sꝫ
obijci pt q̄ſtio Quid ē ꝙ dicit oīa iu/
dicia ſe ꝓnūciaturū:cū dicat apoſ.ad
Ro.xi. O altitudo diuitiarū ſapiētie
et ſcie dei.q̄ꝫ incōꝓrehēſibilia ſunt iu
dicia ei⁹ Solutio Loquiꝝ hic de iu/
dicijs dei ſcibilib⁹:ꝛ maxime de illis
q̄ fient in die iudicij: videlꝫ ꝙ iudex
viuoꝝ ꝛ moꝛtuoꝝ dicturus ē malis
Ite maledicti in ignē eternum.et bo
nis. venite bn̄dicti ꝑcipite regnū Et
q2 iſte in toto ſe occupat circa dei pre
cepta.ideo ſubdiꝝ In via teſtimoni
orū tuoꝝ delectat⁹ ſum. Uia teſtimo
nioꝝ dei ē ſacra ſcriptura q̄ ꝯtinet te/
ſtimonia iuſtoꝝ:ſicut:beati pauperes
ſpū.q̄m̄ ipſoꝝ ē regnū celoꝝ. beati q̄
lugent.q̄m̄ ipſi ꝯſolabunꝝ: ꝛ cetera q̄
Math.v.ſcribūtur Delectaꝝ eī in ta
lib⁹ ꝓpter ꝓmiſſionū magnificētiam.
ſicut in oīb⁹ diuitijs. Hie. Sicut
enī terren⁹ hō in agris.vineis qꝫ de/
lectaꝝ:ita iſte in teſtimonijs dei iocū
daꝝ de pura ꝯſcīa.qui ꝑ cōpto mūdo a
deo ditat⁹ ē Ni.et q2 delectatio in/
ducit ad forti⁹ meditādū ꝛ operandum
Ideo ſubdit In mādatis tuis ex/
ercebor. Hu.cogitādo ꝛ operando
et ꝯſiderabo ꝑfecti⁹ cognoſcēs vi/
as tuas q̄b⁹ ad te veniꝝ Gre.xvij.
moꝝ. Uie dn̄i ſunt.vt mens ꝓſpera
fugiat.ꝛ ad aduerſa preparet Nihil
qd̄ demulcet appetat:nihil qd̄ deterre
re crediꝝ ꝑtimeſcat.merorē p̄ſentē
gaudiū reputet: p̄ſentis vite gaudia
dāna meroꝛis penſet:abiectōis detri
mēta nō timeat.ſꝫ ꝑ hec eterne gloꝛie
locū q̄rat Uas enī vias chr̄s oculis

ſeq̄ntiū ſe miniſtrabat:cū dicebat Si
q̄s mihi miniſtrat me ſequat̄ Ad has
vias tumētia corda diſcipuloꝝ reuo
cabat:cū glorie locū q̄rerēt:ȝ eiuſdē
glorie iter ignoraret di. Poteſtis bi/
bere calicē quē ego bibitur⁹ ſū? Hu.
Sed hic ordo videt̄ ꝑuerſus eē:cuȝ
ꝑmo dicit:exercebor.deinde ꝯſidera/
bo .cū ꝑmū ſit ꝯſiderare .ꝛ poſtea ex/
erceri Solutio.in oī ſcia ꝑterq̄ȝ ī the
ologia:theorica ꝑcedit practicā.i.ꝯtē
platio actionē.hic aūt practica prece
dit theoricā Caſ. Pri⁹ ergo fuit ne
ceſſariū vt exerceret̄ iſte in mādatis
diuinis.i.in freq̄nti ſcē ꝯuerſationis
opatiōe.vſum rerū nc̄ariū aſſiduo la
bore pagendo:ꝛ ſic ad penetralia in/
tellect⁹ ꝑueniret Nemo ei meret̄ tan
tū ſecretū ꝯſpicē: niſi cui datū fuerit
bona ꝯuerſatōe celeſtib⁹ ſe beneficijs
ꝑximare Ni. Et qꝛ ceſſatio ab actu
ꝯſiderandi tandē inducit obliuioneȝ
Ideo ſubdit̄ In iuſtificatōib⁹ tuis
meditabor: nō obliuiſcar ſermones
tuos. Caſſ. Juſtificatiōes ꝛ ſermo/
nes dn̄i ſunt mādata eius.videlȝ Nō
mechaberis:nō falſum teſtimoniū di
xeris.ꝛ cetera Hie. Ea meditor:in
his exercebor: vt illa obliuioni non
tradens:poſſim ea integre perfecteq̄ȝ
complere Amen.

Retribue ſeruo

Gymel Sequit̄ iij. capitulū
Ambro. cū ꝑponit̄ t̄cia lr̄a ſm he/
breos:videlȝ gymel.q̄ latine retribu
tio dicit̄ Au. Nēpe ſupi⁹ dixerat In
q̄ corrigit adoleſcentior viā ſuā:i cu/
ſtodiendo verba tua Ecce nūc apti⁹
(vt id faciat) precat̄ auxiliū di. Caſ.
Retribue.i.ñ meis meritis red
de.ȝ iterū da grām tuā ſeruo
tuo Hie. Cōſtāter ſibi retribui ob
id q̄ deo ſeruiat depcat̄ viuifica me
Ni. qꝛ gratia aīam viuificat:ſicut
aīa corp⁹ ꝛ cuſtodiā ſermōes tuos
id eſt mādata tua. Et qꝛ gr̄a illumi/
nat intellectū ad ſupnaturalia cogno
ſcenda Ideo ſubdit̄ Hu. Reuela
oculos meos .i.clarifica intellectū ꝛ
affectū meū q̄ obſcurant̄ in agnitōe
dei ꝛ ſacre ſcripture.p prauā ꝯſuetu/
dinē.ꝛ carnalē affectionē: ꝑpt̄ multi/
plicē reꝝ tpaliū curā: ꝑpter mūdanū
amorē: ꝑpter nimiā ſubtilē diſcuſſio
nē:qꝛ dicit̄ ꝓuer.xxv. Perſcrutator
maieſtatis opprimet̄ a gloria:propter
ignauiā ꝛ torporē: ꝑpter certā mali/
ciā: ꝑpter acceptionē munerū: ꝑpter
honorē ꝛ ꝓſperitatē mūdi: ꝛ hi oculi
aperiunt̄ p ꝓprie fragilitatis ꝯſidera/
tionē:p pn̄ie amaritudinē: p orōnem
et p gr̄e infuſionē Caſ. Nū niſi mi
ſericordia dn̄i fuerit velamen ignorā
tie ab oculis cordis ablatū: ſcpturas
ſanctas lumine cordis nō poſſum⁹ in/
tueri Illumina ergo imperitie mee
cecitatē ꝛ ꝯſiderabo mirabilia de le/
ge tua Lex eſt vmbra futuroꝝ:q̄ ſi/
gnificātiā future plenitudinis ꝯtine/
bat Immolabat̄ q̄ppe paſchali feſtiui
tate ſm legē agn⁹ imaculat⁹: qđ xp̄m
dn̄m ſignificat occidi Sacerdos ve/
ſte pulcerrima ꝛ coruſcabili tegebat̄.
vt futuri pōtificis chr̄i celeſtis regis
iudicia nūciaret. ꝓmiſſiōes q̄ȝ dn̄i fu
erūt vt popul⁹ iſraelitic⁹ in terrā ꝑ/
duceret̄ fluētē lac ꝛ mel. qđ ad illud
futurū ſeculū ptinere nō dubium eſt.
vbi ſumme beatitudinis gaudia co/
pioſa dulceſcūt Rogat ergo popul⁹
ille ſcōꝝ vt reuelato corde iſta ꝯſide/
ret:q̄ ſupducto velamine ignorantie
nō poterat intueri Neitatē vero hu
ius illuminatiōis ſubdit di. Incola
ego ſum in terra .i.peregrin⁹:nil ap/
petens in mūdo Iſti ſūt vere incole
in t̄ra:q̄ theſaurū ſuū ī celo reponūt:
vt cor eoꝝ futurā patriā ſp affectet
nō abſcondas a me mandata tua ſed

mihi ea manifeſta mandata eē dixim⁹
Diliges dñm deū tuū ex toto corde
tuo: ⁊ primū tuū ſicut te ipm̄ Rogat
ergo vt ei nullaten⁹ celent̄ q̄ pctōri/
b⁹ ꝓbant̄ abſconſa: q̄uis generalit̄ ꝓ
nūciata eē videant̄ Ni. Et q̄ diuine
reuelatiōes fiūt deſiderantib⁹ eas Jō
ſubdit̄ Concupiuit aīa mea ꝺſidera
re iuſtificatiōes tuas ī oī tpe. Hie.
vt ſiue māducē. ſiue bibā: ſiue aliud
q̄d faciā: ſp̄ eas deſiderē. ⁊ mediter. et
apprehendā Ni. Cōſeq̄nt̄ oſtēdit̄ col
latōis gr̄e impedimētū: q̄d ē ſupbia.
ſicut hūilitas ē gr̄e meritoria: ꝑut dī
Jaco. iiij. De⁹ reſiſtit ſupbis. hūilib⁹
aūt dat gr̄am Et ſm̄ hoc dī Increꝑ
paſti ſupbos eijciendo angelos ſupꝑ
bos de celo: ⁊ p̄mos parētes ꝯtēnen
tes mādatū dei: expellēdo de paradi
ſo t̄reſtri maledicti q̄ declināt a mā/
datis tuis Caſ. Nā ⁊ illū adā q̄ ꝯtē
pſit mādata dñi: ꝯſtat eē maledictū. et
hodie ſunt maledicti: q̄ ſimili ſcelere
polluūtur Qui⁹ aūt maledictōis amo
tionē petit dī: Aufer a me opprobri
um ſcꝫ maledictōis ⁊ ꝯtēptū trāſ/
greſſiōis Nic. q̄r teſtimonia tua ex
q̄ſiui ad ſciendū ea ⁊ intelligendum.
et iō ſi trāſgrederet̄ ea: nō eēt ex ig/
norātia: ſꝫ ex cōtēptu Cām vero p̄/
dicte petitōis ſubdit cū dicit Eteni
ſederūt p̄ncipes ⁊ aduerſū me loq̄bā
tur Iſti p̄ncipes ſunt demones: ſm̄
q̄ dī ad eph̄. vi. Nō ē nobis colluctā
tio aduerſus carnē ⁊ ſanguinē: ſꝫ ad/
uerſus p̄ncipes tenebraꝝ harꝝ ⁊ pote
ſtates ꝯtra ſp̄uales neq̄tias Ambro
et iſti p̄ncipes ſedent ⁊ explorāt qui
chr̄ian⁹ intēte deo ſeruiat ſtudioſius
boni opis: ⁊ detractāt de eo dicētes.
Inſidiemur illi ⁊ ī pediam⁹ eū: ꝓhi/
beam⁹ eū efficere q̄ ꝺſiderat. frāgam⁹
animū ei⁹ frequētib⁹ ⁊ repētinis ad/
uerſis Ni. Freq̄nt̄ eni tractāt ad in/
uicē q̄lit̄ poſſint hoīes ſcōs ⁊ l̄ratos
deijcere ꝑ ꝯtēptū diuinoꝝ mādatoꝝ.
ſicut narrat Grego. in dialogo. q̄ iu/
de⁹ in fano idoloꝝ abſcondit⁹ audiuit
demones tractātes de deiectōe An/
dree epī ciuitatis fontane ſeru⁹ autē
tu⁹ exercebat̄ in iuſtificatiōib⁹ tuis.
q̄r q̄ntū ꝑcipit a demonib⁹ ſe fortius
ī pugnari: tāto debꝫ magis in opibus
bonis exerceri: ad q̄d req̄rit̄ diligens
mētis ꝯſideratio Jdeo ſubdit̄ Nam
⁊ teſtimonia tua meditatio mea eſt.
id ē cogito p̄mia q̄ ꝑſeuerātib⁹ ꝓmi/
ſiſti et ideo ꝯſiliū meū q̄d intēdo
ſimplicit̄ ꝓſeq̄: ſunt: ſupple iuſtifica/
tiones tue. i. ī pletiones mādatoꝝ tu
oꝝ q̄ iuſtificant hominem

Adheſit paui.

Deleth Sequit̄ q̄rtū capitu
lū cui ꝓponit̄ q̄rta l̄ra Ambro. ſm̄
hebreos videlꝫ Deleth q̄d ſignat la
tine timorē vel natiuitatē. et vtrūq̄
p̄t ꝯuenire ſenſui. Natiuitas eni coꝝ
ē q̄ generant̄ in hoc ſeculo: ꝑ q̄d intel
ligimus corporalia q̄ ſunt caduca Et
ideo a timore non diſtāt. ex corporali
b⁹ etiam timor naſcit̄. Quid eſt t̄rena
natitas niſi tīor? Fidelis itaq̄ plebs
pond⁹ corporis ſui aīam aggrauātis
a q̄ ī bonis opib⁹ ī pedit̄ deplāgit dī.
Adheſit pauimēto Pauimētū
eſt t̄ra. vel aliq̄d t̄renum. vt lapi
des Et ideo cū dicit̄ Adheſit paui/
mento aīa mea ſenſus talis eſt Aīa
mea corp̄i terreno ⁊ corruptibili ī paꝝ
aggrauāti ē ꝯiūcta viuifica me per
vitā gr̄e Gl. vt in celo ſit mēs ⁊ nō
adhereat carnalib⁹ ⁊ hoc ſm̄ verbū
tuū Du. ꝓmiſſuꝫ ē Ezech. xviij.
In q̄cūq̄ hora ingemuerit peccator
omniū iniq̄tatū ei⁹ nō recordabor am
pli⁹ Acſi dicat Hie. Corpori morta
li aīam ꝯiūctā intelligo Jdeo ne deli
ctū inualeſcat: peto viuificari: ſciens
q̄ ꝯcupiſcētia carnis mortēꝫ opatur

Sequiť Ni. Vias meas ānūciaui. ſ
ſupple tibi p̱ humilē ꝯfeſſionē Et ex/
audiſti me. remittēdo mihi pc̄tā ī cō
tritiōe Caſ. Doce me iuſtificatiōes
tuas nō ad audiendū: ſꝫ ad faciēduꝫ
Viaꝫ iuſtificationū tuaꝝ inſtrue me.
Nu. i. modū ⁊ ordinē adimplendi
eas: et ipſis ſupple cognitis Exerce/
bor in mirabilib⁹ tuis. i. in apoſtoli/
cis ceteris ꝙ doctrinis ecc̄iaſticis q̄
mirabiles videnť inexpertis Hie.
Dormitauit aīa mea. in hui⁹ habi/
taculi mortalis ſtatione pre tedio.
corpore īfirmitatis Ni. Scis ei hoīs
b⁹ tedioſa eſt ſarcina corporis cui oꝫ
ꝯdeſcendē ꝯcedendo ei refectionē et
qetē ſufficientē. in q̄ ꝯdeſcenſu faciliť
deficit hō: nimis ſuo corpori ꝯpatien/
do: ⁊ ſic diſponiť ad caſū: ideo ſubdiť
Confirma me. grām tuā in me ꝯſeruā
do. Et quia ad hoc facit diuini verbi
freq̄ns meditatio: ideo ſubdiť In ver/
bis tuis. Hie. vt ablato pc̄ti ſom/
no inſtant vigilē in eis Viam iniq̄/
tatis. i. deſideriū illud p̱ qđ ad pc̄m
veniť amoue a me. tua gratia mihi
p̄ueniendo Ni. Et de lege tua miſe
rere mei. ſi ab ea declinaui p̱ mortale
pc̄m Hie. Apud te enī hec lex inſti
tuta eſt vt ſp̱ miſerearis Aug. Hec
eſt lex fidei q̄ credim⁹ ⁊ oram⁹ p̱ gra/
tiā nobis donari. vt faciam⁹ qđ p̱ noſ/
metipſos implere nō poſſum⁹ In le
ge enī factoꝝ. ē dei iubentis iuſticia. ī
lege aūt fidei. ſubuenientis mīa Ni.
Hui⁹ aūt miſeratōis cām allegat ex
parte ſui di. Viam veritatis elegi.
videlꝫ culturā ⁊ ſeruitiū dn̄i ſaluato
ris: q̄ eſt via. veritas. ⁊ vita. Iudicia
tua nō ſum oblit⁹. qb⁹ pc̄tōres terri/
biliť puniuiſti: eos tp̱e diluuij ſbmer
gendo. et zodomā igne ſulphureo in/
cendēdo: ⁊ in ꝯſimilib⁹ Et qꝛ ex ter/
rore taliū hō a malo retrahiť. ⁊ ad bo
nū ꝯuertiť Ideo ſubdiť Adheſi te/
ſtimonijs tuis dn̄e. firmiť ꝓponens
ea cuſtodire Ambro. Adheret autē
teſtimonijs. q̄ mūdo renūciat: q̄ curā
huius vite ⁊ tedia ſpernit: q̄ luxurie
ſtudio ac pecunie cupiditate non cur
uať. et ideo noli me ꝯfundere. Ni.
id ꝑmittere ꝯfundi: p̱ recidiuum pc̄ti
Viam mandatorū tuoꝝ cucurri. in
viam virtutū factibiliter ambulādo
Cū dilataſti cor meū. p̱ donū chari/
tatis: q̄ mādata diuina facit leuia. ſm
ꝙ diciť. i. Jo. v. Mandata ei⁹ grauia
nō ſunt: videlꝫ amāti: ſicut dicit glo.
qꝛ charitas vires augmētat. ſm ꝙ di
cit Grego. ome. xij. Vires q̄s impe/
ricia denegat: charitas amminiſtrat

Legē pone mi-
hi Hee Seq̄tur q̄ntū capi/
tulū. cui p̄poniť littera Hee. q̄ inť/
pretať viuit Cū ſupra petierit viuifi
cari a morte ſeculi. ſcꝫ ab amore ſecu/
li. ſcꝫ ab amore carnali. ⁊ tedio ſpirita
li Cōgrue nūc de vita in qua viuere
vult. cōſeq̄nť ſubdit di: Aug.
Legeꝫ pone mihi dn̄e. Cur iſte
adhuc poſcit ſibi legē poni: que
vtiq꜠ ſi nō ei poſita fuiſſꝫ: nō viā mā
datoꝝ: ſicut predixit: in cordis latitu
dine: hoc ē ī charitate cucuriſſꝫ? Sꝫ
q̄ſi ꝓficiens loquiť: dei donum nouit
eē qđ ꝓficit Quid aliud petit cuꝫ ſibi
legē poni petit: niſi vt magis: magis
q꜠ ꝓficiat? Gratia itaq꜠ dei nobis pre
cipue ꝯmendať: q̄ſi ſibi legem poſcit
poni a dn̄o: q̄ vtiq꜠ iam legē ſm lrāꝫ
nouerat Sꝫ qꝛ lr̄a occidit: ſpū̄s viui
ficat: orat vt p̱ ſpūm faciat qđ p̱ lr̄aꝫ
ſciebat Et exq̄ram eaꝫ ſp̱. faciēdo q̄ꝫ/
diu viuā Da mihi intellectū. Hie.
vt intelligā diſcretionē inter bonuꝫ
et malū: inter vitā ⁊ mortē: īter lr̄am
et ſenſum Et ſcrutabor legeꝫ tuam.
Ni. perfecti⁹ cognoſcēdo: qđ nō poſ
ſum ſine tuo auxilio Et cuſtodiā illā

in toto corde meo. i. ex tota dilectio
ne deũ amãdo ⁊ ꝓximũ. Deduc me
in ſemita mãdatoꝝ tuoꝝ: q2 ipſam vo-
lui. Caſ. q2 veteris legis iã mandata
tenebat: noui teſtamẽti ſpũalẽ grã
ꝓbat̃ expetere: ꝑ quaꝫ ſe ad celoꝝ re-
gna nouerat ꝑuenire Hu. Semita
mandatoꝝ eſt via arta q̃ ducit ad re-
gnũ: de q̃ ſaluator dicit Math. xix. et
Lu. xviij. qñ adoleſcẽti dicenti ꝙ oĩa
mãdata ſeruaſſꝫ a iuuẽtute ſua: dixit
Adhuc tibi vnũ deeſt Uade ⁊ vẽde
oĩa q̃ habes ⁊ da paupib⁹. ⁊ veni ſeq̃
re me. Quaſi dicat. Licꝫ ſis in via mã
datoꝝ: nõ tñ es in ſemita q̃ rectior eſt
via. Et q2 dixit ipſam volui. ne q̃s bo
nã volũtatẽ ſibi aſcribat: ꝯſeq̃nt̃ ſub-
dit Inclina cor meũ acſi dicat. etiã
a me nõ habeo vt bonũ velim: ⁊ ideo
tu dñe Inclina cor meũ in teſtimo-
nia tua vt magis ea velim ⁊ nõ in
auariciã. iam a diuis opib⁹ retrahẽ
te Au. Teſtimõijs quippe ſuis nobiſ-
cũ agit de⁹ vt eũ gratis colam⁹ q̃d im
pedit auaricia: q̃ radix eſt omniũ ma-
loꝝ Caſ. Auaricia eſt tꝑaliũ reꝝ fla-
grans oĩo deſiderium Uñ ⁊ pm⁹ hõ
peccauit. ⁊ ſuis poſteris vitia incenti
ua dereliq̃t Hi. et deinde petit amo-
tionẽ ꝯcupiſcẽtie carnalis q̃ vt pluri
mũ incẽdit̃ ex aſpectu impudico. vñ
ſubdit Auerte oculos meos ne vi-
deãt vanitatẽ. i. ſpectacula ad malũ
luxurie ꝑtinẽtia vel inducẽtia Hu.
q2 a ꝯſpectu vanitatis ꝓuocat̃ ꝯcupi-
ſcẽtia. ex hoc imp̃mit̃ mẽti turpis co-
gitatio. ⁊ cor dilacerat̃ ac depredatur.
malũ ꝓpoſitũ ꝯcipit̃: ⁊ rõ amittitur.
Caſ. Hic notant̃ illi q̃ diuerſis ſpe-
ctaculis occupant̃: hic q̃ mulierũ fe
do amore rapiunt̃: hic q̃ alienarũ reꝝ
poſſeſſionẽ improbe ꝯcupiſcũt Sed
hoc amoto. q̃d q̃rendũ ſit oſtẽdit di.
Hie. in via tua hoc eſt in te ipſo.
vel in tuis mãdatis viuifica me. in

mĩa Statue ſeruo tuo eloquiũ tuũ
. i. mãdata tua in timore tuo. i. vt
te timeã timore ſcõ ſtabilit̃ ⁊ ꝑſeue-
rant̃ Hu. Amputa opprobriũ meũ
q̃d ſuſpicat⁹ ſum. i. fac ne malũ ſuſpi
cer de alio. vel ſi forte ſurrepat ſuſpi
tio: fac ne creſcat in iudicium: q̃d ſi
facio eſt opprobriũ meũ: q2 falſum iu-
dico: ⁊ nõ talẽ qualẽ eũ ſuſpicor eſſe
vel fuiſſe oſtendo Caſſ. Nã neceſſe
eſt ꝙ verecũdiã incurrat. q̃ ignorans
aliud aſſeuerat. ſuſpicio enĩ ſepiſſime
ꝓbat̃ incerta: q̃ viro nõ ꝯuenit chr̃ia
no Iure ergo ſibi illud amputari q̃-
rebat vnde re⁹ poterat inueniri Se-
quit̃ q2 iudicia tua iocũda ꝑ q̃ tri-
buis electis tuis eternã requiẽ dicẽs
Uenite bñdicti pr̃is mei ꝑcipite re-
gnũ Ni. Ecce ꝯcupiui mãdata tua
ſcire ⁊ operari in equitate tua vi-
uifica me augmentando in me vitã
gratie Et dicit in equitate: q2 talis
equitas iuſticie ꝑ quaꝫ dirigit̃ hõ in
deũ meritorie: nõ eſt niſi ꝑ gratiam a
deo hoĩ datã q̃ iuſtificat impiũ

Et veniat ſuper

Uau Sequit̃ capitulũ vi:
Ambro. cui ſexta lr̃a preponit̃ ſcilꝫ
Uau q̃ interpretat̃ et ille. Quis aũt
ille itelligẽd⁹ ſit: ſatis apte demõſtrat
cũ ſubdit di. Hugo:
Et veniat ſuꝑ me mĩa tua dñe
q̃ mĩa ſequit̃ ſalutare tuũ ſcꝫ chr̃us
dñs Hie. Acſi dicat popul⁹ gẽtilis
Ueniat nos redimẽ o de⁹ pr̃ fili⁹ tu⁹
ſcḋm eloquiũ tuũ Caſ. i. ſcḋm ꝓmiſſio
nẽ tuã quam ꝑ ꝓphetas cognoſceris
fuiſſe pollicit⁹ Uel ẽ vox pctõris mo
ralit̃ Hu. remiſſionẽ precãtis pctõꝝ
Et veniat ſuꝑ me mĩa tua dñe Pec-
cator eñ in limo ꝓfundi infix⁹ nõ ve-
nit ad miam: ſꝫ ipſa deſuper venit ad
eũ Uñ in alio pſalmo dicit̃ Mĩa ei⁹
ꝓueniet me Salutare tuũ. i. gratia ſa

lutis etiã veniat mihi ſm eloquium
tuũ.i.ſicut pmiſiſti gratiã te daturũ.
Et omnia tua obtenta cũ ſalute Re/
ſpondebo exprobrantib⁹ mihi verbũ
R Reſpondebo eis demonib⁹ verbũ
cordis p humilitatẽ: hereticis verbũ
oris p ſapiẽtiã: ⁊ detractorib⁹ verbũ
opis p ſanctã ↄuerſationẽ qꝛ ſpera/
ui in ſermonib⁹ tuis qꝛ ſpero ꝙ per
me loqris humilitatẽ in corde: ſapiẽ/
tiã in ore: atqꝫ ſcitatẽ in ope: que ma/
gis ſermones tui ſunt ꝙ mei Et ne
auferas de ore meo verbũ veritatis
vſqueqꝫ. Hre.xi.mor. Perpende
ei ꝙ oipotẽs de⁹ verbũ veritatis faci
entib⁹ tribuit. ⁊ nõ faciẽtibus tollit
Qui ergo hoc de ore ſuo non auferri
petijt: qd aliud ꝙ grãm bone opatio
nis qſiuit? Acſi aperte diceret A bo/
no ope me errare non ſinas. ne dum
amitto ordinẽ bene viuẽdi: rectitudi
nẽ pdã loqndi Hu. Cãm ſubdit di.
qꝛ in iudicijs tuis hoc eſt in flagel/
lis qb⁹ me pmittis affligi ſupſpera/
ui. Au. qꝛ flagella qb⁹ me corripis:
nõ auferũt ſpem: ſꝫ augent: qm̃ quem
diligit dñs: corripit Flagellat ãt oẽm
filiũ quẽ recipit Hu. Et cuſtodiã
legẽ tuã ſp. eã ope adimplẽdo ꝙdiu
vixero in hac vita qntũ ad ei⁹ mãda
ta et in ſeculũ ſeculi. i.i futura vita
qntũ ad charitatẽ Gl. quã ſci angeli
et ſpũs habent in celo pfectã; ſine fi/
ne laudãdo deũ Et ambulabã in la/
titudine Ni. ſcꝫ charitatis: q̃ etiam
eſt tãte latitudinis. ꝙ etiã ſe extẽdit
ad inimicos nr̃os Vñ Math. v. dicit
Diligite inimicos veſtros: bñ facite
his q̃ oderũt vos qꝛ mãdata tua ex/
qſiui ad ſciẽdũ ⁊ faciendũ ea Et lo
qbar in teſtimonijs tuis Hu: Iſte
verſus eſt vox martyrũ: vnde de bea
ta katherina cantat ad introitũ miſſe
Et loqbar de teſtimõijs tuis in cõ
ſpectu regũ ⁊ nõ ↄfundebar. Ipſa ei
coram rege diſputauit de teſtimonijs
chri ⁊ nõ ↄfuſa: ſꝫ phos ↄfudit ⁊ ad
fidẽ ↄuertit Caſſ. Cõfundit aũt ille
cui⁹ p rõcinationẽ vincunt dicta Et
meditabar in mãdatis tuis q̃ dilexi
Hie. vt op⁹ meditatõis. dilectionis
pficeret fructum Hu Et leuaui
cũ pura intẽtiõe man⁹ meas ad mã/
data tua q̃ dilexi ea ope ↄplendo. qꝛ
pbatio dilectionis: exhibitio ẽ opis
et ideo exercebor in iuſtificationi
bus tuis Ni. i. in opibus mandato
rũ tuor que iuſtificant hominem

Memor eſto ver

Zay Incipit vij. capitulũ
cui preponit lr̃a hebraica ſeptima vi/
delꝫ Zay Ambro. que interpretat
ducte. Quid ſibi velit iſta interpreta
tio: nõ ſatis liquet: niſi forte vt vnuſ/
quiſqꝫ ſe regat ⁊ ipſe ſui ductor ſit tẽ
dens ab his viſibilib⁹ ad inuiſibilia bo
na que nũc habentur in ſpe. de q̃ cõſe
quẽter ait dicens

Memor eſto verbi tui ſcilicꝫ p/
miſſionis eterne facte: non vni/
cuiqꝫ: ſed ſeruo tuo De quo habe
tur Johannis xij. Ubi ego ſum il/
lic et miniſter meus erit. Ecce pro/
miſſio facta ſeruo dei Aug: in quo
mihi ſpem dediſti id eſt: quia vitam
eternam promiſiſti Hec. ſcilicꝫ ſpes
future beatitudinis me conſolata
eſt in humilitate mea Tranſlatio he
braica habet: in afflictione mea Caſ.
hoc eſt: in erumna preſentis vite qua
humiliatus ſum. patienter ſuſtinen/
do huius ſeculi aduerſa Hugo
Cauſam huius conſolationis ſubdit
dicens quia eloquium tuum quod
cõtinet promiſſa tua viuificauit me
id eſt confortauit me in afflictione
Caſſiodor⁹. Quia promiſſio tanti
iudicis firmauit animum ſuſtinentis

Supbi iniqua agebant vſqueqꝫ Ni. qꝛ nõ eis ſufficit ꝙ mali ſunt:ſꝫ bonos etiã ad maliciam eoꝝ trahẽ co nati ſunt a lege aũt tua nõ declinaui .Iqꝺ tñ me facere cogebãt ſupbi Memor fui iudicioꝝ tuoꝝ ꝗ̃ opat⁹ es a ſeculo dñe .a ꝗ̃ gen⁹ humanuꝫ ſũpſit exordiũ Ni. qb⁹ iudicijs malos ꝑdi/ diſti. ⁊ ꝯfidẽtes ĩ te liberaſti:vt Noe de diluuio Loth de ſꝰuerſiõe gomor re:et tres pueros de camino ignis et ꝯſolat⁹ ſum. ſperãs ꝙ etiã libera/ bis me Et licꝫ aliqñ ñ liberat dñs fi/ deles ſuos a morte tꝑali:ſicẽ machabe os nõ liberauit de tormẽtis antiochi ij.macha.vij.tñ fuerũt meli⁹ liberati ꝗ̃ tres pueri de camino ardenti. ſꝫm ꝙ dicit Aug⁹. qꝛ illi fuerũt liberati ꝺ igne:poſtea morituri Machabei fue rũt liberati de pñti miſeria in eternũ victuri Cõſeqnẗ agiẗ ꝺ timore ꝓprie fragilitatis:qꝛ ꝗ̃ntucunqꝫ hõ ſperare debeat de auxilio dñi.tñ debꝫ timere ne labaẗ in pcc̃m ex ꝓpria fragilitate.⁊ ſic fruſtreẗ ſua ſpe Ideo ſubdit Defectio .i.timor magnus tenuit me In tranſlatiõe hebraica habeẗ Hor/ ror tenuit me: ꝑ pctõrib⁹ delinqnti b⁹ legẽ tuã .q ſũt multi valde.ſꝫm illꝺ Mat.vij. Lata eſt ⁊ ſpacioſa via ꝗ̃ du cit ad ꝑditionẽ.⁊ multi ſunt q itrãt ꝑ eã Et ideo qlibꝫ ꝗ̃ntũcũqꝫ iuſt⁹ de/ bet timere ne ſimiliẗ ſibi accidat ex ꝓ pria fragilitate Hie. Uel eſt vox ec/ cleſie ꝗ̃ dolet ſup ꝑuaricatões iniqrũ affectuũ miſeratõis oſtẽdẽs Ni. Et qꝛ ad vitãdũ caſum pcc̃i multũ valet oõ:ꝑ quã mens a terrenis retrahiẗ: et ad diuina ſubleuaẗ Ideo ſubditur Cantabiles mihi erãt iuſtificatões tue .i.laudes tue Caſſ. Per hoc ſi/ gnificat pſalmodiã cũ magna delecta/ tiõe ꝑagendã.ſicut dicit apoſtol⁹ Cã/ tantes ⁊ pſallẽtes in cordib⁹ veſtris Ni. in loco peregrinatõis mee .i.ĩ via pñtis vite qua tendim⁹ ad pa/ triã ſicut peregrini Caſ. Expulſi ſiq dem in Adaꝫ de ſede paradiſi in hac vita incolatũ gerim⁹:qꝛ patrie illi⁹ be atitudinẽ nõ habem⁹ Ni. et qꝛ diue laudes nõ ſolũ dicende ſunt de die:ſꝫ etiã de nocte:ideo ſubdiẗ Memor fui nocte nõis tui dñe. Et qꝛ orõnẽ de/ bet ſeq ſcã opatio:ideo ſubdit Et cu/ ſtodiui legẽ tuã ꝑ mãdatoꝝ tuorum impletionẽ.et qꝛ iſta hꝫ hõ a dei gr̃a: ideo ſubdiẗ Hec videlꝫ gr̃a facta eſt mihi videlꝫ vt cuſtodirẽ legẽ tu/ am qꝛ iuſtificatões tuas exqſiui vñ dicit ſaluator Mat.vij. Querite ⁊ in uenietis Hie. Nos qꝫ ſuppliciẗ exo ram⁹ dñm vt nobis iuſtificatiões ſu as inſinuet:vias referet:mirabilia de claret.et ſi qd legis vmbraculũ occul tauit:clementẽ reuelet:vt ſi palmã be/ atitudinis nõ meremur:ſaltẽ vel pro delictis veniã ꝯſequamur Per xp̃m dñm nr̃m q eſt bñdict⁹ in ſe.ſe. Amẽ

Portio mea do

Heth Sequiẗ capitulũ viij. Ambro. Cui preponiẗ littera octa/ ua videlꝫ Heth que interpretatione latina diciẗ pauor Ni. quo ſanctus popul⁹ tenetur ne deſideratum amit tat que eſt portio eius Unde ꝯſeqnẗ ſubiungit dicens Hic.

Portio mea dñe .qſi dicat:firmiẗ ſpero ꝙ tu ſis pꝫ ⁊ portio mea in futura beatitudine Hie. q relinqt mundi ſupbiã:honoꝝ faſtigia:diuitia rũ qꝫ iactãtiã:et in celũ collocat the/ ſauros.hui⁹ portio efficiẗ de⁹ Ni. Unde aũt ſpes iſta hãc portionẽ cõ/ ſequẽdi ſurgat:ꝯſeqnter declarat di/ cens Dixi .i.decreui cuſtodire legẽ tuã ꝑ bonũ vſum liberi arbitrij tua gr̃a informati Et qꝛ ad huius vſus ꝯtinuationẽ facit oratio deuota Ideo ſubdit Deprecat⁹ ſum faciem tuam

id eſt mīaʒ tuā q̄ pctõres dignaris re
ſpicere Et addit. In toto corde meo.
id ē tā intellectu q̄ꝫ affectu. Miſerere
mei. ꝯtinuādo in me bonū vſuʒ libe
ri arbitrij: cuius ꝯtinuatio ꝓcedit ex
gr̄a dei. Sm̄ eloquiuʒ tuū. qꝺ dixiſti.
Petite ⁊ accipietis. Cogitaui vias
meas. i. ꝓceſſus ī bono q̄ ſunt tardi
ex fragilitate humana: ſʒ ſunt feſtini
ex gr̄a diuina Jdeo ſb̄dit. ꝯuerti pe/
des meos. i. ſenſus ⁊ affect⁹ meos.
in teſtimonia tua. Hie. i. in p̄cepta
tua vt ea ope ꝯpleā. Parat⁹ ſuʒ et n̄
ſum ꝯturbat⁹ vt cuſtodiā mādata tua.
Hu. Acſi dicat Etiā ꝓpter māda/
ta dn̄i cuſtodiēda parat⁹ ſum pati. vn̄
ṗ. Pe. ij. dicit̄ Si q̄d patimini ꝓpter
iuſticiā: beati. Ni. Et q꞉ curſuʒ bono
rū demones ſuis tētatōib⁹ nitunt̄ im
pedire Jdeo ſubdit̄ Funes pctōꝝ.
id eſt tentatiōes demonū. circūplexi
ſunt me. ad īpediēdū me ī bono ope
Et legē tuā nō ſum oblit⁹. tua gr̄a
ꝯfortat⁹ Jdeo ſubdit̄ Media nocte
ſurgebā ad ꝯfitēdū tibi. ꝯfeſſiōe lau/
dis. Hu. Nō vacat q̄ dicit Media
nocte ſurgebā: ſcit enī hoc tp̄e p̄mo/
genita egyptioꝝ eē ꝑcuſſa. ꝑ que p̄mī
mot⁹ pctōꝝ intelligunt̄ interempti
Ambro. Tūc enī feruet carnis ille/
cebra: tūc mēs ſomnolēta ē: anim⁹ q̄ꝫ
occupat⁹ eſt. tūc tentator aſſiſtit. tunc
retia iacit qb⁹ turbare poſſit mentem
īprouidā: tūc varias deceptiones pe
ctori dormiētis īfundit vt bonū de/
cipiat. ⁊ ſtatū mentis ꝯturbet Caſ.
Et q꞉ ſcit ſponſuʒ media nocte vētu
rū Jdeo codeʒ tp̄e ſurgit ad laudes:
ne int̄ fatuas virgines ianua celeſtis
ſibi claudat̄ Surgebā ergo in h̄ tp̄e
ad laudādū te. Sup iudicia iuſtificati
onis tue. Mi. i. de hoc q̄ tuo ſcō iu/
dicio voluiſti me in iuſticia cuſtodire
Jdeo ſubdit̄ Particeps ego ſuʒ. ex
tua bonitate. oīm timētiū te. timore

filiali: q̄ q̄s cauet offēdē deū patrē. Et
cuſtodiētiū mādata tua. ꝑ ſcām opa/
tionē Et q꞉ p̄dicta gr̄a diuina oīb⁹
ꝯfert ad eā ſe debite diſponētib⁹ Jō
ſubdit̄ Miſericordia tua dn̄e plena ē
terra. ꝑ quā iuſtificas ipiū. Et q꞉ q̄n
to pl⁹ habent̄ bona ſpūalia: tanto pl⁹
deſiderant̄ Jdeo ſubdit Juſtificatio
nes tuas doce me. bona ſpūalia ī me
augmētādo Hie. vt ipſas iuſtificati
ones. hoc eſt mādata tua intelligā: ꝓ/
dicem. ⁊ opere compleam

Bonitatem fe=
ciſti Theth Sequit̄ capitu/
lū ix. cui ꝓponit̄ nona lr̄a hebraica q̄
eſt Theth: cui⁹ interpretatio eſt: ex/
cluſio. Scriptū eſt ei de charitate: q̄r
charitas foras mittit timorē. R. i. cha
ritas ei chriſti vrget nos ad opus bo
nū ex cōſideratōe bn̄ficioꝝ in mente
et corpore receptoꝝ: qꝺ iſte popul⁹ fi
delis ꝯſiderās ꝯſeq̄nt̄ ait dicēs.

Bonitateʒ feciſti cum ſeruo tuo
dn̄e. iaiam ei ꝯferēdo ad imagi/
nē tuā creatā: ⁊ bona gr̄e ſupaddēdo
q̄ fuerūt data hoī in ſtatu innocētie:
⁊ poſt lapſum dant̄ ī baptiſmo: ⁊ an̄
dabant̄ regularit̄ in circūciſione. Sm̄
verbū tuū. ꝑut habet̄ Gene. i. Facia
m⁹ hominē ad imaginē: q̄ntū ad bona
nature: ⁊ ſimilitudinē nr̄am. q̄ntū ad
bona gr̄e Et q꞉ nō debʒ hoc hoī ſuf
ficere: ſʒ ſꝑ debʒ ꝓfectū in ſpūalib⁹ q̄
rere ſm̄ q̄ dicit Aug⁹. in li. de ꝑfecti/
one iuſticie Nemo indē cū multā ꝓfe
cerit: dicat mihi: ſufficit. exiuit enī de
via an̄ t̄minū Jō vltra petit dicēs Bo
nitatē. q̄ntū ad ꝑfectionē appetit⁹ Et
diſciplinā ⁊ ſciētiā. q̄ntū ad ꝑfectio
nē intellect⁹ doce me. ampliori gra
tie tue illuſtratione. Et dicit: diſcipli
nā quantū ad cognitionē moralium.
et ſcientiam: quātū ad cognitionē ſpe
culabiliū Caſſ. docet enī de⁹ bonita

te:inſpirando charitatis deſideriū:
docet diſciplinā cū in tribulatōib⁹ pa
tiētiā donat. Docet ſciaʒ Hie. vide/
licʒ vt diſcretioneʒ habeat ⁊ ſciat diſ
cernere inter bonū ⁊ malū: int̄ vitā ⁊
mortē: int̄ corp⁹ et aīam Caſ. Sʒ ali
ter de⁹ docet: alit̄ magiſter humanus
Ille verba ꝓmit: ſʒ intellectū nō pōt
eaꝝ rerū preſtare q̄ precipit De⁹ aūt
pus coꝛ illuminat: vt in intellectū ele
ctoꝝ ei⁹ verba deſcēdant Sequit̄ Qꝛ
mādatis tuis credidi ea opē ꝯplēdo
Ni. et qꝛ int̄ dei bn̄ficia ad aīam pti
nentia nō ſolū eſt collatio grē: ſʒ etiā
correctio culpe. ſine q̄ nō trāſit pn̄s
vita Ideo ſubdit Prius q̄ꝫ humili/
arer p tuā correctōeʒ ego deliq̄ in
currēdo culpā ꝓpterea eloquiū tuū
cuſtodiui ex diuina ei correctiōe ex/
perit̄ hō q̄ntū bonū ſit deo obedire
Bon⁹ es tu gr̄am ꝯferendo Et qꝛ
bonū eſt ſui ipſi⁹ diffuſiuū Ideo ſub
dit ⁊ in bonitate tua doce me iuſti/
ficatōes tuas bonitatē tuā mihi cō/
municādo Caſ. Cōſeq̄nt̄ petit boni
tatis auxiliū vt iuſtificatiōes dn̄i q̄s
lectōe didiceꝛat: ī ſuo certāīne declara
ret. vn̄ ſbdit Ni. Multiplicata ē ſuꝑ
me iniq̄tas ſupboꝝ i. demonū me
conātiū īpellere ad pc̄m ego aūt in
toto corde meo videlʒ intellectu et
affectu Hie. ſcrutaboꝛ mādata tua
ꝯſolatione reqrens in eis vt ſic eua
dā coꝝ tentamenta Coagulatū ē ſi/
cut lac coꝛ eoꝝ p tentamēta Ni. i.
malicia ꝯpreſſū: qꝛ ſpūs maligni ſt̄ in
malicia obſtinati ego vero legē tuā
meditat⁹ ſuʒ Caſſ. ad facil⁹ eis reſi
ſtēdū: vt eoꝝ crudelis obſtinatio pia
ꝑſeuerātia vinceret̄ Ni. Bonū mi/
hi dn̄e: qꝛ humiliaſti me i. q̄ p inſul
tus ⁊ tentatōes demonū dediſti mihi
cognitōeʒ fragilitatis mee: ne ex do/
nis tuis caderē in ſupbiam Hoc mō
dicebat paul⁹. ij. ad Choꝛ. xij. Ne ma
gnitudo reuelationū extollat me: da
tus eſt mihi ſtimul⁹ carnis mee ange
lus ſathane q̄ me colaphizet. Ergo
ad hoc ꝑmiſiſti me tentari vt diſcaʒ
iuſtificatōes tuas i. vt facerē q̄ do/
cuiſti Et qꝛ experimēto ꝓprie fragi
litatis mouet̄ hō magis ad diſcēdum
artē defendendi ſe ꝯtra impugnatio/
nē demonū q̄ habet̄ p vet⁹ ⁊ nouum
teſtamētū: ideo ſubdit̄ Bonuʒ mihi
lex oris tui qꝛ decē precepta decalo/
gi locut⁹ ē deus in mōte ſynai p an/
gelū pſonā dei repreſentātē Et legeʒ
euāgelij locut⁹ ē nobis p filiū in car/
ne apparentē. ſm q̄ dī ad heb. i. No/
uiſſime locut⁹ eſt nobis in filio. quem
ꝯſtituit heredē vniuerſoꝝ Seqtur
ſup milia auri ⁊ argēti i. ſup oēs
mūdi diuitias: quia tāto ſpūalia exce/
dūt tpalia: quāto illa que ſunt anime
corporalib⁹ preferuntur Hu. Vnde
in gloſa dicitur Pl⁹ diligit charitas
legē dei q̄ꝫ cupiditas milia auri ⁊ ar/
genti

Manus tue do-
mine Ioth Seqtur capitu
lū x. cui preponit̄ decima lr̄a videlicʒ
Ioth q̄ interpretat̄ pncipiū Vnde fi
delis popul⁹ pncipiuʒ ſue creationis
rememorans. petit illuminationē in/
tellectus ſui dicens Aug.

Man⁹ tue i. dei virt⁹ ⁊ dī ſapien
tia. videlʒ chr̄s dn̄s fecerūt me
ſm animā ad imaginē tuaʒ ⁊ plaſ/
mauerūt me ſm corp⁹ Ni. in ſtatu/
ra recta ad videndū deū: vt videlicʒ
hō ex figura corporis quodāmodo
doceat̄ ꝯtēplari ⁊ amare celeſtia. vn̄
poeta dicit Os hoī ſublime dedit ce/
lū q̄ꝫ videre Iuſſit ⁊ erectos ad ſide
ra tollere vult⁹ Et ſimilit̄ cū q̄reret̄
ab Empedocle cur viueret? Rn̄dit.
vt aſtra aſpiciā: ſbtrahe celū null⁹ ero
Sequit̄ da mihi ītellēct. h̄ ē: eleuas

tionem et illuminationē intellect⁹ ad
te cognoſcendū ⁊ amādū Aīa aūt hu
mana ad imaginē dei creata capax eſt
ipſi⁹ ꝑ cognitionē ⁊ amorē Et decla
rat ꝙ ſine petit itellectū di. ut diſcā
mādata tua ipſa intelligendo ⁊ ope
ꝯplēdo Caſ. Petit ergo popul⁹ fi
delis intellectū: vt quē Adā ꝑ inobe
dientiā ꝑdiderat: idē popul⁹ ꝑ deuo
tiōis obſeqa mereret̄ Nic. Qui ti
mēt te timore filiali videbūt me et
letabūtur qꝛ charitas gaudere facit
de bono ꝓximi qꝛ in ꝟba tua Ꝟu.
id ē in ꝓmiſſiōe verboꝝ tuoꝝ ſup
ſperaui qꝛ pl⁹ daturus es iuſtis tuis
ꝙ ꝓmiſiſti Sēſus talis ē Qui timēt
te: videbūt iuſtū: ⁊ letabunt̄. qꝛ inde
eis ē letitia: qꝛ viderūt bona oꝑa tua
Ambro. Eſt enī inſitū bonis vt affe
ctu pio caſtū pudic⁹: ſapiēs prudentē
miſericors liberalem diligat: ⁊ virtu
tes ſuas ī aliīs amet Pleriſqꝫ eī iuſti
aſpect⁹: admonitio correctōis ē: ꝑfe
ctiōib⁹ vero letitia eſt Magna eniꝫ
virt⁹ eſt in oculis: qꝺ apparet in natu
ralib⁹ Baſiliſc⁹ vero (ſi qꝺcunqꝫ aīal
viderit prior) hoc ſuo viſu fert̄ occi
dere Ipſe ꝙꝫ ſerpens dicit̄ mori: ſi fu
erit hoīs ꝑuent⁹ aſpectu Ergo ſi tā
ta virt⁹ eſt in oculis ſerpētis vel in
oculis hoīs: vt ſi alter alteꝝ ꝑor vi
derit: poſſit occidere Nunqd ē virt⁹
in oculis iuſti ꝗ eſt replet⁹ virtutis
grā? Sꝫ ꝗ videt iuſtū debet ſcire qd
videat: nō illū videt in corpore: nō in
veſtimēto: nō in patrimonio: non in
vultu: ſꝫ int⁹ videt: qꝛ nō illum videt
niſi ei⁹ viderit mentē: niſi ei⁹ ſermo
nē intēderit: niſi ſenſus illi⁹ potuerit
ꝯprehēdere ⁊ ſapiētiā de tractatu ei⁹
aſſumē. Tūc igit̄ labit̄ cū iſta ꝑſpexe
rit ⁊ cognouerit ea Ni. Et qꝛ hoīes
aliqñ ex fragilitate humana cōmittūt
aliq ꝓpter ꝗ a deo puniunt̄ in hac vi
ta, ne poſtea graui⁹ puniant̄: ſicut pꝫ

iiij. Re. xiij. de viro dei ꝗ ſeduct⁹ a fal
ſo ꝓpheta in bethel rediīt ꝓpter qꝺ a
leone occiſus fuit. tñ leo cadauer ei⁹
nō tetigit: ſꝫ ſeruauit ad oſtendēduꝫ
pctm̄ ei⁹ illa pena deletum: ⁊ in aliīs
actib⁹ vite ſue ei⁹ meritū Ideo ſub
dit̄ Cognoui dn̄e. i. expertus ſum
etiā in paſſionib⁹ meis qꝛ eqtas iudi
cia tua qb⁹ punis: licꝫ ipſa aliqñ ſint
occulta ⁊ ī veritate tua. i. iuſte hu
miliaſti me ꝑ tua flagella Fiat mīa
in pctōꝝ meoꝝ deletiōe vt ꝯſolet̄
me de ſpe vite eterne ſcḋm eloquiuꝫ
tuū ſeruo tuo Caſſ. i. ſcḋm illā ꝓmiſſi
onē ꝗ reſpondet̄ in euangelio ſe tri
bulatos relicturū minime in paſſioni
bus Ni. Veniant mihi miſeratōes
tue ⁊ viuā vita gratie in preſenti: ⁊
vita glorie in futuro qꝛ lex tua medi
tatio mea eſt que qdē meditatio eſt
diſpoſitio ad gratiā habendā: ⁊ habi
tā augmentādā Et qꝛ ex profectu bo
norū: cauſat̄ ꝯfuſio demonū Ideo ſb
ditur Confundant̄ ſuꝑbi. i. ſpūs
maligni qui de celo ꝓpter ſuā ſuꝑbiā
ſunt deiecti qꝛ iniuſte iniquitatē fe
cerunt in me Licet enī demones iu
ſte a deo ꝑmittant̄ nos tentare: tñ po
teſtate ſibi ꝯceſſa vtuntur iniqua vo
luntate ego aūt exercebor in manda
tis tuis qꝛ qnto hō ſentit ſe a demo
nibus plus tentari: tanto magis de
bet in bonis operib⁹ exerceri Et qꝛ ī
pugna contra demones indiget hō
ſuffragiīs bonoꝝ Ideo ſubdit Con
uertantur mihi id eſt ad auxilium
meum timentes te timore filiali
et qui nouerunt teſtimonia tua in
telligendo et operando precepta tua
Et quia per bonum exercitium puri
ficatur cor humanum. Ideo ſubdit
Fiat cor meum immaculatum in
iuſtificationibus tuis: vt non confun
dar in preſenti per lapſum culpe.
et in futuro per lapſum in foueam

gehenne Ambro. Que ãt ſunt iuſti
ficatõẽs? Audi ꝓphetã dicentez Dic
iniqtates tuas vt iuſtificeris Ergo
qui iniqtates dicit iuſtificat. q ãũt iu
ſtificat: nõ ↄfundit. qꝛ pudorẽ pc̃tõꝝ
matura ↄfeſſiõe perimit

Defecit in ſalu-

tare Caph Sequit capitu
lũ xi. cui ꝑponit xi. littera ſcꝫ Caph.
q̃ interpͣtat incuruati ſunt Hu. In
curuãt fideles velint nolint ꝑ hec in
fima q̃diu in hoc corpore detinentur
qđ corrũpit ꝛ aggrauat aĩam. mens
tñ eoꝝ ad ſupna rapit: cũ in amore ac
cendit ↄtẽplationis diuini. de qua cõ
ſequenter ſubdit dicens

Defecit Ni. Circa qđ ſciendũ
ꝙ q̃nto plꝰ anima inꝰ ↄtemplatiõe ele
uat: tanto magis ab occupatõe exte
rioꝝ ſenſuum retrahit Et qñ ↄtẽpla
tio multũ intẽdit: ſenſus exterioꝛ
ab actu ſuo ceſſat ꝛ impedit: vt patꝫ
ĩ raptu: ꝛ ſic aĩa quodãmodo deficit
in q̃ntũ ceſſat ab actu exteriori: abſoꝛ
pta in cõtẽplatõe ſummi boni ꝛ de
lectatõe ſequẽti: ꝛ hoc ẽ qđ dicit Def
fecit in ſalutare tuũ aĩa mea qꝛ talis
defectꝰ eſt ſalutaris Gre. iiij. morali.
Nã quo qſqꝫ robuſtiꝰ et na appetit: eo
a tpalibus ſalubri defectione laſſatur
Ambro. Deficere enim eſt migrare
vnuſquẽqꝫ totis ſtudijs ad id qđ dili
git Illud enĩ cõgitat: illi adheret: il
lud ꝑſonat: illud in mentis gremio fo
uet: in id q̃dã defectione trãſfunditur.
et hoc ſolũ timet ne illud poſſit amit
tere Attollat igit aĩa nr̃a deficiẽs ſu
is viribus vt adhereat ſummo bono
chr̃o ſalutari nr̃o: ꝑ qđ fiet eternalit
beata Sequit Ni. Et in verbũ tuũ
ſupſperaui quo ꝓmiſiſti vitã beatã
Quãto enĩ qs in ↄtẽplatione eleua
tur: tãto magis de veritate huiꝰ pro
miſſiõis certificat Defecerunt ocu
li mei in eloquiũ tuũ qꝛ q̃nto oculi i
teriores aĩe plus eleuant in deũ: tan
tõ magis diuinã bonitatem percipi
unt ꝛ veritatem: q in ſacra ſcriptura
diuinis eloquijs exprimunt tranſcẽ
dere in infinitũ: ꝛ ꝑ ↄſequens accen
ditur eius deſideriũ ad vidẽdũ deũ
ĩmediate atqꝫ eo fruẽdũ Ideo ſubdi
tur dicẽtes. qñ ↄſolaberis me? in ꝑ
fecta beatitudine. Et qꝛ ex tali eleua
tione ad diuina reddit hõ q̃ſi inſenſi
bilis circa exteriora agibilia Ideo ſb
dit Quia factꝰ ſum ſicut vter ĩ pru
na Vter enĩ in pruina derelictꝰ vi
detur nõ applicabilis vltra humanis
vſibꝰ: ꝛ hoĩes excellent contemplati
ui reputãtur in agibilibꝰ ꝛ politicis
id ẽ actibꝰ mũdanis: quaſi ſtolidi Vñ
et iiij. Re. ix. Principes exercitꝰ qui
erãt cum hyeu dixerũt de ꝓpheta qui
venerat ad eũ inungendũ. Quid ve
nit inſanꝰ iſte ad te? Et in figura huiꝰ
facies moyſi apparuit cornuta: ex col
locutõe dñi. vt habet Exod. xxxiiij.
Excellent ergo ↄtẽplatiui ab hoĩbꝰ
mũdanis reputant fatui. et tñ ſm ve
ritatẽ ſunt ſapientiſſimi. qꝛ ſapientia
ↄſiſtit ꝓprie in ↄtemplatiõe pme cau
ſe: nõ ſolũ ſm ſactos: ſꝫ etiã ſm phõs
vt habet. i. metaph. Et qꝛ excellent
ↄtemplatiuis vita pͥſens vertitur in
tedium Ideo ſubditur Quot ſunt
dies ſerui tui id ẽ: q̃diu retardaboꝛ
a beatitudine celeſti Hoc modo dice
bat Paulus ad philipp. i. Deſideriũ
habeo diſſolui et eſſe cum chriſto Q̃n
do facies de perſequentibus me iu
dicium id eſt de diabolo cum mini
ſtris ſuis indeſinenter tentantibus
me: Extremum enim iudiciũ in quo
demones generis humani perſecu
tores detrudentur in infernũ: a ſan
ctis: et maxime a contemplatiuis ho
minibus deſideratur. quia tunc vita
contemplatiua nunc inchoata con

ſummabiẗ Vñ dicit Aug⁹. ſup Joħ.
expones illð. Sic eñ volo manẽ do/
nec veniã .i. ichoata ↄtẽplatio manet
donec veniã: tũc pficienda: cũ venero
ſcʒ ad iudiciũ. Cõſeqnẗ ſubiũgit ð im
pedimẽto ſuauitatis q̃ ẽ in ↄtẽplati/
one di. Narrauerũt mihi iniq̃ fabu/
latões .q̃ nullã ptinẽt veritatem ſeu
vtilitatẽ. ſʒ nõ vt lex tua . q̃ nullam
falſitatẽ ptinẽ pt. cũ ſit a pma vẽitate
deriuata Jõ ſubdiẗ Omnia mãdata
tua veritas .infallibilis Caſ. iniq̃.
ſcʒ heretici ⁊ pfidi pſecuti ſunt me.
iubẽdo puerſa. aut falſa ſuadẽdo Jd
circo adiuua me. vt poſſiʒ coꝝ pſua
ſionẽ ſuperare Paulomin⁹ Hu. i.
fere. ↄſummauerũt me in tra . q̃ſi di/
cat Fere ad nihilũ redegerũt me: ſed
tñ nõ ex toto: qꝛ ego aũt nõ dereliq̃
mãdata tua. Et qꝛ hoc nõ pceſſit ex
virtute humana: ſʒ ex bonitate dina
magis Jdeo ſbdiẗ Secũdũ miãz tu
am viuifica me. in vita etna: vbi ſci
nulla ↄtrarietate pulſanẗ. ⁊ cuſtodiã
vſqʒ in finẽ vite Ni. teſtimonia
oris tui. videlʒ p̃cepta decalogi: aut
verba ſci euãgelij q̃ pprio ore ↄtuliſti

In eternũ do.

Lamech Jncipit caplm xij.
cui p̃ponit lr̃a xij. Lamech q̃ inẗpre
taẗ coꝛ Jn hoc caplo fidelis populus
coꝛ i dñi mãdata ↄſtituẽs: aſſerit ver
bũ dñi neq̃q̃ʒ habere tminũ di.

In etnũ dñe verbũ tuũ pmanet i ce/
lo. Hu. Hoc de angelis diciẗ qꝛ i ce
lo pmanet verbũ dei in eternũ. qꝛ iam
nihil poſſunt facere aut velle niſi qð
de⁹ oꝛdinat ⁊ vult. Vñ vt nos eius
volũtatẽ oĩo faciam⁹ ſic petim⁹ Fiat
volũtas tua ſicut in celo ⁊ in terra. vt
ſcʒ ſicut angeli ſunt ↄformes in celo
volũtati diuine: ita ſint ⁊ hoĩes i tra
Poſt celũ vero terrã intuẽs ſubdit.
In generatõe ⁊ generationẽ veri/
tas tua. Hie. Vna generatio legis
ẽ pphetaꝝ: alia euãgelioꝝ Jn his ge
neratõib⁹ veritas dei pmanet: qꝛ ni/
hil mẽdacij in ſcripturis ſcis ↄtule/
rũt Hu. fundaſti trã .i. ecciam i fi/
de chri. et in ea pmanet . Sequiẗ
Ordinatõe tua pſeuerat dies. diez
vocat claritatẽ etnã Caſ. nã q̃tiẽs ĩ
ſingulari numero dies poniẗ. ventu/
rus ille ſignaẗ q̃ vn⁹ atqʒ etern⁹ eſt et
nõ hʒ noctẽ De q̃ ſcriptũ eſt. Et erit
illis dñs lumen eternũ. qm̃ oĩa ſerui
unt tibi. videlʒ illa qb⁹ dies ppetu⁹
erit: vt excludanẗ illi q̃ infidelitatis
tenebras patiunẗ: q̃ dño nõ videntur
ſeruire Ni. Et qꝛ ↄtra caſuʒ pcti ma
xime valet diuine legis meditatio: ſic
dicit Hiero. ad Ruſticũ monachum
Ama ſcripturaꝝ ſanctaꝝ ſtudia. ⁊ car
nis vitia nõ amabis: ideo ſbdit Niſi
qꝛ lex tua meditatio mea eſt .i. niſi fu
iſſeʒ occupat⁹ in tali meditatiõe. tũc
forte periſſeʒ. p lapſum in culpã gra
uem. in humilitate mea. videlʒ im/
pulſus coꝛruptõe mee carnis que ex
ſua vilitate rõ ẽ mee humiliatõis. ſm
illud Mich. vi. Humiliatio tua i me/
dio tui Et qꝛ tale ↄſeruatiuũ debʒ di
ligenẗ cuſtodiri tanq̃ʒ valde nċariuʒ.
ideo ſbdiẗ In etnũ nõ obliuiſcar iu
ſtificatões tuas. q̃ ptinenẗ i lege tua
qꝛ i ipſis viuificaſti me. p eaꝝ medi
tatões pſeruãdo me a pctis: iõ ↄclu/
dit vlteri⁹ di. Tuus ſũ ego. eo qꝛ vi
tã meã ſeruaſti dicto mõ. ſaluum me
fac. de futuro: ſic ð p̃terito. qm̃ iuſti
ficatões tuas .i decalogo deſcptas .
exq̃ſiui. itellectu ⁊ affectu Caſſ. alij
ei honoꝛes ſeculi appetũt: alij ↄiugia
q̃rũt: alij gaudia mũdi ↄcupiſcũt Jſte
ſibi ineſtimabiles putat eẽ diuitias. ſ
iugiter mãdata dñi pbeẗ exquirere.
Et neceſſe inq̃t habeo vt ſaluũ me fa
cias. quia Me expectauerunt longo
certamine: latenter mihi inſidiando

pctōꝛes. Ni.i.ſpūs maligni in pec
cato obſtinati vt pderent me p la/
pſum moꝛtalis culpe teſtimonia tua
intellexi. Intelligere ei eſt int⁹ legē:
et ſic eoꝝ inſidias euaſi:qꝛ ſacre ſcri/
pture deuota meditatio eſt armatura
ꝯtra tentatiōes demonū. Et qꝛ ex ta
li meditatiōe intelligit̄ finis pfectōis
humane Ideo ſubdit̄ Omnis ꝯſum
matiōis .i.humane pfectōis vidi fi
nē. Et qs ſit iſte finis ꝯſeqnt̄ oſten/
dit di. Latū mandatum tuū nimis.
Iſtud eſt mādatū charitatis qd ē tā/
te latitudinis .vt ſe etiaꝫ extendat ad
inimicos diligendos:ꝛ vniuerſa deli
cta operiat.ſicut dicit̄ ꝓuer.x. Uni/
uerſa delicta operit charitas Qui āt
ſit finis pfectionis humane patꝫ.i.ad
Thimo.i.vbi dicit̄ Finis precepti ē
charitas.i.dilectio dei ꝛ proximi Un̄
ſaluatoꝛ ait Math.xxij In his duob⁹
mādatis:hoc eſt in dilectiōe dei ꝛ ꝓ
ximi:tota lex pendet ꝛ ꝓphete Hu.
Oīs ergo ꝯſummatiōis.i.omniū pre
ceptoꝝ vidi finem.i.pfectioneꝫ legis
eſſe charitatē Caſ. Si aūt ad litterā
hoc verbis aduertere:pt etiā accipi ꝙ
reb⁹ ſecularib⁹ termin⁹ videt̄ ſꝑ im/
poſit⁹ Mandata aūt dn̄i nō habent fi
nē.qd ideo ſic poſitū eſt:vt nec am/
bitiōes ſeculi aliqs deſiderant̄ expe/
teret qb⁹ finē datū eſſe ſentiret:ꝛ mā
data dn̄i nimia feſtinatiōe ꝑquireret
que latiſſima comprobaret

Quomodo di-

lexi Mem Hu. Sequit̄ ca/
pitulū.xiij.cui preponit̄ decimatertia
littera hebraica ſcꝫ Mem.q̄ interpre/
tat̄ viſcera:vel ex intimis:vnde cha/
ritas intelligit̄ q̄ tanq̄ ex intimis coꝛ
dis medullis accendit̄.quā ſe fidelis
popul⁹ totis virib⁹ diligere oſtendit
cū admiratōe ita dicens
Quomō dilexi legē tuaꝫ dn̄e.

q̄ in nouo teſtamento ꝯtinet̄ Et re/
ſpōdet di. tota die .i.ꝯtinuē medi/
tatio mea eſt .i.de ea ꝛ in ea meditoꝛ
Hie. In hoc apparet eū legē dei dili
gere.q̄ ꝑ omne temp⁹ vite ſue eā cog
noſcit̄ meditari Caſſ. Si qs cauſas
q̄ſcūq̄ reſpectu dn̄i ſub moderatione
diſponit:ſi cibos temperant̄ accipiat
ſi ſomnos ꝯuenient̄ capiat:ſi ſe hone
ſta ꝛ ꝓbabili actione ꝯmendat:legeꝫ
dei meditat̄:ſicut dicit apoſtol⁹ Siue
eni mā ducatis:ſiue bibitis:ſiue aliqd
aliud facitis.oīa in gloriā dei facite.ſe
quit̄ Super inimicos meos. Ni.
id eſt ſuꝑ iudeos ꝛ infideles: qui licꝫ
q̄ntū ad naturā ſunt amici:tn̄ q̄ntum
ad infidelitatē ſunt inimici.ſuꝑ hos
prudentē me feciſti .i.prudentioꝛem
ipſis in hoc mādato tuo .i.ꝑ māda
tū tuū a me vere intellectū:cui fideli/
ter obediui qꝛ in eternum mihi eſt
Iudei etſi habent ſacrā ſcripturā:nō
tn̄ intelligūt eā vere:ſed ꝑuerſe Hu.
Iſte ergo iuſt⁹ prudentioꝛ fact⁹ eſt il
lis ꝑ fidē chriſti:fidelit̄ ſcripturas in
telligēs Et qꝛ iudei ex mandato dei
tꝑalia q̄ſierūt:ideo nō fuit illis in et/
nū. Iſti vero mādatum dei.i.dilectio
ei⁹ manebit in eternū:cui⁹ premiū eſt
ipſe dilect⁹ domin⁹ chr̄s:q eſt etern⁹.
Ni. Et qꝛ de ſacra ſcriptura docet̄
hō dupliciter Uno mō ab hoīe perito
in intellectu ſacre ſcripture :et in tali
noticia diſcipul⁹ aliqn̄ trāſcendit ma
giſtrū.qꝛ hꝫ clari⁹ ingeniū ꝛ diligen⁹
exercitiū:ſicut ꝯtingit in plurib⁹ Et
in ꝑſona taliū dicit̄ Sup oēs docen
tes me intellexi .videlꝫ ſacre ſcpture
veritatē Cui⁹ cā ſubdit̄ qꝛ teſtimo/
nia tua meditatio mea eſt .i.medita/
tio mea circa teſtimonia tua continue
verſat̄ q̄ntū humana fragilitas patit̄
Alio mō docet̄ hō a deo.ſic edocti fu
erūt apoſtoli. De qb⁹ dicit hieron̄.in
ep̄la ad paulinū de oīb⁹ ſacre ſcpture

libris. Quicq̄d alijs exercitatio ⁊ q̄/
tidiana in lege meditatio tribuere ſo
let: hoc illis ſpūſſanct⁹ ſuggerebat. Et
erant. ſm̄ ꝙ ſcriptum ē: docibiles dei
Hoc etiā modo fuerūt edocti plures
alij ſācti. ſicut de btō Frācisco ⁊ An
thonio legit̄ ⁊ pluribus alijs. Et iſte
modus ſecūd⁹ ſciēdi ē excellētior pce/
dētibus. Propter q̄d in pſona taliuꝫ
ſbditur. Super ſenes. ꝑ exercitium
longi tpis ſcripture noticiā habētes
intellexi. ex dīna inſpiratione. Cui⁹
cauſa ſbdit̄. ꝙ mādata tua exquiſiui.
.i. intellectū verboꝝ tuoꝝ a te mihi
dari deuota orōe petiui. et dediſti mi
hi ſicut ſcribit̄ Sapie. vij. Inuocaui ⁊
venit in me ſpūs ſapiētie. Sequitur.
Ab omni via mala. q̄ ducit ad pditi
onem. ꝓhibui pedes meos. Hu. .i.
cogitationes et affect⁹ q̄ ꝓni ſunt ad
malū ab adoleſcētia. ſic̄ dr̄ Gene. viij.
vt cuſtodiam verba tua. Ni .i. mā
data negatiā. qualia ſunt. Nō occides
Nō mechaberis Nō furtuꝫ facies. ⁊
ſimilia que ꝓhibent malum. A iudi
cijs tuis. in lege dīna cōtētis. nō de
clinaui. quia tu legem poſuiſti mihi.
Hie. Legē mādatoꝝ a te ſuſcepi. et
ſtatuiſti. ꝙ ſi ab his declinarē: ī etno
iudicio condemnarer Ni. Et quia
ex eoꝝ obſeruātia expectat̄ optīa re/
tributio delectās animā. Ideo ſbdit̄.
Quaꝫ dulcia faucib⁹ meis eloq̄a tua
ſup mel ori meo. Os ⁊ fauces accipi
unt̄ metaphorice: ꝓ viribus ſupiori/
bus aīe. videlꝫ rōne et intellectu aīe
q̄b⁹ dulcedo celeſtiū ī pñti aliq̄ modo
ſentit̄ ⁊ pguſtat̄. et per cōſequēs pec
catū q̄d ē huius dulcedīs impedimē
tū odit̄. Hie. Nā ſicut mel viſibile a/
maritudīes arcet nr̄aꝝ fauciū. ita elo
quijs domīcis amaritudīes noſtroꝝ
criminū mitigant̄. A mādatis tuis ī
tellexi. Nic. videlꝫ dulcedinem tue
retributionis. ſm̄ ꝙ dr̄ Iſa. lxiiij. Oc

ulus non vidit deus abs te. ⁊ auris
non audiuit que pꝛeparaſti diligen/
tibus te. ꝓpterea odiui oēm viam ī/
iquitatis. ꝙ ipa impedit conſecutio/
nē pdicte dulcedīs ⁊ ſuauitatis

Lucerna pedi-
bus meis. Nun. Sequitur
xiiij. caplm̄ cui ꝑponit̄ lr̄a
hebreorū. xiiij. Nun. Ambro. q̄ inter
ꝑtatur vnicus. Ecce ipē lr̄e hebreorū
teſtificant̄ dominū ieſum eē vnicū pa
tris filium. Hug. Ut fidelis popul⁹
attribuit bona ſua dicens.
Lucerna pedibus meis v̄bū tu
um. .i. ſcriptura euāgelica ē directio
itellectui ⁊ affectui meo ne ī tenebris
huius mundi incedens cadā ī foueaꝫ
peccatorum. ⁊ lumen ſemitis meis.
Nic. ꝙ verbū tuum diuinū nō ſolum
dirigit in adimplēdis ꝑceptis dīnis.
ſed etiā conſilijs euāgelicis: q̄ dicunt̄
ſemite. quaſi vie ſtrictiores ⁊ magis
compendioſe. Qui āt ſic in domīcis ꝑ
ceptis dirigit̄. dicit quod ſequit̄. Iu
raui ⁊ ſtatui. .i. firmiter et ſine muta
tiōe diſpoſui. cuſtodire iudicia iuſti/
cie tue. ꝑ quam iuſticiam pueniſ ho
mo ad ſalutem. Hu. Et ꝙ q̄ vult cu
ſtodire iuſticiaꝫ: pleꝝq3 multipliciter
affligitur. Ideo ſbditur. Humiliatus
ſum vſq3quaq3. humiliatione afflicti
onis. ꝙ vſq3quaq3 paſſus ſum multa
rū aduerſitatū picula. Au. Pro eo ꝙ
ſtatui cuſtodīē iudicia iuſticie tue. Et
ne ī tāta humiliatione ipa fides defi/
cēt. addidit. Dn̄e viuifica me. dādo
mihi paciaꝫ. ſm̄ v̄bū tuū. de q̄ ī alio
ps⁹ dicit̄. Cū ipo ſu⁹ in t̄bulatiōe. Ni
Cōſequent̄ oñt ſe inter tribulatiōes
non deficē ſ3 magis deum laudare d.
Volūtaria oris mei. .i. ſacrificia lau
dis a me tibi voluntarie oblata. be/
neplacita fac domīe. .i. ſint tibi acce/
ptabilia. Caſſ. Laudes ī ocio exhibē:

deo gratiſſimū ē.ſed in tribulatione
ãplius ꝓbat̃ eximiū.i.ꝑclarū.q̄ ĩfirmi
tas corpis dolore preſſa non vincit̃:
ſed tūc magis aĩa felix ĩ domĩ laudi
bꝰ excitat̃ Hie. ⌊ꝛ iudicia tua⌋.i.mã
data tua⌊ doce me⌋ vt ea intelligã ꝛ
impleam A[n]ĩa mea in manibꝰ meis
ſp⌋ Hu. Acſi dicat Doce me obedirẽ
mãdatis.qꝛ aĩa mea pata ē ſp ad ſuſci
piēdū doctrinã tuã⌊ꝛ legẽ tuam nõ
ſū oblitus⌋Hic.meditãs eam in cor
de:et exequēs in opeEt hocꝓbat cõ
ſequēter dicens P oſuerūt pctõres⌋
.i.demones ⌊laqueū mihi⌋.i.decepti
ones ꝛ illecebras ſeculi Caſ. In hac
eī mūdi ſilua tot laqueos inuenis.q̊t
vitia contueris.ſed populo fideli ni/
hil terrenū ꝑualere potuit:q̄ ſe celeſti
cõuerſatione tractauit. vñ ſbdit⌊ꝛ d̾
mãdatis tuis non erraui⌋ſed ĩ eis ꝑ
mãſi ꝑ grãm tuã me ꝑſeruãtẽ He/
reditate adquiſiui teſtimonia tua⌋.i.
tua p̄cepta decalogi vt tibi obediã⌊i
eternū⌋Hu.Cauſã ſbiūgit⌊qꝛ exul/
tatio cordis mei ſunt⌋Et ĩ hac exul/
tatiõe I nclinaui cor meū⌋vt humi
liter ſeruirẽ⌊ad faciēdas iuſtificatio
nes tuas⌋.i.opa bona q̄ a te ſt̃ ꝛ iuſti
ficant vtpote ſūt opa mie: videlꝫ eſu
riēti panẽ frãgere:nudū veſtire .et ſi
milia de quibꝰ dr̃ Luc.xi. Date elẽo
ſynã et oĩa mūda ſūt vobis Et addit
⌊in etnū⌋Caſſ.Nõ qꝛ in futuro mi
ſereat̃ q̄s afflicto.cū in illo reguo nul
la ꝓbet̃ eẽ miſeria:ſed qꝛ fructū.i.pre
miū eaꝝ elẽoſynaꝝ ſb eťnitate r̃cipi/
et.vnde ſbdit⌊ꝓpter retributionẽ⌋
videlꝫ illã quã audituri ſt̃ ſãcti Veni
te benedicti p̄ris mei ꝑcipite regnum
Magna retributio que tamẽ d̾ dñi ꝑ
uenit largitate: ĩcolaꝫ fieri regni per
petui:cõſortẽ beatorū ãgeloꝝ:patriã
ſuſcipe que ſp delectet.nec vlla ꝑegri
natione deſerat̃

I Niquos odio hab.

Samech. Sequit̃ caplm̄.xv.cui p̄ꝑ
ponit̃.xv.lr̃a.ſ.ſamech Hu. ĩterp̄tat̃
audi·Vñ admonemur: vt diligenter
aure cordis audiamꝰ ꝛ conſideremꝰ q̄
de odio iniq̄ꝝ dicunt̃ hoc mõ.
I Niq̄s odio habui⌋nõ inquãtū ſt̃ ho
mies.qꝛ ſic ſūt diligẽdi.iux̃ illud Dili
gite inimicos vr̃os:ſed ĩquãtū ſt̃ pec
catores odiẽdi ſūt.videlꝫ vt odio hẽa
mꝰ in eis vitia: ꝛ amemꝰ naturã Hie.
⌊ꝛ legẽ tuã dilexi⌋qꝛ q̊d p̄cepiſti.ope
impleui Et qꝛ ad hoc reqrit̃ auxiliũ
dei Jdo ſbdit̃ Au. A diutor⌋ ad bo
na faciẽda⌊ꝛ ſuſceptor meꝰ es tu⌋ad
mala euadẽda⌊ꝛ in v̾bū tuū⌋.i.filiũ
tuū⌋ſupſperaui⌋ Ni.i.ſup oẽs ĩ ipo
ſpaui.qꝛ in eo beatam vitam ꝓmiſiſti
abrae ꝛ ſemĩ eius.i.oĩ fidẽ eiꝰ imitãti
Hug D eclinate a me maligni⌋tã
vos demões q̄ꝫ ꝑuerſi hoĩes⌊ꝛ ſcru
tabor⌋meditãdo⌊mandata dei mei⌋
demones eĩ ſuis peſſimis ſuggeſtioni
bꝰ.ꝛ ꝑuerſi hoĩes cõtẽtioſa ſp malĩ
gnitate impediūt te ne ſtudio aut o
ratiõe poſſis ſcrutari dei tui mãdata
Hie. Sꝫ ſi volueris pniãꝫ agere ſe/
gregari hẽs ab illoꝝ cõſortio: et dicẽ
domio Hu S uſcipe me ſᵐ eloquiū
tuū⌋.i.ſᵐ ꝓmiſſionẽ tuã⌊ꝛ viuã⌋
vita gr̃e in p̄ñti:ꝛ vita glorie ĩ futuro
Hic. ⌊ꝛ nõ ꝯfūdas me⌋.i.ne me ꝯfũ
di ꝑmittas ĩ fruſtratiõe ſpei mee Jõ
ſbdit̃ ⌊ab expectatione mea⌋ Spes
ē certa expectatio future beatitudĩs.
Caſſ. Btã eĩ ē expectatio: vbi certa
ē ꝓmiſſio Expectatio itaqꝫ ſcõꝝ ē ce
loꝝ regna: ãgeloꝝqꝫ ꝯſortia ꝓmẽri: ꝛ
q̊d ſup̄ totū ē.ip̄m iugit̃ videre q̄ ĩ be
atoꝝ corde ſolꝫ ſp dulceſcere Hu Et
qꝛ hõ nõ p̄t eã ꝯſeq̄ v̾tute ꝓpria Jdo
ſbdit̃ A diuua me⌋ꝯ̄ inimicos q̄ me
voluīt ꝑdere⌊ꝛ ſaluus ero⌋in anima
⌊ꝛ meditabor ĩ iuſtificatiõibus tuis

ſemper .i. q̄ diu viuam memoriter te
nebo qualiter me iuſtificaueris Nic.
Et q̄ peccatores a ſpe dicte beatitu/
dinis defraudant̄ Jdeo ſ̄bdit̄ Preui
ſti omẽs diſcedẽtes a iudicijs tuis .i:
Caſſ Nã cũ ſit iuſtificatio peccatoꝝ
mentis pura confeſſio: merito ſugbi
ſpernuntur a dn̄o: qui ſe tali remedio
ſanare deſpiciunt Addiditq̄ꝫ q̄ iniu
ſta ẽ cogitatio eorum vi delicꝫ velle
peccare ⁊ iuſtiſſimo iudici nolle ſatiſ
facere Merito igit̄ tales ab abſoluti/
onis gr̄a ſ̄bmouent̄ qui totiẽs moni/
ti: hic pio domino ſatiſfacere cõtẽpſe/
rũt Nic. Propter quod adhuc ſ̄bdi
tur Preuaricãtes reputaui oẽs pec
catores terre .i. declinãtẽs a lege na
turali: vel a lege moyſi data ideo di/
lexi teſtimonia tua .i. legem gratie q̄
recte facit incedere p̱ viam veritatis
⁊ iuſticie Et q̄ carnis petulantia .i. fi
riens luxuria frequenter ĩpedit gra
tiã in hac vita Jdeo ſ̄bdit̄ Confige
timore tuo carnes meas .i. mortifi/
ca ĩ me oẽs mot⁹ carnales a iudicijs
enĩ tuis timui quibus totũ mũdum
ſ̄bmerſiſti aq̄s diluuij p̱pt̄ peccatũ lu
xurie Ois enĩ caro corruperat viã ſu
am. vt hr̄ Gene. vi. Et zodomã cum
alijs quattuor ciuitatib⁹ igne ſulphu
reo ſuccẽdiſti. p̱pt̄ enormitatem luxu
rie vt habet̄ Gene. xix. Et nõ ſolum
hoꝝ iudicioꝝ conſideratio. verũ etiã
futuri iudicij recordatio configit me/
am carnẽ: motus eius illicitos repri/
mendo timore caſto atq̄ꝫ p̱fecto: q̄ nõ
tm̄ hꝫ ãte oculos formidinẽ vindicte:
ſed vehement̄ etiam metuit amiſſio/
nem gr̄e in qua fidelis viuit. per quã
omnis p̱ficit̄ chr̄ian⁹ Cõfigi ḡ ſe po
pul⁹ fidelis timore dn̄i dep̄cat̄ vt mo
riẽdo viuat. q̄ p̄us male viuẽdo mo/
riebatur.

Feci iudicium.

Ayn. Sequit̄ cap. xvi. cui⁹ preponit̄
lr̄a. xvi. ſ: Ayn Ambro. que int̄p̄reta
tur oculus vel fons Dũ at bona p̄ui
demus et agimus. fit nobis ocul⁹ cor
dis: fons iuſticie quam ſe popul⁹ fide
lis cum p̱rimo iuſte viuendo feciſſe
teſtatur dicens.
Feci iudicium Du. diſcernen/
do bonũ a malo ⁊ iuſticiam p̱ximũ
non ledendo non tradas me Ni.
.i. ne tradi me p̱mittas calumnianti
bus me .i. demonibus mihi ſp̱ nocẽ
querentib⁹ Ualet enĩ ad dictũ auxi/
lium impetrãdum obſequium deo p̄ſ
titum quod allegat̄ cum dicit̄ Suſ
cipe ſeruum tuum in bonum .i. ſ. p̱te
ctionis tue vt pote bonus dominus
⁊ patronus non calumniẽtur .i. fal
ſe accuſent me ſup̱bi .i. ſpũs mali/
gni qui ſũt ſuperbiſſimi. Unde de di
abolo Job. xli°. dr̄ Jpe ẽ rex ſup̱ oẽs
filios ſuperbie Oculi mei defecerũt
in ſalutare tuum Aug. i. ĩ chriſtuꝫ.
Acſi diceret Ut a morſib⁹ calũniãtiũ
nõ ledar: ſerpentẽ eneũ. i. chr̄m p̱ me
ſuſpenſũ inceſſãter ꝯſidero. ſicut Nu
me. xxi. figuratum ẽ ⁊ in eloquium
iuſticie tue .i. in verba euãgelica ipi⁹
chr̄i p̱ quẽ iuſti efficimur: ſicut dicit
apoſt. Juſtificati gratis in ſanguine
ipi⁹ ſum⁹ Ni Fac cũ ſeruo tuo ſ̄m
miam tuã ſupplẽdo defectũ meũ per
tuaꝫ grãꝫ ⁊ iuſtificationes tuas do
ce me vt poſſiꝫ eas intellectu cap̱e:
⁊ op̱e implere Ad hoc allegat rõnẽ
cũ ſ̄bdit Seruus tu⁹ ego ſuꝫ ⁊ ideo
teneor implere mãdatũ tuũ. q̄d non
poſſuꝫ niſi intelligã ipm̄ Jdeo da mi
hi intellectũ vt ſciaꝫ teſtimonia tua
⁊ ſic adiplere valeã ipſa Tẽp⁹ faci/
ẽdi dn̄e quaſi dicat Nõ differas mi
hi intellectũ dare: q̄ tp̄s ẽ dãdi. Cui⁹
cauſa ſ̄bditur diſſipauerũt legẽ tuaꝫ
p̱uerſe eam exponendo: vt iudei ⁊
heretici. nec eã recipiẽdo. vt pagani.

atq̃ eã trãſgrediẽdo vt mali chriſtiãĩ
Caſſ. Et quãtũ legem dñi diſſipaue
rat nefãda pſumptio: tãtum deuotus
populus ad mandata eius feſtinabat
implẽda dicẽs Ideo dilexi mãdata
tua veraciter intellecta ſup aurũ ꝛ
topazion. Hie. Sicut eĩ aurũ cũcto
rũ metalloꝝ precellit pciũ, ita topazi⁹
omniũ gemmaꝝ ĩ ſe cõtinens pulcri
tudines omniũ vincit hõres. Et ĩdo
fidelis popul⁹ ſup hoc omĩa dei mãda
ta diligit. Caſ. Topazion vero ſi
cut quidã ſcribere volunt gen⁹ ẽ lapi
dis: quãto inuẽtiõe rarꝰ: tãto mercĩũ
quãtitate pcioſuz. qui duos fert hĩc
colores. vnum aureũ puriſſimũ: ꝛ al
terũ etherea claritate relucẽtẽ. Lam
pat eĩ cum ſolis ſplẽdore pcutit. oĩm
gemmarũ ſuperãs pcioſiſſimas clari
tates: in aſpectũ ſuum ſingulariter p
uocãs oculoꝝ cupidiſſimã voluptatẽ.
Quaz ſi polire velis: obſcuras. ſi na
ture ꝓprie relinquas: irradiat. Hec ipis
regibus eſſe fert mirabilis: vt inter
ſuas diuitias nihil ſimile poſſidẽ cog
noſcant. Iſidor⁹ li. ethymol. Inuẽta ẽ
pmo in arabia inſula, in qua tragodi
te pdones fame et tẽpeſtate feſſi. cuꝫ
herbarũ radices effoderẽt: eruerunt.
que inſula poſtea q̃ſita nebulis coop
ta: tãdẽ a nauigãtib⁹ ẽ inuẽta. ſꝫ ob h
loc⁹ ꝛ gemma nomẽ ex cauſa accepit.
Nã topazim iuxta tragoditaꝝ liguã
hꝫ ſignificationẽ querẽtis. Eſt ãt am
pliſſima gemmaruꝫ. Caſſ. De qua
non ſunt multa dicẽda. ne quod ſcri
ptura dicit eẽ cõtemptibile: nos deſi
derabile affectata laude faciam⁹. Aug.
Cũ vero ipa mãdata diligunt ſup au
rũ et lapidẽ pcioſũ multũ: oĩs p ipis
mãdatis terrena vilis eſt merces. nec
vlla ex pte q̃cunq̃ alia hoĩs bona cõ
parãtur his bonis. quibus homo fit
bon⁹. Hu. Et ꝓpterea inquit: ſup au
rũ et topazion. i. ſup oẽs mũdi diuiti

as mãdata tua dilexi. Propterea ad
oĩa mandata tua dirigebar. vt ea ob
celeſtẽ mercedẽ recta ĩtẽtiõe imple
reꝫ. ꝛ p ꝯñs. Oẽm viã iniquã. videlꝫ
ad peccatum deducentem. odio ha
bui.

Mirabilia teſti

Phe. Incipit cap. xvij cui
ꝑpoĩt lr̃a hebraica. xvij.
videlꝫ Phe. q̃ interptat os apui. Hi
Deſcribẽs eĩ ꝓpha in hoc cap°. vite
contemplatiue ſblimitatem apuit os
ſuũ dicens

Mirabilia. Circa q̃d ſciẽdum q̃
aſcẽſus contẽplationis pƀice icipit
ab admiratiõe: ſᵐ q̃ dr̃ pmo metaphƀa
ꝓpter admirari ceperũt hoĩes philo
ſophari. Videntes eĩ effect⁹ nature mi
rabiles. vt coruſcatiões. fulgura: terre
motus: ꝛ ſimilia: ceperunt cauſas ꝑ
ſcrutari. et ſic philoſophari. Et eodẽ
modo ad ſblimitatẽ theologice contẽ
plationis ſancti doctores vt Hiero.
ꝛ Aug⁹. ꝛ ſimiles ceperũt aſcendere
ex admiratiõe: q̃ videntes ſacras ſcri
pturas mirabiles. confidẽtes de diui
no auxilio earũ intellectũ ſanũ ingrẽ
ceperũt: ꝛ deo adiuuãte repererũt: et
quantũ ad h dr̃. Mirabilia teſtimo
nia tua. i. mirabiles ſacre ſcripture.
Hie. q̃ vidi in his aliud ꝓferri: ꝛ ali
ud figurari. Ideo ſcrutata eſt ea aĩa
mea. Nic. q̃rẽdo eaꝝ intellectũ ĩ tui
adiutorij confidentia. Et q̃ vna ſcptu
ra intellecta aperit viã ad aliã intelli
gẽdã. Ideo ſbdit. Declaratio ſermo
nũ tuoꝝ. ſcriptoꝝ in lege et ꝓphetis.
Illuminat ꝛ itellectũ dat. videlꝫ ĩ eu
ãgelijs vbi ipoꝝ ſmonũ plena fit de
claratio. puulis. i. chrĩanis d' qb⁹ di
cit ſaluator Mat. xi. Confitebor tibi
dñe pater celi ꝛ tre: q̃ abſcõdiſti hec
a ſapiẽtib⁹ ꝛ prudẽtib⁹: ꝛ reuelaſti ea
puulis. Et q̃ ꝯgnitio ſpũalis excitat ap

petitū ad āpli⁹ ꝯgnoſcēdū. Ideo ſbdit
Os meū aperui .i. intellectū exten
di ad capiēdū vbū dei: qđ ē cib⁹ aīe
Vñ intellect⁹ dicit hic os aīe: ſicut i
animalib⁹ os dicit illa pars corpis ꝑ
quā cibus accipit ⁊ attraxi ſpm̄ ſcꝫ
intelligētie q̄ dat deſiderātib⁹ cū Ideo
ſbdit ꝙ mādata tua deſiderabā ſci
re et facere Hu. Hic ē argumentum
ꝙ ꝓpt deſideriū dat homi grā: ex h̄
deſiderio accenſus ſubiungit Aſpi
ce in me aſpectu p̄deſtinatiōis ⁊ mi
ſerere mei Hi. eleuādo itellectū me
uꝫ ad capiēdū veritatē trāſcēdētem
intellect⁹ mei facultatē ſm iudicium
diligētiū nomē tuū .i. ſic iuſte diſpo
ſuiſti diligentib⁹ te facere: ꝙ ſic dr ſup
vij: cap°: celeſtis hierarchie Vbi cog
nitio foris ſtat dilectio itrat Sequit.
Hu. Greſſ⁹ meos .i. mot⁹ ⁊ volū
tates aīe mee dirige ſm eloquiū tuū
.ſ. vt recte viuā ſm iuſſa que p̄cipis
⁊ nō dñet mei oīs iniuſticia .i. pec
catū ꝑ qđ iniuria fit deo. ⁊ ideo amit
tit hēditas etna q̄ tenet ab eo. Au.
Quid ġ aliud orat: niſi vt p̄cepta q̄ de
us īpōit iubēdo. īpleri faciat adiuuā
do Redime me a calūnijs hominū
.i. a falſis crimiationib⁹ q̄s mihi ho
mines īponūt Hu. vt cuſtodiā mā
data tua q̄ in litib⁹ ⁊ cōtētiōib⁹ non
pñt cuſtodiri Faciē tuā illumīa ſup
ſeruū tuū Au .i. manifeſta ſbueniē
do tuā pñtiā ⁊ doce me ꝑ illumina
tiōeꝫ grē tue iuſtificatiōes tuas vt
faciā eas qđ euidēti⁹ alibi legit Doce
me facere volūtatē tuā. Recolēs aūt
iſte dolorē pnīe p̄uaricatiōis ſue ꝯñr
ſbdit dicēs Hu. Exit⁹ aqꝛ dedu
xerūt oculi mei .i. oculi mei ꝑ q̄s in
trauit ī me peccatū corde iterius cō
trito eduxerunt lachrymas ꝙ nō cu
ſtodierūt legē tuā illecebras h⁹ ſecu
li attrahēdo Caſſ. Dignū ġ ē vt ꝑ il
los culpa mūdet ꝑ q̄s et exceſſ⁹ ad
mittit Hie. Vera ē ei pnīa iugit fle
tib⁹ cōmiſſa diluē ⁊ abluta nō iterare.

Iuſtus es domine

Sade. Incipit. xviij. caplm̄ cui p̄po
nit lr̄a. xviij. ſ. Sade. q̄ iterp̄tat con
ſolatio: q̄ recte p⁹ fletū ſequit Vñ po
pul⁹ fidelis q̄ ꝑ fletū in ſe punit pctm̄.
deū (q̄ pēitētib⁹ veniā ꝓmittit) iuſtū
eē denūciās ait
Iuſt⁹ es dñe q̄ pctōres punis
⁊ rectū iudiciū tuū. Caſſ. q̄ iubes
pctōres ſe affligere vt eos tua debeat
medicina ſaluare Hie. Mādaſti iu
ſticiā .i. p̄cepiſti legeꝫ tuaꝫ. ſ. iuſticiā
cōtinētē ⁊ teſtionia tua in ipa lege
ꝯtēta ⁊ vitatē tuā .i. veritatē legis
tue nimis .i. valde ſupple cuſtodiri
Et ꝙ dolet de trāſgreſſorib⁹ legis I
deo ſubdit. Tabeſcere .i. liquefieri
me fecit zel⁹ meus quē habeo circa
legē ꝓpt hoc ꝙ obliti ſunt vba tua
inimici mei facientes ꝯ eā: acſi eā pro
nihilo reputarēt Et oēs tales repu
tat pſ īimicos ſuos. ꝙ ſūt aduerſarij
veritatis Ignitū eloquꝫ tuū vehe
mēter q̄ inflāmat ad amorē diuinum:
q̄ ꝓprie dicit zelus. eo ꝙ ē amor ſingu
laris ⁊ ſeru⁹ tuus dilexit illud ꝙ h̄
ſciebat ad remediū hūani generis at
tributū. Sequit vox populi chrīani
Adoleſcētulus ſū ego reſpectu po
puli q̄ p̄ceſſit a p̄ncipio mundi ⁊ cō
tēptus ꝙ ī eccīa p̄mitiua fuit popu
lus chrīan⁹ multū afflict⁹ ⁊ deſpect⁹ a
tyrānis iuſtificationes tuas nō ſum
oblitus ꝙ ꝓpter cōtētiones et affli
ctiōes quas ſuſtinuit a fide catholica
non receſſit. Iuſticia tua iuſticia in
eternū ꝙ iuſticia q̄ ē ꝑ fidē ducit ad
etnitatē beatitudinis ⁊ lex tua veri
tas ꝙ nullā poteſt continere falſita
tem: proter qđ non ſolum dicit vera:
ſed etiā veritas in abſtracto: ad deno
tādū veritatis puritatē Tribulatio

et āguſtia inuenerūt me. in tyrānoꝝ
pſecutione. mandata tua meditatio
mea ē. Meditatio ei legis dine pbet
conſtātiā in aduerſis Hie. Nā ꝗuis
tribulet̄ i pēis: coartet̄ i vīculis. vox
ſemper libera dei mandata medita/
tur aſſidue. Equitas teſtimonia tua
i eternū. Ni. Tātā ei eqtatē ptinēt
ꝗ nō ſolū dicunt̄ equa i cōcreto: ſed
equitas i abſtracto. intellectū da mi/
hi. ad cognoſcēdū ea ⁊ ope ad implē
dū. et viuā. vita gr̄e in preſenti: ⁊ vi
ta glorie in futuro.

Clamaui in to.

Caph. Seqt̄ cap. xix. Hu.
cui preponitur. xix. lr̄a. Caph que iter
ꝑtatur confuſio. Ubi popul⁹ fidel' ne
tētatiōibus cōcluſus ſuccumbat: ad
dn̄m aſſerit ſe clamaſſe: dicens.

Clamaui i toto corde. hoc ē in/
tellectu ⁊ affectu feruent̄ ⁊ deuo
te. exaudi me dn̄e. Caſſ. In ſola ei
religioſa cogitatiōe totus debꝫ ſpūs
occupari. ne mens diuiſa effectū neq̄
at impetrarē quē poſtulat. Aug. Tūc
porro i toto corde clamatur: qn̄ aliun
de nō cogitatur. Tales orōes rare ſt̄
multis: crebre paucis. Clamor qui fit
ab hoīb⁹ ad dn̄m: ſi ſonitu vocis cor
poralis fiat non intēto i deum corde:
q̄s dubitet inaniter fieri. Si aūt fiat
corde: etiā ſilēte corpis voce: deū nō
latet. Siue ergo cū voce carnis qn̄ id
opus ē: ſiue cū ſilētio ad deū oram⁹.
corde clamādū ē. Cui āt rei ꝓficiat i/
ſte clamor ꝯn̄r declarat: dicēs Aug.
iuſtificatiōes tuas. i. mandata tua
q̄ ſuos operatores iuſtificāt. reqrāꝫ.
Aug. Ad hoc enī clamauit in toto
corde ſuo: ⁊ hoc ſibi deſiderauit a do
mino exaudiente preſtari: vt iuſtifi/
cationes eius requirat. Aug: Nō ſo
lum ad ſciendū eas: ſed etiaꝫ ad ipas

opandū. Clamaui ad te. Repetitio
clamoris: nota ē magne deuotiōis.
ſaluū me fac. ſalute gr̄e in preſēti. vt
cuſtodiā mādata tua. q̄ cōferūt vitā
btām: iux̄ illud Mat. xix. Si vis ad vi
tā ingredi ſerua mādata. Ni. Preq
uēi i maturitate et clamaui. quaſi di
cat Iſte clamor feſtinus nō ꝓcedit ex
impetu paſſionis: ſed ex deliberatiōe
rōnis. ⁊ in v̄ba tua ſupſperaui. id ē:
plus ꝗ̄ in v̄bis alioꝝ quoꝝcunq;: q
v̄ba tua falſitatē nō poſſunt contine
re. Preuenerūt oculi mei. i. intelle/
ctus et affectus. ad te diluculo. i. a
tpe iuuētutis. vt meditarer eloquia
tua. que ſunt a tēpore iuuētutis me
ditāda. Et ꝗ oratio talium debet ex/
audiri Ideo ſbditur. Uocem meā au
di ſm miam tuam dn̄e. Caſſ. Intel/
ligamus nihil ꝓſumendum eſſe ſi ali
quid nobis per dei gratiaꝫ ꝓſpitatis
arriſerit: qn̄ ille qui vicens etateꝫ pu
erilibus annis clamauit dicens Uocē
meam audi ſm miſericordiam tuam.
Non habet quod contra peccata ſua
confidenter obiiciat. ſed illam tantaꝫ
miſericordiam petit que ex miſeris
beatos facit: ex captiuis liberos: ex
mortuis viuos. ex temporalibus ſē
piternos. Sequitur. et ſm iu/
diciuꝫ tuū. quo ſupplicātibus parcis.
quo ſe damnantes clementer abſol/
uis. viuifica me. lumine tue gratie
qui mortuus ſum lege peccati Aug
Et poſſꝫ aliquis querere. cur ita cla
mas? Et reſpondet: quia Appropi
quauerūt perſequentes me iniquita
ti. Nic. id eſt appropinquauerunt
mihi perſequentes me inique. a le/
ge autem tua longe facti ſunt. que
prohibet pſecutionem innocentium
Prope es tu domine. mihi tribula
to ad me ſeruandum ſm beneplaci/
tum tuum. et omnes vie tue veri
tas. acſi dicat. Siue dimittas me

in tribulatõe:ſiue liberes:totuʒ facis
iuſte Deꝰ aliqñ ſuo iuſto iudicio p/
mittit innocẽtes tribulari ad augmẽ
tũ ſui meriti:ſicut pʒ de ſcõ Job ⁊ ali
is Au. Queri ãt pt quõ hic dictũ ſit
Oẽs vie tue veritas:cũ in alio p̃sº. le
git vniuerſe vie dñi:mĩa ⁊ veritas.
qꝛ ⁊ in iudicãdo ſubuenit: atʒ ita nõ
deeſt mĩa:⁊ miſerando id exhibet qꝺ
ꝓmiſit ne veritas deſit. Erga oẽs ãt
⁊ q̃s liberat ⁊ q̃s dãnat:oẽs vie dñi
mĩa ⁊ veritas. qꝛ vbi nõ miſeret:vin
dicte veritas exhibet. Multos q̃ppe
imeritos liberat:imeritũ aũt neminẽ
dãnat Sequit Initio ab illo ſcilʒ
tpe q̃ incepi teſtimonia tua intelligẽ
Hu. cognoui de teſtimonijs tuis
qbꝰ teſtificatꝰ es te daturũ bonis p̃/
miũ:⁊ malis ſupliciũ Au. qꝛ in et/
nũ fundaſti ea qꝛ id qꝺ ꝑ ea dñs ꝓ/
miſit eternũ erit: ſicut Mat. xxv. ſal/
uator docuit Ibunt in ignẽ eternũ:
iuſti aũt in vitã eternam

Vide humilitatem. Res

Sequit capitulũ. xxm.
Ambro. cui preponit lr̃a xx. ſ. Res
q̃ interpretat p̃matꝰ Ille ei apud deũ
obtinet p̃matũ q̃ humilis eſt. qm̃ q̃ ſe
humiliat exaltabit. Vñ populꝰ fide/
lis ab humilitate orõnẽ ſuã incipiẽs
ait Hugo
Vide humilitatẽ meaʒ q̃ clamo
ad te ⁊ ꝑ grãm tuaʒ eripe me de
periculo mortis eterne qꝛ legẽ tuaʒ
nõ ſum oblitꝰ Au. Hoc loco nullaʒ
dei legẽ ꝯuenietius intelligimus:niſi
Omis q̃ ſe exaltat humiliabit:⁊ q̃ ſe hu
miliat exaltabit Hu. Iudica iudi/
ciũ meũ .i. da ſniam de cã mea quam
habeo ꝯtra diabolũ ⁊ redime me a
vexatõe eiꝰ iniuſta ꝓpter eloquium
tuũ viuifica me vita grẽ in preſenti
Longe ſupple eſt a pctõribꝰ qui
peccandi habent ꝯſuetudinẽ ſalus

tã grẽ q̃ʒ glorie. qꝛ dator vtriuſq; ſalu
tis diuiſus ab eis eſt ꝓpter multitu/
dinẽ pctõꝝ Vñ Iſa. lix. Iniq̃tates
veſtre diuiſerũt int vos ⁊ deũ veſtꝝ
Et merito elongata ẽ a pctõribꝰ ſalꝰ.
quia iuſtificatiões tuas .i. mãdata
tua qbꝰ deberẽt iuſtificari nõ exq̃ſie
rũt ad op̃andũ Etſi ſm iuſticiã lõge
ſit ſalꝰ a pctõribꝰ:tñ ſm mĩam ꝓpe eſt
Unde ſequit Miſericordie tue mul
te qꝛ multis ⁊ multotiẽs ⁊ diuerſis
modis miſereris ſm iudiciũ tuũ in
quo in preſenti parcis peccantibus
Ni. viuifica me ꝑ augmentuʒ tue
gratie:cuiꝰ neceſſitatẽ ſubdit Multi
ſupple ſunt q̃ pſequũtur me tam de/
mones q̃ʒ ꝑuerſi hoĩes ⁊ tribulant
me Hu. qꝛ caro:mũdus:⁊ demonia
multa mouent prelia aduerſus ſpũm
populi fidelis. a teſtimonijs tuis nõ
declinaui .i. obſeruãtia mãdatoꝝ tu/
oꝝ. Ni. Vidi p̃uaricãtes .i. ĩpios
legẽ tuã trãſgrediẽtes ⁊ tabeſcebã
id ẽ lachrymis flebaʒ Vñ tranſlatio
hebraica habʒ:merebam. Sequit qꝛ
eloquia tua non cuſtodierũt Sicut
enim ad virtuoſum ꝑtinet letari de
obſeruatõe diuine legis:ita ad vitio
ſum ꝑtinet triſtari de eiꝰ trãſgreſſiõe
nõ ſolũ in ſe:ſed etiã in alijs Et qꝛ h
eſt meritoriũ augmenti grẽ:ideo ſub
dit Vide qm̃ dilexi mãdata tua dñe
zelans ꝓ eis in me ⁊ in alijs in mĩa
tua viuifica me ꝑ augmentũ grẽ ꝓ/
cedẽs ex tua mĩa ⁊ liberalitate Au.
Principiũ verboꝝ tuoꝝ veritas
id eſt a veritate ꝓcedũt verba tua. ⁊
ideo veracia ſunt:⁊ neminẽ fallũt qbꝰ
p̃nũciat vita iuſto:⁊ pena ĩpio Hu.
Sic ei ꝓmittis:ita fit:⁊ ſic p̃dicis ita
euenit qm̃ ĩ etnũ oĩa iudicia iuſticie
tue qꝛ ſniã dei in extremo iudicio ꝺ
gloria bonoꝝ ⁊ pena reproboꝝ ſtabit
ĩ etnũ:ſm qꝫ dẽ Mat. xxv. Ibũt hi ĩ
ignẽ etnũ:iuſti aũt in vitã eternam

PRincipes per

Sen Sequit̃ capitulũ xxi.
cui preponit̃ lr̃a xxi. scȝ Sen: q̄ int̃/
p̄tat̃ sup vuln⁹: p qđ intelligit̃ tribu/
latio: de q̄ ſubdit dicens
PRincipes pſecuti ſunt me gra/
tis. Mi. i. demones de qb⁹ dr̄ ad eph.
vi. Nō eſt nobis colluctatio aduerſ⁹
carnē ⁊ ſanguinem: ſȝ aduerſus p̄nci
pes ⁊ poteſtates tenebrarꝫ harꝫ cōtra
ſp̄ūalia neq̄ue. Et a verbis tuis for/
midauit cor meũ. q̄z hō q̄ntũcũqꝫ iu/
ſtus timore pcutit̃: ne fiat trāſgreſſor
legis diuine: ſȝ ad vtrũqꝫ ꝯtēplatio af
fert ſolatiũ: ideo ſubdit̃ Hu. Leta
bor ego inter tentatōes ⁊ pſecutio/
oes ſup eloquia tua meditādo ipſa
ac me ꝯſolātia: ac mihi coronā (ſi vi/
cero) ꝓmittētia ſicut q̄ inuenit ſpo/
lia multa. Mi. Cui⁹ gaudiũ duplicat̃
ſcȝ de obtētu victorie: ⁊ de prede ma
gnitudine. Sic contēplatiu⁹ delectat̃
de victoria ꝯtra hoſtes quā hȝ in ſpe.
et p ꝯſeq̄ns de obtētu glorie future.
q̄z ſpes ē certa expectatio future bea
titudinis. Et q̄z amor vni⁹ ꝯtrarij in/
ducit odiũ alteri⁹: ⁊ ecōuerſo: ideo ſꝫ
dit̃ Iniq̄tatē odio habui ⁊ abomina
tus ſum. itaqꝫ q̄d vile. Legē aūt tuā di
lexi. itaq̄ꝫ q̄d vtile et honorabile eam
iugit̃ meditādo. Et q̄z ex hoc ꝓrũpit
hō in laudē dei Ideo ſubdit̃ Septi
es in die laudē dixi tibi. in ſeptē ho/
ris canōicis. ſup iudicia iuſticie tue.
ꝯfitēdo oīa opa tua iuſta: q̄ ſunt q̄dā
executiões iuſticie tue latētis in tua
mente Hu. Nos cū religioſis ē ſe/
pties dn̄o decātare laudes Primo vi
delȝ laudes matutinales ſumo dilu/
culo: in memoria dn̄ice reſurrectiōis
q̄ fuit valde mane Poſtea p̄mā: quia
tūc chr̄us tradit⁹ fuit pilato Deinde
t̃ciā: q̄z tūc iudei clamauerunt: crucifi
gat̃ Poſtea ſextā: q̄z tūc fuit cruci cō/
clauat⁹. Deinde nonā: q̄z tūc expira/
uit Poſtea veſperas: q̄z tūc poſit⁹ fu
it de cruce Poſtremo ꝯpletoriũ: q̄z
tūc ſepult⁹ fuit Col. Sicqꝫ ī memo/
riā dn̄ice paſſionis ⁊ humane redem
ptōis ab ecc̄ia ſepties dn̄o laudes p/
ſoluūtur Et q̄z vita ꝯtēplatiua ē q̄e/
ta reſpectu actiue: q̄ hȝ laborē annex/
tũ: ideo ſubdit̃ Pax multa q̄ ꝯſiſtit
in puritate ꝯſcīe eſt diligētib⁹ legē
tuā. q̄z ex tali dilectōe Mi. iugit̃ me/
ditant̃ ſacrā ſcripturā ⁊ nō eſt illis
ſcandalũ. i. tāta occaſio ruendi ī pec
catũ. ſicut actiuis q̄ frequēter habent
materiā tribulatiōis: ꝓpt̄ qđ dn̄s di/
xit Lu. x. Martha martha ſolicita es
et turbaris erga plurima Et ſequit̃.
Maria optimā partē elegit. Et q̄z vi
ta ꝯtēplatiua pficit̃ in pr̄ia: ideo ſub/
dit̃ Expectabā ſalutare tuũ dn̄e. i.
claritatē viſiōis tue ⁊ fruitiōis et̃ne
Et q̄z ad hoc puenit̃ p obſeruātiam
mādatorum dei: ſꝫm dictũ ſaluatoris
Mat. xix. Si vis ad vitā ingredi: ſer
ua mādata: ideo ſꝫdit̃ ⁊ mādata tua
dilexi. ea diligent̃ obſeruādo: p q̄ ſal⁹
adq̄rit̃ eterna. Vñ ꝓuerb. iij. Prece
pta mea cor tuum cuſtodiat. lōgitudi
nē eī dierꝫ ⁊ annos vite ⁊ pacē appo/
nēt tibi: et ideo Cuſtodiuit aīa mea
teſtimonia tua. i. ſacras ſcripturas p
iugē memoriā in corde: ⁊ p efficiētiā
in opatione ⁊ dilexit ea vehement̃
corde ⁊ ope Seruaui mādata tua
de deo ⁊ ꝓximo diligendo. In q̄bus
duob⁹ tota lex pēdet ⁊ ꝓphete Mat.
xxij. q̄z ad ipſa oīa alia mādata redu/
cunt̃ et ſimiliter dilexi teſtimonia
tua. i. ſacra eloq̄a ſcripturarꝫ Hic.
Cui⁹ cā obſeruatiōis ſubdit̃ q̄z oēs
vie mee in cōſpectu tuo. i. oīa facta:
dicta: ⁊ cogitata mea patent ꝯſpectui
tuo. q̄z monēt hominem ad tue legis
obſeruātiā. ꝓpter qđ dicit Boeti⁹ v.
de ꝯſolatiōe O viri magna eſt vobis

indicta ncitas ꝓbitatis:ſi diſſimula/
re nō vultis:qm̄ agitis añ oculos iu
dicis cūcta cernētis ⁊ ꝯtēplantis. vñ
Prouer. xvi. Omnes vie hominum
patent oculis eius

Appropinquet

Thau Sequit̃ capitulum
xxij. Hu. cui preponit̃ lr̃a vltima vi
delz Thau. q̄ int̃pretat̃ errauit. Po
pul⁹ itaq3 fidelis q̄ olim errauit: mō
ſe appropinq̄re deo fatet̃ di. Hug.
Appropinquet deprecatio mea i
cōſpectu tuo dn̄e. i. oro mea q̄
fit in ꝯſpectu tuo dn̄e appropinq̄t ti/
bi. iuxta eloquiū tuū. i. ſm ꝓmiſſuz
tuū. da mihi intellectū. ſicut in alio
ps⁰ dixiſti. Intellectū tibi dabo: ⁊ in/
ſtruā te in via Hie. Acſi dicat. pro/
ximā tibi fieri orōnē meam deprecor
dn̄e: vt a te intellectum capiēs. nihil
aliud niſi q̄3 qđ oportz exorez In/
tret poſtulatio mea in conſpectu tuo
dn̄e: ſm eloquiū tuū eripe me. a pe/
riculis tentationū Ni. Repetitio ē
ſnīe ꝓmiſſe ad exp̄mendū magnū deſi
deriū petitiōis ſue Hu: Cōſequent̃
oſtendit q̄lit̃ popul⁹ fidelis petat ſibi
dari intellectū ⁊ eripi a malis dicens
Eructabūt. i: de pleno corde ꝓſol/
uent tibi. labia mea hymnum. i. lau
des. cū docueris me iuſtificatōes tu
as. i. precepta tua: vt ea intelligaz ⁊
ope impleā: ⁊ ſic edoct⁹ Pronuncia
bit lingua mea eloquiū tuū. ex chari
tate docendo ꝓximū. q2 oīa mādata
tua. ſupple ſunt. equitas. i. equitate
plena. hoc eſt q̄cq̄d precipis: eſt equū
Ni. Et q2 talis doctrina non eſt effi/
cax ſine ſpēali adiutorio dei. ſm ꝙ di
ꝓuerbi. xvi. Hoīs ē animū prepara/
re. ſ3 dei eſt gubernare linguā Ideo
ſubdit̃ Hu: Fiat man⁹ tua. i. fili⁹
dei chr̄s dn̄s p quē de⁹ pat̃ fecit ſecu
la: fiat mihi in auxilium Vñ alia edi
tio habz Fiat mihi man⁹ tua auxilia
trix. vt ſaluet me. i. dirigat linguam
meā in docēdo ad meā ⁊ alioꝝ ſalutē
qm̄ mādata tua elegi. p oīb⁹ t̃palib⁹
ad meditādū ea: atq3 opandū ⁊ docē/
dū. et ad hoc mouet me amor eterni
p̄mij Quia ꝯcupiui ſalutare tuū dn̄e
i. eternā ſalutē. et lex tua medita/
tio mea eſt. eo ꝙ dirigit me ad ꝯſecu
tionē hui⁹ ſalutis Et q2 ad hoc ſequi
tur augmētū grē: in q̄ eſt ſp̄ūalis vi/
ta: ideo ſubdit̃ Viuet aīa mea. vita
grē in p̄ſenti: ⁊ vita glorie in futuro.
et laudabit te. hic ⁊ in futuro Hu.
⁊ iudicia tua. i. flagella tua qb⁹ in
p̄ſenti iudicas: diſcernēdo filios a nō
filijs: q2 filios flagellas. nō filijs par/
cis. et hec adiuuabūt me. in futuro
ſi p ea in hac vita fuero purgat⁹ Se/
quit̃ Erraui ſicut ouis que perijt.
Ni. hoc nō videt̃ intelligi de errore
in morib⁹. q2 ſtatim ſubditur: mādata
tua nō ſum oblit⁹: ſ3 de errore ſm cō/
munē modū loquēdi hominū mūda/
noꝝ Ad cui⁹ intellectū ſciendū ꝙ
ouis dicit̃ errare qn̄ ſegregat ſe a gre
ge: hoīes aūt tēdentes ad p̄fectionez
ꝯtēplatōis ſegregant ſe a cōmuni ha
bitatione hominuz vt libere poſſint
vacare ꝯtemplationi diuine. et tales
ab hominib⁹ mūdanis reputātur ſtul
ti ⁊ huic ſeculo pditi Vñ religioſi
mūdo mortui dicunt̃ Et ſm hoc dīc
pſalmiſta in pſona ꝯtemplatiui. Erra
ui ſicut ouis que perijt: q̄ntum ad re
putationem mūdanorum. Et quia re
fugientibus amore dei humanū con
ſortium: conceditur diuinum: ſm il/
lud Ozee ij. Ducam eum in ſolitu/
dinem: et loquar ad cor eius Ideo
ſubdit. quere ſeruū tuū dn̄e. cum in/
terius conſolando. quia mādata tua
nō ſum oblitus. terrenis inherendo
p amorez: ſ3 celeſtia appetendo. ad qđ
tendit mādatoꝝ tuorum obſeruatio

Caſſ. Amplectēdus ſuauit̄ oīo pſal-
m⁹ q̄ tali ꝯfeſſiōe finit⁹ eſt: ꝯplixitate
magn⁹: admiratōe ꝓfunditatis ocea-
nus: excellentiū rerū amenitate para-
diſus: quē virtutū florib⁹ ornatū. per
alphabetū hebreoꝝ fidelis popul⁹ can-
tauit. Vidim⁹ enī ei⁹ ſnīas q̄ſi ſtellas
clariſſimas in altiſſimo celo colloca-
tas Hu. Nā nō facile q̄s verſiculus
inuenit̄: in q̄ nō aut vias: aut mādata.
aut iuſtificatōes: aut iudicia: aut elo-
quia: aut ſermōes dn̄i habeas: aut cē
aliq̄d tale q̄d eq̄pollēter valeat Caſ.
Eſt ei et hic p̄s. inſtitutor fideliū q̄n-
tus: vbi q̄cq̄d ad eccıaſticā diſciplinā
ptinet: popul⁹ fidelis cantauit Hie.
Nos q̄z dn̄m ſupplices depcemur. vt
iudicioꝝ ei⁹ factores: mandatorum
cuſtodes: teſtimonioꝝ q̄ʒ ſcrutatores
effecti: ſacris humeris benigni paſto-
ris ad ouile dn̄icū reportati: ſcōꝝ an-
geloꝝ mereamur ꝯſortijs adiuuari p
dn̄m nr̄m ieſum xp̄m. cui eſt honor et
gloria in ſecula ſeculoꝝ Amen

AD dominū cū

Titul⁹ Canticū graduū da-
uid Ni. Dicūt q̄dā iuxta lr̄am q̄ da-
uid pcepit Salomōi edificare tēpluʒ.
et tradidit ſibi deſcriptionē templi ⁊
porticuū: ⁊ p ꝯſeq̄ns graduum: vt ha-
bet̄. i. Paralippo. xxviij. Et q̄ fecit
iſto⁹ pſalmos. hūc videlʒ ⁊ q̄tuordeci
ſeq̄ntes ad decātādū in xv. gradibus
dicti tēpli Caſ. Terrena ſiq̄dē illa
fabrica: celeſtis tēpli ſimilitudinē ge-
ſtare videbat̄. quapropt̄ cū grad⁹ au-
dim⁹ in pſal. nō terrenū aut corpore-
is greſſib⁹ ſubeūdū nobis aliq̄d ſuſpi-
cemur: ſʒ mentis accipiam⁹ aſcenſum
Ideo enī p̄miſſuʒ eſt canticū. vt hoc
poti⁹ ad aīe ꝓfectū applicare debea-
mus de aſcēſu ſpūali Hu. Sʒ vidē-
dū q̄s ſit iſte grad⁹: q̄s aſcēſor gradu-
um. vn̄ fit aſcēſus: ⁊ a q̄: ⁊ q̄ ⁊ vbi: et
p quē. Grad⁹ in hoc loco ſūt ꝓfect⁹
virtutū in q̄b⁹ ſol⁹ beatoꝝ aſcēſus ē
de q̄ in alio p̄s. dicit̄ Ibūt ſci de vir-
tute in virtutē: in q̄bus ſola charitas
mouet pedē. Qui pl⁹ diligit: pl⁹ aſcē-
dit hos grad⁹ Aſcēdit vir iuſt⁹: vbi?
in corde. q̄r aſcenſiōes in corde diſpo-
nit Quo? A minore virtute ad maio-
rē Ad q̄d? Ad deū videndū ⁊ diligē-
dū Vbi? in corde Per queʒ? p chr̄m
Vnde? a ꝯualle ploratiōis Caſſ. nā
iſtos gradus aſcendere merebimur: ſi
ꝓ delictis nr̄is pſtrati dn̄o iugit̄ ſup-
plicem⁹ Prim⁹ itaq̄ȝ grad⁹ virtutuʒ
inchoat̄ ī hoc p̄s°. in q̄ ꝓpha trenavi-
tia derelinq̄ns: ꝯfeſſiōe lachrymabili
petit ſe de mūdi iſti⁹ tribulatōe libe-
rari dicens

AD dn̄m. Hu. q̄ oīpotens ⁊ be-
nign⁹ eſt cū tribularer ſuggeſtiōib⁹
demonū: linguis aduerſantiū: ⁊ iniu-
rijs pſeq̄ntiū clamaui corde vt Su-
ſanna Danie. xiij. et exaudiuit me.
Caſ. Inſpice q̄ȝ ſit pulcerrim⁹ ordo
dictoꝝ Primū poſita eſt tribulatio.
Scdo exclamatio. Tertio exauditio.
vt p ordines certos ad dn̄m ꝯſtetuo-
ta peruenire fideliuʒ Exaudit⁹ ergo
ꝯſeq̄nt̄ orat di. Domine libera aīaʒ
meā a labijs iniq̄s. me deridentib⁹
et a lingua doloſa q̄ ſub ſpecie boni
ꝯſulit dānoſa Ecce q̄ mūdū vitioꝝ
abominatōe ceperat deſerere: prima
frōte ꝯuerſiōis iniqua labia patitur:
dum ei⁹ ꝓpoſitū ſceleratis oblocutōi-
bus irridet̄ Dicit̄ ei ab iniq̄s Quid
te crucias. aut ſeculi honores fugias:
et iſtū mūdū pdas: nec ibi ad q̄d deſi-
deras aliq̄n̄ peruenias? Poſtq̄ȝ illa mi-
nus valuerūt: tūc ſuaſores ad doloſa
blādimēta ſe ꝯuertūt: dicētes Noli te
ieiunio fatigari: reſtat temp⁹ in ſenio
cū iſta facias Qui cū ſe putant loqui
pro corpore: ſalutē anime noſcuntur
omnino perdere Hie. Deinde dn̄s

aīam ad ſe fideliter clamantem inter
rogare pietatis affectu dignat̄ dicēs
Quid det̄ tibi aut qd apponat̄ tibi:
ad liguā doloſā? Hu. acſi dicat qd
poterit tibi dare auxilij: aut ꝯſilij: aut
remedij q̄ muniaris ꝯ̄ linguā doloſā
que iniqua ſuadet. vel deterrēdo ꝓhi
bet? Rn̄det aīa iuſti vel dn̄s ſue iter/
rogationi di. Sagitte .i. v̄ba ſacre
ſcripture q̄ ſt̄ potētis .i. ipi⁹ dei om
nipotētis. q̄ ſagitte ſt̄ acute ꝙ v̄ba
ſacre ſcpture penetrāt vſq; ad cor: ſic̄
dicit apo. ad hebre. iiij. Viu⁹ ē dei ſer
mo et efficax ⁊ penetrabilioꝛ oī gla/
dio ancipiti Hec v̄ba ſacre ſcripture
dabunt̄ tibi ī munimētū ꝯ̄ liguā dolo
ſaꝫ Aug. Et ꝙ parū ē verbis agē ꝯ̄
liguā doloſā Idcirco etiā exēplis a/
gē dū ē Vn̄ ſbdit̄ Hu. cū carboīb⁹
deſolatorijs vel vaſtatorib⁹. i. cū exē
plis ſanctoꝝ ad vitā grē ꝯuerſoꝝ. qui
aliquādo mali fuerūt: ⁊ poſtea multū
ꝓfecerūt v̄tutib⁹. vt paul⁹. mathe⁹: ma
gdalena: dauid: ⁊ alij multi. Sāctoꝝ
exēpla carbones deſolatorij dicti ſūt.
ꝙ iflāmāt nos ad amorē dei: q̊d ī no/
bis diabol⁹ conſtruxerat ꝑ pctm̄: hoc
deſolatū atq; deuaſtatū dei adiuuāte
grā ſentiat̄ Aug. Erāt ī nobis mul
te carnales cogitatiōes: ſeculares mlt̄
ti amores: ipi vrunt̄ carbonibus de/
ſolatorijs vt fiat pur⁹ loc⁹ deſolatus.
In cui⁹ loci puritate faciat de⁹ edifici
uꝫ ſuuꝫ Exēpla ḡ multoꝝ iīqꝝ q̄ cō
uerſi ſūt ad deū: carbones dicti ſt̄ ſa/
gittis verboꝝ dei accenſi et reuificati
ſūt Hu. Iſte ei vir iuſt⁹ ꝯuis gradū
ꝓmū aſcēdit carnalia relinquēs: ꝙ tn̄
a malis adhuc ꝓmit̄ Caſ. vitia ſeculi
dānās: vitā ſe penitet hr̄e lōginquaꝫ
Heu mihi ꝙ incolat⁹ me⁹ ꝓlōgat⁹ ē
Incolas eī dicim⁹: q̄ ad tps t̄ras ali
enas colūt: ſꝫ a patria ſua lōge ſeiun/
cti ſunt Quod de illis merito dr̄: q̊rū
ꝯuerſatio ſēꝑ ē ī celis. ſed adhuc hic
corpe detinent̄: ſicut apo. paul⁹ dicit.
Cupio diſſolui et eē cū chr̄o. cupiēti
ſiquidē patriā felicem videre ꝯuis ħ
breue temp⁹ ꝓbet̄ eē: lōgiquū eē vi/
det̄ Aug. Cām ſui tedij aſſignat cū ſb
dit Habitaui cū hitātib⁹ cedar .i. cū ma
lis ⁊ inquietis hoīb⁹ ſignatis ꝑ cedar
q̄ īterp̄tat̄ tenebra. ⁊ fuit filius Iſma
helis ꝑſecutoris Iſaac Ne videretur
ꝯqueri de ꝑegrinatiōe corꝑali: ſubdit
Multū īcola fuit aīa mea. In ħ mū
do ē aīa ꝑegrina Aug. cui⁹ p̄ria ē ī ce
lis: q̄ ħ ꝑegrinat̄ affectib⁹: ſicut corp⁹
locis Si amaueris t̄rena: ꝑegrinaris
a deo: ſi āt amaueris deū: aſcēdes ad
deū in charitate dei et ꝓximi Adhuc
cā duriſſima: cur iſte incolat⁹ acerb⁹
exiſteret: ſbdit̄ cū dicit̄ Caſſ. Cum
his qui oderūt pacē erā pacific⁹. Il
le odit pacē q̄ ſcidit vnitatē: q̄ non a/
mat chr̄m q̄ ē pax noſtra: patiēs ⁊ be
nign⁹ erā cū rixantib⁹ Hic. eoꝝ mole
ſtias cū pacīa tolerādo Cū loquebar
illis modeſte ac rationabiliter Impu/
gnabāt me. cōtētiōib⁹ ⁊ factis iiurio
ſis gratis ſine cā Caſſ. ac nullis ꝑ/
cedētibus meis culpis. Ipi eni ſūt a
q̄bus ſupra ſe petit debere liberari:
dicēs A labijs iniq̄s. ⁊ a ligua doloſa
Vides virū iuſtuꝫ terrena deſerētē:
iā tenere glorioſe v̄tutis acceſſū: ſꝫ tn̄
adhuc gemē ꝙ cū malis ſe cognoſcit
habitare Quapꝓpter videam⁹ q̄ ſit pro
uectus ſecundi gradus: ꝙ iā nobis ꝓ
mus domino iuuāte monſtratus eſt.

Levaui oculos

meos in mon. Titulus Cā/
ticum graduum. Hu. Iſte ē ſecun/
dus pſalmus gradualis. Primus ei
gradus eſt exire de malis ſeculi. Se/
cundus ē petere diuinum auxilium.
Cōgrue igitur ſequit̄ gradus iſte ꝓ/
cedentē Naꝫ de mūdo exeunti occur

runt pericula: ⁊ ideo neceſſe hȝ implo
rare diuinum auxiliuȝ: ſicut olim fi/
lij iſrael de egypto exeuntes: videntes
egyptios pſequentes ſe: ad dñȝ clama
uerunt auxiliū poſtulantes. Ergo vir
iuſt⁹ q in pcedenti pſalmo gemebat i
ter malorū inſidias: hic ſe contra eas
orat iuuari: dicens.

Leuaui oculos meos. ſpūales
.ſ. cogitationes et deſideriū. i mōtes.
.i. ad deū ⁊ ad ciues celeſtes. Ni. qui
dicunt montes. infra pſalmo. cxxiiij.
Mōtes i circuitu e⁹. i. āgeli vt expo
nit Aug⁹. vnde veniet auxiliū mihi.
Diuina eni adiutoria hoib⁹ pſtita cō
muniter p āgelos āminiſtrātur. pnci
paliter tamē ſunt a deo. ppt qđ ſbdit
Auxilium meū a domino: qui fecit ce
lum et terraȝ. Hic Ab ipo auxiliū
expecto. p quē pater celū terraȝ qȝ lo
cauit. Hic iā p fide ſua vir iſte a ſpi
ritu ſancto reſponſum accipiēs ali/
quid conſolationis aie ſue loquitur:
dicens Nō det in cōmotionē pedeȝ
tuū. i. nō patiat remouere ſtabilita/
tem qua in co firmatus es. Nic. neqȝ
pmittat affectionē mentis tue de bo
no i malū mutari. neqȝ dormitet qui
cuſtodit te. i. ñ ceſſet te cuſtodire. ſ.
de⁹ ⁊ āgeli qb⁹ cōmittit cuſtodiā fide
lium: qui nūqȝ dormiūt; ſȝ ab homib⁹
dormire dicunt quādo non auxilian/
tur. Secūdū veritatē in eis non ca/
dit ſomnus: propter qđ dicunt vigi/
les Danielis. iiij. In ſnia vigilū decre
tum ē Ideo ſbditur Ecce nō dormi
tabit neqȝ dormiet. i. nō ceſſabit ab
auxilio qui cuſtodit iſrael. Hu. id
ē populū chriſtianū qui deū videt per
fideȝ Nā iſrael vir videns deū inter
pretatur Dominu⁹ cuſtodit te. diligē
tē ſe. dñs ptectio tua: ſup manū de/
xterā tuā. Ni. i. ptegat te pl⁹ qȝ de/
xtera manu⁹ tua poſſet te ptegere ⁊ cu
ſtodire. Uel ois ptās hūana q p ma

nū dexterā itelligit Per diē. videlȝ
pſpitatis. ſol nō vret te. i. nō vrat
qȝ hebrei nō habuerūt optatiuū mo
dū. ſed loco eius vtunt futuro indica
tiui modi Hu. neqȝ luna. i. triſticia
vel deſpatio etiā non noceat tibi. p
nocte. aduerſitatis Caſſ. Per ſolē
igit ⁊ lunā ſignat totius vite tempus
q clamādū ē ſp ad dñm. q nō pmittit
ſuos in reatū duci: aut ſcandalo inter
ueniēte periri. qñ eis cuſtodie ſue p/
ſtat auxiliuȝ Hie. Dñs cuſtodit te
ab omi malo. i. ab omnib⁹ inſidijs ii
mici qb⁹ gr͂a diina tollit: aia pdit: ⁊ p
miſſiōes dei euacuant. Cuſtodiat ani
mā tuaȝ dñs. ne ei pars dñet ptātis
aduerſe. Caſ. Diuerſis modis pmit
titur dina cuſtodia: que nō ſolum ab
aduerſis vindicat: ſed etiaȝ btōs facit
⁊ ad celoꝝ regna pducit Ūn ad finē
pſal. veiēs cūcta pcludit dicēs Hug
Dñs cuſtodiat introituȝ tuū. in tē
tatiōe vt nō pmittat te tētari ſup id
qđ ferre potes. ⁊ exitū tuū. a tētati
one: vt victoriaȝ det et victorē remu
neret. ex hoc nūc ⁊ vſqȝ in ſeculū. i.
ſp Hie. vt cū a corpe receſſeris: ſua cu
ſtodia ptegaris: ne in illud chaos pci
piteris vbi diues conſpicit ardēs. ſȝ
in ſinu Abrae cū Lazaro ſēpitna re
qe pfruaris: pſtāte deo nro ieſu chro
cui honor eſt. ⁊c

Letatus ſum i
Titul⁹ Cāticū graduum.
Hug. Hic ē tci⁹ grad⁹: q
ſatis elegant tertio loco ponit Nam
pm⁹ ē exire a malis ſeculi Secūd⁹ eſt
diuinū auxiliū iplorare Terti⁹ ē pſidē
de puētiōe i domū dñi q aſcēdit. In
tētiōe monet nos pphēta ad aſcēſuȝ
atȝ dſideriū celeſtl. hirlm Caſ In p
ma igit pte fidel' iſte gaudȝ ſe āmoni
tū ad ſrnā hirlm eē vētuꝝ dicēs
Letatus ſum in his. Hu. id eſt